



ความต้องการจำเป็นและแนวทางในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย  
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551  
(ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560)

คณิตชา สอนราช

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี

พ.ศ. 2562

ความต้องการจำเป็นและแนวทางในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย  
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551  
(ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560)

คณิตชา สอนราช

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี

พ.ศ. 2562

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ชื่อวิทยานิพนธ์      ความต้องการจำเป็นและแนวทางในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย  
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551  
(ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560)

ชื่อ-สกุลผู้วิจัย      นายคณิตชา สอนราช  
สาขาวิชา, คณะ      พลศึกษา ศึกษาศาสตร์  
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

.....  
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพียว เนตรประชา)

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี  
อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต  
สาขาวิชาพลศึกษา

.....  
(นางอุษา สงน้อย)

รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์  
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติประจำวิทยาเขตสุพรรณบุรี

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ  
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุชิต แท้สูงเนิน)

..... กรรมการ  
(ดร.ธิตินงษ์ สุขดี)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพียว เนตรประชา)



ทำงานต่างกัน มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แนวทางในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) พบว่า

1. ด้านหลักสูตร ให้ครูผู้สอนวิชามวยไทยได้มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรมวยไทยในทุก ๆ ระดับชั้น และครูมวยไทยแต่ละสำนักควรปรึกษาหารือการจัดทำหลักสูตรมวยไทยในสถานศึกษาให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อพัฒนามวยไทยทั้งทางด้านความรู้ (K) กระบวนการ (P) และเจตคติ (A) ที่เหมือน ๆ กัน

2. ด้านครูผู้สอน ครูผู้สอนมวยไทยควรมาจากผู้ที่มีประสบการณ์จริง สามารถถ่ายทอดสู่ผู้เรียน และครูผู้สอนควรมีการอบรม สัมมนา เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถในการเรียนการสอนมวยไทยในสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการอบรมครูมวยไทยในระดับ A, B, C License โยงไปถึงสถาบันที่ผลิตครูและบุคลากรทางการพลศึกษา ควรให้วิชามวยไทยเป็นวิชาบังคับในการเรียนการสอน เพื่อการสร้างเสริมความสามารถและศักยภาพในการเรียนการสอนวิชามวยไทย

3. ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ทางภาครัฐและภาคเอกชน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรร่วมมือกันในการพัฒนาการเรียนการสอนมวยไทยในสถานศึกษาทางด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกให้ครบครัน

4. ด้านการจัดการเรียนรู้ ครูมวยไทยต้องมีความเข้าใจในหลักสูตรอย่างชัดเจน บูรณาการกิจกรรมมวยไทยเข้ากับสาระการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ ควรจัดให้มีการเรียนการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาอย่างน้อย 1 หน่วยกิต โดยจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องในทุกช่วงชั้น เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียน ทำให้การเรียนการสอนวิชามวยไทยมีมาตรฐานและมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

5. ด้านการวัดและการประเมินผล ครูมวยไทยจะต้องมีความเข้าใจในหลักสูตรเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผล ควรมีการจัดทำแบบประเมิน แบบสังเกตพฤติกรรม แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน แบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย และแบบประเมินผลทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ในการเรียนการสอนวิชามวยไทยทั้งทางด้านทฤษฎีและด้านการปฏิบัติให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันและมีความชัดเจน

คำสำคัญ: การประเมินความต้องการจำเป็น การพัฒนาครูผู้สอนวิชามวยไทย

## ABSTRACT

Thesis Title	Needs and Guidelines for Muaythai Teacher Development in Accordance with Basic Education Core Curriculum B.E. 2551 (A.D. 2008)
Student's name	Mr. Kanitcha Sonrach
Degree	Master of Education
Discipline, Faculty	Physical Education, Faculty of Education
Year	2018
Advisory Committee	Asst. Prof. Payao Netpracha, Ph.D.

This research aimed to study Muaythai teacher's needs, compare their needs, and propose the guidelines for Muaythai teacher development in accordance with Basic Education Core Curriculum B.E. 2551 (A.D. 2008). The 321 populations used in this research comprised school directors, assistants to the director for academic affairs, and physical education teachers under Ang Thong Primary Educational Service Area Office. A constructed questionnaire was used as a tool of this study. The data analysis was conducted in terms of frequency distribution, percentage, arithmetic average, standard deviation, t-test independent, one way analysis of variance, and modified priority needs index ( $PNI_{Modified}$ ).

The findings revealed that in relation to Muaythai teacher development needs the expected condition was found at a highest level as a whole ( $\mu = 4.59$ ,  $\sigma = .31$ ), and the actual condition was found at a moderate level as a whole ( $\mu = 2.73$ ,  $\sigma = 0.61$ ). The most important aspect was equipment and facility ( $PNI = 0.882$ ) and next was learning management ( $PNI = 0.832$ ). No significant differences of both expected and actual conditions were found in different genders of school directors, assistants to the director for academic affairs, and physical education teachers at the level of .05. No significant differences of actual conditions were also found in different ages and experience of school directors, assistants to the director for academic affairs, and physical education teachers at the level of .05 but significant differences of expected conditions were found in different ages and experience of those at the level of .05. Significant differences of both expected and actual conditions were found in different educational degrees of school directors, assistants to the director for academic affairs, and physical education teachers at the level of

.05; however, no significant difference of both expected and actual conditions were found in different positions of those at the level of .05.

The guidelines for Muaythai teacher development in accordance with Basic Education Core Curriculum B.E. 2551 (A.D. 2008) revealed as follows:

1. Curriculum: The Muaythai teachers should have an opportunity to participate in all levels of Muaythai curriculum construction and they should hold discussion to construct the curriculum for schools in the same direction in order to develop knowledge (A), process (P) and attitude (A).
2. Teacher: The Muaythai teachers should be the real experienced persons and able to teach students. They should be sent to training or seminar for development and upgraded for A, B, or C licenses. Also, the institutions responsible for producing teachers and personnel in physical education should put Muaythai as one of compulsory courses in the curriculum.
3. Equipment and Facility: The public and private sectors along with the related organizations should build cooperation for enhancing Muaythai learning and teaching management in terms of school equipment and facility.
4. Learning and Teaching Management: The Muaythai teachers should achieve clear understanding of curriculum and activity integration with other courses. The Muaythai course should be provided for the primary and secondary school level students at least one credit and should be prepared for all student age levels in order to create students confidence and standardize the Muaythai learning and teaching management.
5. Measurement and Evaluation: The Muaythai teachers should have right understanding of measurement and evaluation and be able to make evaluation tools such as behavior observation, student's expected qualification measurement, physical fitness test, evaluation of physical, mental, emotional, and social characteristics for Muaythai course in both theoretical and practical contents in the same direction.

Keywords: need evaluation, Muaythai teacher development

## กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความรู้จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพียว เนตรประชา ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่งจึงขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุชิตร์ แท้สูงเนิน ประธานคณะกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ และ ดร.ธิตินพงษ์ สุขดี กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้ความรู้ ให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไข และวิจารณ์ผลงานทำให้วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบ รวมทั้งให้คำแนะนำแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มี คุณภาพ ขอขอบคุณคณะผู้อำนวยการโรงเรียน ฝ่ายวิชาการ และครูผู้สอนในรายวิชาพลศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวม ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และครอบครัว ที่ส่งเสริมและสนับสนุนทำให้ผู้วิจัยมี กำลังใจทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จ ขอขอบคุณ นางสาวพัชรี สีส่อง นางสาวนิภาพร ทวานนท์ และเพื่อนนักศึกษาปริญญาโททุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจเสมอมา คุณค่าและประโยชน์ ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูตเวทิตาแด่บุพการี บุรพจารย์ และผู้มีพระคุณ ทุกท่าน ทั้งในอดีตและปัจจุบันที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษา และประสบความสำเร็จมาจนตราบ เท่าทุกวันนี้

คณิตชา ส่อนราช



## สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
สารบัญตาราง.....	จ
สารบัญภาพ.....	ณ

### บทที่

1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
	ขอบเขตของการวิจัย.....	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
	สมมติฐานของการวิจัย.....	7
	ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	7
	กรอบแนวคิดการวิจัย.....	8
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
	หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาครูผู้สอนวิชามวยไทย.....	10
	บทบาทครูผู้สอน.....	10
	แนวทางการพัฒนาครู.....	13
	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาครูมวยไทย.....	13
	หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนามวยไทย.....	14
	พัฒนาการของมวยไทย.....	14
	มวยไทย 5 สาย.....	15
	มวยไทยสายพลศึกษา.....	16
	ยุคมวยไทยสายการศึกษา.....	17
	องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาครูผู้สอนวิชามวยไทย.....	18
	องค์ประกอบด้านหลักสูตร.....	18
	องค์ประกอบด้านครูผู้สอน.....	19
	องค์ประกอบด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก.....	21
	องค์ประกอบด้านการจัดการเรียนรู้.....	22

## สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
	องค์ประกอบด้านการวัดผลประเมินผล.....	23
	การประเมินความต้องการจำเป็น.....	26
	หลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น.....	26
	ประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็น.....	28
	ขั้นตอนของการประเมินความต้องการจำเป็น.....	30
	การประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ์.....	33
	การจัดลำดับความต้องการจำเป็น.....	36
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	40
	งานวิจัยในประเทศ.....	40
	งานวิจัยในต่างประเทศ.....	44
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	45
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	45
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	46
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	50
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
	สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	97
	สรุปผลการวิจัย.....	97
	อภิปรายผลการวิจัย.....	102
	ข้อเสนอแนะ.....	106
	บรรณานุกรม.....	108
	ภาคผนวก.....	114
	ภาคผนวก ก .....	115
	ภาคผนวก ข .....	122

## สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก ค .....	138
ประวัติผู้วิจัย.....	167

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

## สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
2.1	ระยะของการประเมินความต้องการจำเป็น	32
2.2	เทคนิคที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็น	34
3.1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	45
4.1	ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	54
4.2	ระดับและอันดับความต้องการจำเป็น โดยรวมทุกด้าน	56
4.3	อันดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย จำแนกตามเพศ	57
4.4	อันดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย จำแนกตามอายุ	58
4.5	อันดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย จำแนกตามวุฒิการศึกษา	59
4.6	อันดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่การทำงาน	60
4.7	อันดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย จำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงาน	61
4.8	เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอน มวยไทย สภาพที่เป็นจริง จำแนกตามเพศ	62
4.9	เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอน มวยไทย สภาพที่คาดหวัง จำแนกตามเพศ	63
4.10	เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอน มวยไทย สภาพที่เป็นจริง จำแนกตามอายุ	64
4.11	เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่เป็นจริง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 ด้านครูผู้สอน จำแนกตามอายุ	65
4.12	เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่เป็นจริง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนก ตามอายุ	66
4.13	เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอน มวยไทย สภาพที่คาดหวัง จำแนกตามอายุ	67
4.14	เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่คาดหวัง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 ด้านหลักสูตร จำแนกตามอายุ	68
4.15	เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่คาดหวัง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนก ตามอายุ	69

## สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
4.16	เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่คาดหวัง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านการจัดการเรียนรู้ จำแนกตามอายุ	70
4.17	เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่คาดหวัง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านการวัดและการประเมินผล จำแนกตามอายุ	71
4.18	เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่คาดหวัง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยรวม จำแนกตามอายุ	72
4.19	เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย สภาพที่เป็นจริง จำแนกตามวุฒิการศึกษา	73
4.20	เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่เป็นจริง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านหลักสูตร จำแนกตามวุฒิการศึกษา	74
4.21	เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่เป็นจริง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามวุฒิการศึกษา	74
4.22	เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่เป็นจริง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านการจัดการเรียนรู้ จำแนกตามวุฒิการศึกษา	75
4.23	เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่เป็นจริง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยรวม จำแนกตามวุฒิการศึกษา	75
4.24	เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย สภาพที่คาดหวัง จำแนกตามวุฒิการศึกษา	76
4.25	เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่คาดหวัง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านหลักสูตร จำแนกตามวุฒิการศึกษา	77
4.26	เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่คาดหวัง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามวุฒิการศึกษา	77

## สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
4.27	เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่คาดหวัง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านการวัดและการประเมินผล จำแนกตามวุฒิการศึกษา	78
4.28	เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่คาดหวัง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยรวม จำแนกตามวุฒิการศึกษา	78
4.29	เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย สภาพที่เป็นจริง จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่การงาน	79
4.30	เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่เป็นจริง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านหลักสูตร จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่การงาน	80
4.31	เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่เป็นจริง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่การงาน	80
4.32	เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย สภาพที่คาดหวัง จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่การงาน	81
4.33	เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่คาดหวัง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านหลักสูตร จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่การงาน	82
4.34	การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่คาดหวัง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านการวัดและการประเมินผล จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่การงาน	82
4.35	เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย สภาพที่เป็นจริง จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน	83
4.36	เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่เป็นจริง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน	84
4.37	เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่เป็นจริง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน	85
4.38	เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย สภาพที่คาดหวัง จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน	86
4.39	เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่คาดหวัง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านหลักสูตร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน	87
4.40	เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่คาดหวัง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านการจัดการเรียนรู้ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน	88

## สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
4.41	เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่คาดหวัง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยรวม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน	89
4.42	สรุปองค์ความรู้ของการวิจัยในครั้งนี้	96

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

## สารบัญภาพ

ภาพ		หน้า
1.1	กรอบแนวคิดการวิจัย	8

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ



# บทที่ 1

## บทนำ

### ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราชของปวงชนชาวไทย ทรงมีพระราชดำรัส เรื่องความสำคัญของการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับกีฬามวยไทย ดังนี้ “การให้ การศึกษานั้นมีหลายวิธีด้วยกัน การเล่นกีฬาจัดว่าเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมทางการศึกษาที่สามารถ สอนผู้ที่เล่นกีฬาได้เกิดการเรียนรู้ในหลายประการ ที่สำคัญคือ ลักษณะของการสอนกีฬาได้อาศัย วิธีการสอนแบบคนสอนคนเป็นวิธีการหลัก ดังนั้น กีฬาจึงเป็นกิจกรรมทางการศึกษาที่สามารถช่วยให้ เกิดการถ่ายทอดคุณงามความดี และการเกิดการอบรมบ่มนิสัยให้แก่ผู้เรียน” นอกจากนี้พระองค์ยัง ทรงมีพระราชดำรัสในเรื่องกีฬามวยไทย ไว้ดังนี้ “กีฬามวยไทยกับความมั่นคงและความก้าวหน้าของ ประเทศก็สัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เพราะว่ามวยไทยนี้เป็นการป้องกันตัว เป็นกีฬาที่มาจาก การป้องกัน ตัวของนักรบไทยมาตั้งแต่โบราณกาล มาสมัยนี้เราจะต้องป้องกันตัวด้วยการใช้การต่อสู้ส่วนหนึ่ง และ วิธีที่จะพัฒนาประเทศอีกส่วนหนึ่ง นักมวยทราบดีว่าถ้าต่อสู้เฉพาะด้วยกำลังคงแพ้นแน่ ต้องมีวิชาการ ต้องมีวิธีการ และต้องมีสติที่มั่นคงที่จะรู้วิชาการที่จะบุกและวิชาการที่จะหลบ ฉะนั้น การที่มีการต่อสู้ มวยไทยเพื่อป้องกันตัวก็ต้องอาศัยทั้งสองอย่างเหมือนกัน” (สถาบันอนุรักษ์ศิลปะมวยไทย. 2558: 1)

นโยบายการจัดการศึกษาของชาติได้กล่าวถึงการให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาที่ จะต้องปลูกฝังจิตสำนึกของความเป็นชาติไว้ว่า มาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ แก้ไขปรับปรุง (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2553 ได้บัญญัติในกระบวนการเรียนรู้อย่าง เป็นเป้าหมายของ การจัดการศึกษาที่ต้องการให้เกิดขึ้นจากกระบวนการเรียนการสอน โดยมุ่งปลูกฝังคุณลักษณะที่พึง ประสงค์ ได้แก่ การมีจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษา ผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และ เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2542: 6)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ได้กำหนดยุทธศาสตร์การเสริมสร้าง และพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์โดยตั้งเป้าหมายว่า คนไทยมีจิตสำนึกพลเมืองที่มีทัศนคติและพฤติกรรม ที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมไทย การ พัฒนาศักยภาพของคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ ด้านการจัดการศึกษาให้ยกระดับ คุณภาพการจัดการศึกษาและการเรียนรู้

กรอบทิศทางแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2560–2575 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาประเด็นสำคัญอยู่ที่การพัฒนา คุณลักษณะ นิสัย และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ที่เป็นเครื่องมือและกลไกในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความเป็นพลเมือง เป็นคนดี มีวินัย เป็นพฤติกรรมที่พลเมืองพึงปฏิบัติให้เป็นนิสัยที่ติดตัวไปตลอดชีวิต ประกอบด้วย การดูแลรักษาสุขภาพอนามัยของร่างกายให้เจริญเติบโตอย่างเหมาะสมตามวัย การสร้างลักษณะนิสัยในการใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีสมรรถนะที่พึงประสงค์ มีจิตสาธารณะ มีความกระตือรือร้น (active citizen) ในการใช้ให้เกิดประโยชน์เพื่อส่วนรวมและมีค่านิยมของความเป็นพลเมือง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 2560–2574: ออนไลน์)

จากระดับนโยบายทางการศึกษาพบว่า การจัดการศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 การศึกษาเป็นกลไกการพัฒนาทุนมนุษย์เพื่อความเป็นพลเมืองหลักในการพัฒนาประเทศ หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดวิสัยทัศน์ หลักการ การจัดการศึกษาสอดคล้องต่อพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติและนโยบายการศึกษาของชาติไว้ กล่าวคือ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติ ให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลเมืองโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษา ต่อการประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานมีหลักการที่สำคัญ ดังนี้ 1) เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรม บนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล 2) เป็นหลักสูตร การศึกษาเพื่อปวงชนที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ 3) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้ สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น 4) เป็นหลักสูตรการจัดการศึกษาที่มีโครงสร้าง ยืดหยุ่นทางด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการเรียนรู้ 5) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ 6) เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์ หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและ ประกอบอาชีพ จึงกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้ 1) มี คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย และปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 2) มี ความรู้อันเป็นสากลและมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และ ทักษะชีวิต 3) มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย 4) มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข 5) มีจิตสำนึกในการรักษาวัฒนธรรมและภูมิ ปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามใน สังคมและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข (กระทรวงการศึกษาธิการ. 2551: ออนไลน์) การแปลง

นโยบายสู่การปฏิบัติของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ก็คือ การพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามค่านิยม 12 ประการ โดยมีค่านิยมเรื่องการรักษาชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการรักษาวัฒนธรรมประจำชาติเป็นค่านิยมอันดับแรก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2560: ออนไลน์)

จากพระราชดำรัสขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 ให้ความสำคัญของกีฬามวยไทยในระบบการศึกษา การกำหนดนโยบายทางการศึกษาของประเทศในยุคปัจจุบัน แสดงถึงความสอดคล้องของเป้าหมายการจัดการศึกษา ได้แก่ ความเป็นพลเมือง การพัฒนาคุณสมบัติที่พึงประสงค์ตามค่านิยม 12 ประการ จึงให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกกับการ รักษาชาติ ศาสน์ กษัตริย์ รวมทั้งการรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมประจำชาติ

มวยไทยถือว่าเป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ประเภทกีฬาชนิดเดียวที่แสดงถึงเอกลักษณ์ความเป็นไทยที่ได้แพร่หลาย ก้องไกลไปทั่วโลก ดังนี้ กีฬามวยไทยเป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมซึ่งถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปยังคนอีกรุ่นหนึ่ง เป็นสิ่งที่ชุมชนหรือกลุ่มคนได้สร้างขึ้นเพื่อตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมเป็นปฏิสัมพันธ์ของพวกเขามีต่อธรรมชาติและประวัติศาสตร์ของตน ทำให้คนเหล่านั้นเกิดความภาคภูมิใจและความรู้สึกสืบเนื่องก่อให้เกิดความเคารพต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรมและการคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ มวยไทยจัดอยู่ในมรดกทางภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ สาขาภูมิปัญญาไทย (folk sports and martial arts) ซึ่งหมายถึง การเล่นกีฬาและศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวที่มีการปฏิบัติกันอยู่ในประเทศไทย และมีเอกลักษณ์สะท้อนวิถีไทย (กรมส่งเสริมวัฒนธรรม. 2555: 17-18) มวยไทยยังได้หล่อหลอมรวมศิลปวัฒนธรรม ประเพณี หลายด้านเข้าด้วยกันอย่างผสมผสานกลมกลืน เช่น ความเชื่อในเรื่องของจิตวิญญาณ ดนตรี วรรณกรรม คุณธรรม จริยธรรม เป็นธรรมเนียมนิยมที่นักมวยไทยยังคงยึดถือปฏิบัติกันอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ การขึ้นครู การครอบครู การไหว้ครู การแต่งกาย และดนตรีปี่มวดย โดยเหตุนี้มวยไทยจึงเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ เป็นเครื่องมือที่ใช้ฝึกคนทีวี่เศษอย่างหนึ่ง เพราะการฝึกมวยไทยช่วยพัฒนาร่างกาย อารมณ์ จิตใจ และสติปัญญา นอกจากนี้ มวยไทยยังเป็นสื่อที่ทำให้ชาวต่างชาติเข้าใจและชื่นชมวัฒนธรรมไทยมากขึ้นด้วย ซึ่งเป็นเหตุผลสำคัญที่กระทรวงวัฒนธรรมโดยกรมส่งเสริมวัฒนธรรมจึงได้ประกาศขึ้นทะเบียน มวยไทยเป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ ประจำปีพุทธศักราช 2553 (กระทรวงวัฒนธรรม. 2555: 68)

สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนมวยไทย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) ซึ่งเป็นหลักสูตรแกนกลางที่ได้ปรับปรุงต่อเนืองจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 พบว่าได้บรรจุกีฬาไทยไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาไว้ โดยเหตุผลเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุลโดยต้องการให้เยาวชนไทยมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ คือ รักษาชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์ สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ โดยหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่สามารถยืนยันได้อย่างชัดเจนที่ว่า กีฬามวยไทยเท่านั้นที่เป็นกีฬาประจำชาติไทย มีจุดกำเนิดโดยบรรพชนไทย

แต่จากการศึกษาของ อนันต์ เมฆสวรรค์ (2559: 96) พบว่าโรงเรียนในสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่สามารถจัดการเรียนการสอนวิชามวยไทยในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษาได้ โดยข้อค้นพบสรุปเป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาขาดความรู้ ความเข้าใจในหลักการของกีฬามวยไทยในฐานะที่เป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ ซึ่งถ้า นำกีฬามวยไทยมาสู่ระบบการศึกษาแล้วสามารถที่จะเป็นกลไกสำคัญของการบรรลุวิสัยทัศน์ และเป้าหมายของการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) และบรรลุตามจุดประสงค์ในนโยบายการจัดการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานปีพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) ในข้อ สำนึกในความเป็นชาติไทย ความเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก รวมทั้งคุณสมบัติอันพึงประสงค์ ตามค่านิยม 12 ประการ ซึ่งสอดคล้องกับ เอก เกิดเต็มภูมิ (2560: สัมภาษณ์) ที่ว่าควรพัฒนาค่านิยม ความเป็นชาติจะต้องพัฒนาในระบบการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาขั้นพื้นฐาน พัฒนา หลักสูตรการจัดการเรียนการสอนเป็นหลักสูตรรายวิชาอย่างต่อเนื่องในทุกระดับของการศึกษา ขั้นพื้นฐาน เถกเช่นการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นชาติของประเทศญี่ปุ่น ประเทศเกาหลี ที่ได้ทำการ บรรจुरายวิชาประจำชาติเป็นวิชาบังคับไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และเหตุผลสำคัญที่เกิดกับ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ก็คือ ครูผู้สอนในกลุ่มสาระการ เรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขาดองค์ความรู้ และทักษะในการจัดการเรียนการสอนวิชามวยไทยสืบไปถึงสาเหตุประการสำคัญคือสถาบันอุดมศึกษา ที่ทำหน้าที่ผลิตครูพลศึกษาไม่เปิดทำการเรียนการสอนวิชามวยไทยเป็นวิชาเอก แม้แต่ในสถาบันการ พลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งถือได้ว่าเป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ผลิตครู พลศึกษาที่ใหญ่ที่สุดของประเทศไทย รวมทั้งการให้ความสนใจกับวิชามวยไทย

ในฐานะที่เป็นกลไกของการพัฒนาคุณสมบัติที่พึงประสงค์ตามค่านิยม 12 ประการใน นโยบายของรัฐบาล อีกทั้งภาพพจน์ของกีฬามวยไทยในสายตาของผู้ปกครองนักเรียนก็คือ มวยไทย เป็นกีฬาอันตรายไม่ต้องการให้ลูกหลานของตนได้เรียน ประเด็นนี้ก็เป็นประเด็นสำคัญ เป็นประเด็น ข้อความขัดแย้งและไม่ต้องการให้มีการเปิดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ซึ่งภาพลักษณ์มวยไทยใน ข้อนี้จะต้องมีการสร้างความเข้าใจให้ผู้ปกครองได้มีความเข้าใจที่ถูกต้อง และกลับมาสนับสนุนเห็น ความสำคัญว่ามวยไทยเป็นภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ สร้างความเป็นชาติ มวยไทยเป็นรูปแบบ การออกกำลังกายที่สามารถพัฒนาสมรรถภาพของร่างกายได้ทุกรายการ และที่สำคัญอย่างยิ่ง ปรัชญา ค่านิยม และคุณธรรมที่ได้จากกีฬามวยไทยหรือที่เรียกว่า “ความเป็นมวย” สามารถพัฒนา คุณธรรม ความมีวินัย ความกล้าหาญ อดทน การกตัญญูกตเวทิตี และการไม่เอาเปรียบ ความสำเร็จ ของการพัฒนาการจัดการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่พัฒนาความเป็นชาติคือคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐานจะต้องกลับมาทบทวน การจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา ด้วยการกำหนดเป็นแนวนโยบายและมาตรการแก้ไขส่งเสริม ซึ่งเล็งเห็นว่า การ จัดการเรียนการสอนวิชามวยไทยในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จะเป็นกลยุทธ์หลักการ บรรลุเป้าหมายการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาค่านิยม และความรักชาติของเด็กไทย (เอก เกิดเต็มภูมิ. 2560: สัมภาษณ์)

จากนโยบายการศึกษาของชาติในยุคศตวรรษที่ 21 ที่เน้นความเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก การแปลงนโยบายสู่การปฏิบัติความเป็นพลเมือง จะต้องมุ่งเป้าหมายไปที่สำนักของความ เป็นชาติ คือ ชาติไทย กิฬามวยไทยเป็นกีฬาไทยชนิดเดียวที่เป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติด้านการกีฬาที่ประกาศโดยกระทรวงวัฒนธรรม และกระบวนการสร้างสำนึกของความเป็นชาติที่ จะเป็นกลไกสำคัญที่สุดก็คือ กระบวนการทางการศึกษา ดังนั้น การพัฒนาหลักสูตรและการสอน รายวิชามวยไทยในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาประกอบกับปัญหาสำคัญของการ จัดการเรียนการสอนวิชามวยไทยในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานก็คือ ความรู้และสมรรถนะของครู ผู้สอนวิชามวยไทย ด้วยหลักการและสภาพปัญหาที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงดำเนินการวิจัยเรื่อง ความ ต้องการจำเป็นและแนวทางในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) ขึ้น

### วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560)
2. เปรียบเทียบความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560)
3. ศึกษาแนวทางในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560)

### ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทยตาม หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดและการประเมินผล

#### ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อ่างทอง ทั้งหมด 148 แห่ง ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 148 คน ฝ่ายวิชาการ จำนวน 148 คน ครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา จำนวน 148 คน รวมทั้งหมด 444 คน

#### กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 107 คน ฝ่ายวิชาการ จำนวน 107 คน ครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา จำนวน 107 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอ่างทอง รวมทั้งหมด 321 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางของ R.V Krejcie and D.W. Morgan (ธีรวิทย์ เอกะกุล. 2543: 21; อ้างอิงจาก R.V Krejcie and D.W.Morgan. 1970. Determining Sample size for Research activities. p.607-610.) ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.95 และดำเนินการสุ่มกลุ่มประชากร โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง จำนวน 10 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) โดยคุณสมบัติผู้ให้การสัมภาษณ์คือ ต้องจบการศึกษาระดับปริญญาโท วิชาเอกพลศึกษา

#### ตัวแปรที่ศึกษา

1. **ตัวแปรอิสระ** ได้แก่ การพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ประกอบด้วย

- 1.1 เพศ
- 1.2 อายุ
- 1.3 วุฒิการศึกษา
- 1.4 ตำแหน่งหน้าที่การงาน
- 1.5 ประสบการณ์ในการทำงาน

2. **ตัวแปรตาม** ได้แก่ ความต้องการจำเป็นและแนวทางในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย

จำแนกเป็น

- 2.1 ด้านหลักสูตร
- 2.2 ด้านครูผู้สอน
- 2.3 ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก
- 2.4 ด้านการจัดการเรียนรู้
- 2.5 ด้านการวัดและการประเมินผล

#### นิยามศัพท์เฉพาะ

**การพัฒนาครูผู้สอน** หมายถึง การพัฒนาครูผู้สอนในโรงเรียนในด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการวัดและการประเมินผล

**หลักสูตร** หมายถึง หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) ในมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสาระภูมิศาสตร์

**วิชามวยไทย** หมายถึง รายวิชาในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในส่วนของสาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

**ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนมวยไทย** หมายถึง สิ่งที่ต้องการที่มีความจำเป็นหรือขาดไม่ได้ในการที่จะนำมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชามวยไทย ที่ยังขัดแย้งกันระหว่างอดีตกับปัจจุบัน

**ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560)** หมายถึง ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง

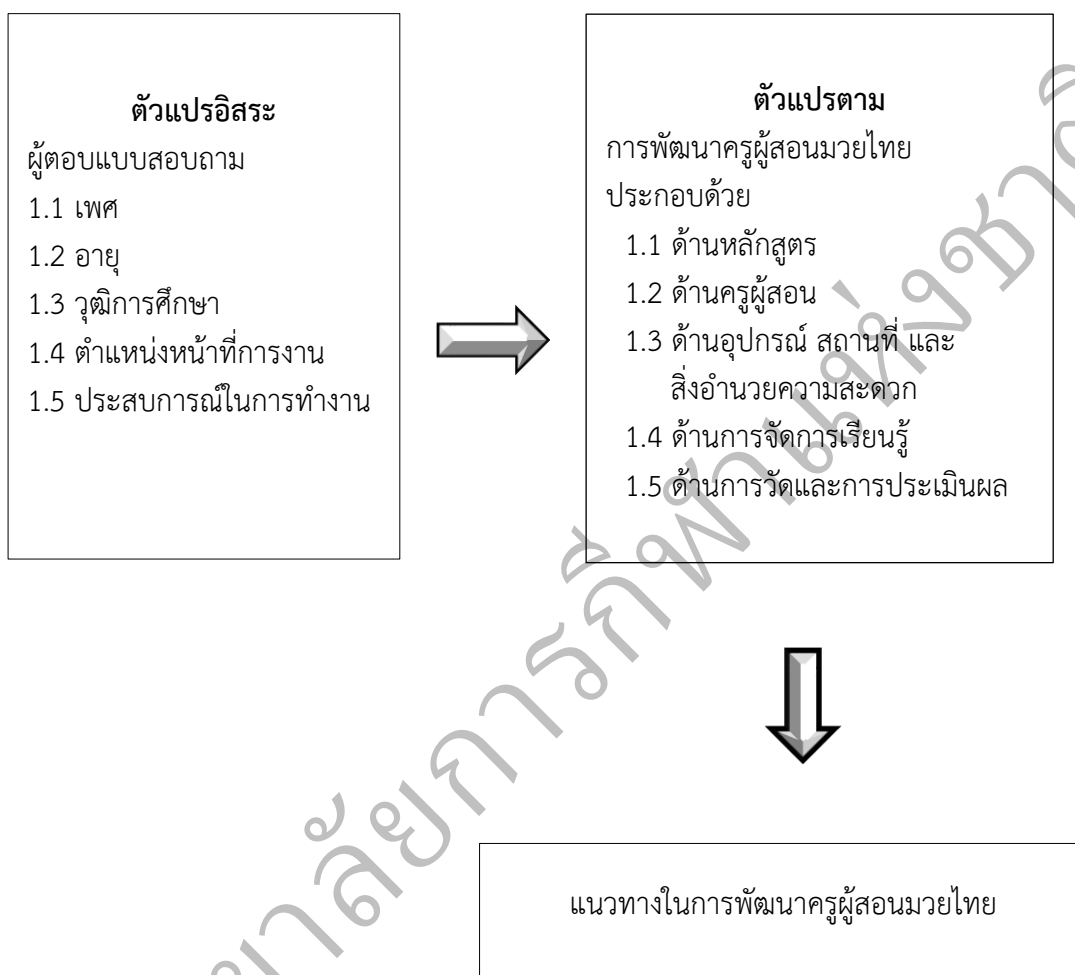
### สมมติฐานของการวิจัย

1. ครูที่มีเพศที่ต่างกัน มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทยแตกต่างกัน
2. ครูที่มีอายุที่ต่างกัน มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทยแตกต่างกัน
3. ครูที่มีวุฒิการศึกษาที่ต่างกัน มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทยแตกต่างกัน
4. ครูที่มีตำแหน่งหน้าที่การงานที่ต่างกัน มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทยแตกต่างกัน
5. ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานที่ต่างกัน มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทยแตกต่างกัน

### ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทราบถึงความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูในการจัดการเรียนการสอนมวยไทย ในสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ที่สามารถนำไปจัดการเรียนการสอนของครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาได้ตามความเหมาะสมตามสภาพพื้นที่
2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถาบันการพลศึกษา หน่วยงานพัฒนาครูทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคสามารถนำวิธีการในการจัดการเรียนการสอนมวยไทย ในสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานได้
3. ทราบข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะความคาดหวังการพัฒนาครูในการจัดการเรียนการสอนมวยไทยในสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในพื้นที่ได้ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

## กรอบแนวคิดการวิจัย



ภาพ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย



## บทที่ 2

### เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความต้องการจำเป็นและจัดลำดับความสำคัญความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย เพื่อเปรียบเทียบความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย และศึกษาแนวทางในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย
  - 1.1 บทบาทครูผู้สอน
  - 1.2 แนวทางการพัฒนาครู
2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาครูมวยไทย
3. หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนามวยไทย
  - 3.1 พัฒนาการของมวยไทย
  - 3.2 มวยไทย 5 สาย
  - 3.3 มวยไทยสายพลศึกษา
  - 3.4 ยุคมวยไทยสายการศึกษา
4. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย
  - 4.1 องค์ประกอบด้านหลักสูตร
  - 4.2 องค์ประกอบด้านครูผู้สอน
  - 4.3 องค์ประกอบด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก
  - 4.4 องค์ประกอบด้านการจัดการเรียนรู้
  - 4.5 องค์ประกอบด้านการวัดผลประเมินผล
5. การประเมินความต้องการจำเป็น
  - 5.1 หลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น
  - 5.2 ประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็น
  - 5.3 ขั้นตอนของการประเมินความต้องการจำเป็น
  - 5.4 การประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ
  - 5.5 การจัดลำดับความต้องการจำเป็น
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 6.1 งานวิจัยต่างประเทศ
  - 6.2 งานวิจัยในประเทศ

## หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย

### 1. บทบาทครูผู้สอน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (2553: 33) ได้กำหนดบทบาทของครูไว้ซึ่งสามารถวิเคราะห์คุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับสมรรถภาพของครู ดังนี้

1. ยึดว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้พัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด
2. การจัดการศึกษาต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสม
3. จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
4. ประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกัน แก้ไขปัญหา และจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง
5. จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วน
6. ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้ในการวิจัยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้
7. จัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา

Parkay (1992: 18) ได้สรุปว่า ครูมืออาชีพ ควรประกอบด้วยคุณลักษณะ 3 ประการ ดังนี้

1. มีความรู้
  - 1.1 มีความรู้เกี่ยวกับตนเองและผู้เรียน
  - 1.2 มีความรู้ในเนื้อหาวิชา
  - 1.3 มีความรู้ในทฤษฎีทางการศึกษาและการวิจัย
2. การให้ผลสะท้อนกลับและการแก้ปัญหา
3. มีทักษะ
  - 3.1 มีทักษะและเทคนิคในการสอน
  - 3.2 มีทักษะในการปฏิสัมพันธ์ส่วนบุคคล

สรุปได้ว่า บทบาทครูในการจัดกิจกรรมครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญมากที่สุด ครูต้องมีความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมและพัฒนาการเด็กเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นด้านความรู้ ผลสะท้อนกลับ การแก้ปัญหา และด้านทักษะ เพื่อให้การจัดกิจกรรมเกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพมากที่สุด

สุภาณี ปิยะอภิรักษ์ อธิบายว่า Gibson and Hunt ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานการปฏิบัติงานของครู 3 ด้าน ดังนี้ (สุภาณี ปิยะอภิรักษ์. 2544. 61; อ้างอิงจาก Gibson and Hunt. 1965. The School Personal Administrator. p. 138)

1. ด้านความรู้ คือ รู้ในเรื่องการสอน เชี่ยวชาญเป็นพิเศษในสายงานของตน รู้ในเนื้อหาสาระที่จะต้องสอน รู้เกี่ยวกับพัฒนาการของเด็ก พัฒนาการเรียนรู้ในการปฏิบัติงาน และเทคนิควิธี การสอนต่าง ๆ
2. ด้านทักษะ คือ มีทักษะในการใช้ภาษาพูดและเขียน สามารถถ่ายทอดความรู้ให้ผู้เรียนเข้าใจง่าย มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีทักษะการค้นคว้างานวิจัย ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ อย่างถูกหลักวิชาการตรงกับสภาพความเป็นจริง และมีนิสัยรักในอาชีพครู
3. ด้านความสนใจ คือ ความสนใจในตัวผู้เรียนดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดี สนใจในวิชาที่สอน สนใจที่จะถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน สนใจที่จะร่วมมือให้ความช่วยเหลือแก่ผู้อื่นโดยเฉพาะเพื่อนร่วมงาน สนใจที่จะพัฒนาตนเองและงานให้ก้าวหน้า

พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2547: 17) มาตรา 49 กำหนดให้มีมาตรฐานวิชาชีพ 3 ด้าน ประกอบด้วย

1. มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ หมายถึง ข้อกำหนดสำหรับผู้ที่จะเข้ามาประกอบวิชาชีพ จะต้องมีความรู้และมีประสบการณ์วิชาชีพเพียงพอที่จะประกอบวิชาชีพได้ จึงจะสามารถขอใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเพื่อใช้เป็นหลักฐานแสดงว่าเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์พร้อมที่จะประกอบอาชีพทางการศึกษาได้
2. มาตรฐานการปฏิบัติงาน หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับปฏิบัติงานในวิชาชีพให้เกิดผลเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด พร้อมกับมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความชำนาญในการประกอบอาชีพ ทั้งความชำนาญเฉพาะด้านและความชำนาญตามคุณภาพของมาตรฐานการปฏิบัติงาน หรืออย่างน้อยจะต้องมีการพัฒนาตามเกณฑ์ที่กำหนดว่ามีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญเพียงพอที่จะดำรงสถานภาพของการเป็นผู้ประกอบอาชีพต่อไปหรือไม่ นั่นก็คือการกำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องต่อใบอนุญาตทุก ๆ 5 ปี
3. มาตรฐานการปฏิบัติตน หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับการประพฤติตนของผู้ประกอบวิชาชีพ โดยมีจรรยาบรรณของวิชาชีพเป็นแนวทางและข้อพึงระวังในการประพฤติตนปฏิบัติเพื่อดำรงไว้ซึ่งชื่อเสียง ฐานะ เกียรติ และศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ

สุวิมล ว่องวานิช (2550: 81) ได้สรุปจากการสังเคราะห์มาตรฐานวิชาชีพครูของต่างประเทศร่วมกับประเทศไทยว่า องค์กรประกอบมาตรฐานวิชาชีพครูแบ่งได้ 8 องค์กรประกอบ ดังนี้

1. ด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อครู
2. ด้านการพัฒนาผู้เรียน
3. ด้านการจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้
4. ด้านความสามารถด้านการสอน
5. ด้านการประเมินผลผู้เรียน
6. ด้านความสัมพันธ์กับโรงเรียนและชุมชน
7. ด้านทัศนคติต่อวิชาชีพและการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี

## 8. ด้านการพัฒนาวิชาชีพครู

รูปแบบการพัฒนาครูมวยไทย จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องการพัฒนาครูให้มีประสิทธิภาพครูต้องรู้จักพัฒนาตนเองเป็นปัจจัยหลัก และปัจจัยอื่นคือครูต้องได้รับความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องในการส่งเสริม และสนับสนุน ซึ่งมีรูปแบบในการพัฒนาครูที่หลากหลาย ดังนี้

Fullan (1990: 16) มีความเชื่อว่าปัจจัยสำคัญ 4 ปัจจัยที่จะนำมาซึ่งความสำเร็จในการพัฒนาวิชาชีพครู ได้แก่ การตระหนักว่าการพัฒนาบุคลากรเป็นกระบวนการเรียนรู้อย่างหนึ่ง บทบาทความเป็นผู้นำในระดับสถานศึกษา วัฒนธรรมองค์กรในระดับสถานศึกษาและบทบาทขององค์กรภายนอก โดยเฉพาะในระดับท้องถิ่นและภูมิภาค

Sparks and Louck –Horsley. ได้เสนอรูปแบบการพัฒนาครู 5 รูปแบบ ดังนี้ (ประภาพรณ เอี่ยมสุภาชิต. 2540. 42; อ้างอิงจาก Sparks and Louck –Horsley. Five models of staff development for Teacher. 1990. p. 40-57)

1. รูปแบบการฝึกอบรม (training model) ครูคือผู้เรียนรู้ที่มีความสามารถ รูปแบบการฝึกอบรมเกี่ยวข้องกับการแสวงหาความรู้และทักษะโดยผ่านกระบวนการสอน การฝึกอบรมประกอบด้วยองค์ประกอบ ดังนี้ 1) การอธิบายทฤษฎีหนึ่ง ๆ 2) การสาธิตหรือการสร้างแบบจำลองทักษะใดทักษะหนึ่ง 3) การฝึกปฏิบัติทักษะนั้น ๆ และ 4) การให้ผลป้อนกลับเกี่ยวกับการปฏิบัติ
2. รูปแบบการพัฒนาเป็นรายบุคคล (individual guide development) ครูสามารถเรียนรู้และปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยใช้พื้นฐานจากความรู้ที่ครูมีอยู่
3. รูปแบบการสังเกตและการประเมิน (observation assessment model) การสังเกตการปฏิบัติการสอนของครูแล้วให้ข้อมูลกลับเชิงสร้างสรรค์ เป็นวิธีการที่ได้ผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนและการเรียนรู้ของครูในปัจจุบัน เพราะครูส่วนใหญ่แทบจะไม่ได้รับข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับการปฏิบัติการสอนของตนเอง
4. รูปแบบการมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา (involvement in a process) รูปแบบนี้เน้นการผสมผสานการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ที่ครูได้เข้ามามีส่วนร่วมในโครงการพัฒนาหลักสูตรและปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน โดยรูปแบบดังกล่าวประกอบด้วยกระบวนการสำคัญ ดังนี้ 1) การระบุปัญหาหรือความต้องการ 2) การพัฒนาแผนปฏิบัติการของโรงเรียน 3) การแสวงหาความรู้หรือทักษะที่ต้องใช้เพื่อนำแผนไปสู่การปฏิบัติ 4) การดำเนินการตามแผนปฏิบัติการหรือการพัฒนาผลผลิตของหลักสูตร และ 5) การประเมินผล
5. รูปแบบการเสาะแสวงหาความรู้และวิธีการด้วยตนเอง (inquiry) รูปแบบนี้ครูจะระบุประเด็นปัญหาที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนที่ตนสนใจ รวบรวมข้อมูลเพื่อค้นหาสาเหตุ สร้างนวัตกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสาเหตุของปัญหา และดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดใหม่ที่พัฒนาขึ้น

Barnett (1999: 74) กล่าวว่า การพัฒนาครูควรใช้กรณีศึกษาที่เปิดโอกาสให้ครูพิจารณาหาทางเลือกในการพัฒนาตนเอง และหาทางแก้ปัญหาที่เป็นไปได้มากกว่าการเน้นหาคำตอบที่ถูกต้อง

สรุปได้ว่า รูปแบบของการพัฒนาครูมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาศักยภาพ ครูควรได้รับการพัฒนาอย่างหลากหลายเพื่อให้การพัฒนาที่มีความเหมาะสมกับความแตกต่างของแต่ละบุคคล และบริบทของโรงเรียน มีการพัฒนาอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง โดยการพัฒนาครูควรได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่ายในการส่งเสริมและสนับสนุนในการจัดกิจกรรมอย่างเหมาะสม เฉกเช่นครูผู้สอน มวยไทยก็ควรที่จะได้รับการพัฒนาเช่นกัน

## 2. แนวทางการพัฒนาครู

การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ อันส่งผลให้เด็กได้เกิดการเรียนรู้พร้อมทั้งส่งเสริมพัฒนาการเด็ก เพื่อให้การปฏิบัติงานของครู และบุคลากรทางการศึกษามีประสิทธิภาพและศักยภาพในการพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง ดังที่ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 52-57 กำหนดให้มีระบบ กระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมีมาตรฐาน โดยกำกับและประสานให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครู รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่ และการพัฒนาบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545: 12-14)

### ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาครูมวยไทย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553: 5) จากการรายงานผลการวิจัยและพัฒนานโยบายการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ในด้านการศึกษาสภาพปัญหาการพัฒนาครู พบว่า ครูได้รับการพัฒนาค่อนข้างมากแต่ยังขาดการติดตาม ประเมินผลและหลักสูตรในการพัฒนาครูค่อนข้างซ้ำซ้อน ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาสูง ขาดการวางแผน ระยะยาว ซึ่งอาจสรุปเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการและด้านตัวบุคคล ดังนี้

1. ขาดการวางแผนและพัฒนาครูเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ทางการศึกษา
2. ขาดการสำรวจวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่เป็นปัจจัยร่วมในการพัฒนา ได้แก่ ความต้องการและความจำเป็นของผู้เข้ารับการพัฒนา ประสบการณ์ ความรู้พื้นฐาน และการกำหนดกลุ่มเป้าหมายในการพัฒนาไม่ชัดเจน
3. ขาดการติดตามช่วยเหลือหลังครูเข้ารับการพัฒนา ทำให้ครูไม่สามารถประยุกต์ความรู้ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง ไม่มั่นใจ ไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน
4. การอบรมทำได้ไม่ทั่วถึงและไม่ต่อเนื่อง
5. การพัฒนาส่วนใหญ่เป็นการวางแผนพัฒนานโยบายจากส่วนกลาง ทำให้ครูไม่มีส่วนร่วมในการวางแผนและการออกแบบหลักสูตร
6. ครูขาดความตระหนักและกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเอง รวมทั้งการฝึกปฏิบัติและพัฒนาต่อยอดอย่างต่อเนื่องหลังเข้ารับการอบรมครู

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้การพัฒนาครูไม่ประสบความสำเร็จไม่เพียงแต่ตัวครูเอง แต่ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลให้การพัฒนาครูไม่มีประสิทธิภาพ เช่น ชุมชน ผู้บริหารสถานศึกษา และศึกษานิเทศก์ มีการสนับสนุนจากสถานศึกษาเพียงบางส่วน ที่ยังไม่ได้มีการกำกับติดตามที่ชัดเจนในเรื่องของวิชามวยไทย

## หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนามวยไทย

### 1. พัฒนาการของมวยไทย

มวยไทยมีร่องรอยพัฒนาการมาตั้งแต่สมัยสุพรรณภูมิ เริ่มชัดเจนขึ้นในสมัยทวารวดี รุ่งเรืองในสมัยสุโขทัย อยุธยา ธนบุรี และรัตนโกสินทร์ เป็นศิลปะการต่อสู้มีกลวิธีในการใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ได้แก่ มือ เท้า เข่า ศอก อย่างละ 2 ศีรษะอีก 1 รวมเรียกว่า นวอาวุธ อย่างผสมกลมกลืน ทั้งในการต่อสู้ป้องกันตัวและเชิงกีฬา มวยไทยมีความสำคัญทั้งต่อบุคคล ชุมชน สังคม และประเทศชาติ มีส่วนสำคัญยิ่งในการดำรงเอกราชของชาติไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน สมัยก่อนชายฉกรรจ์ไทยทุกคนทั้งพระมหากษัตริย์ เจ้านายชั้นผู้ใหญ่ ขุนนางฝ่ายทหาร และสามัญชน จะได้รับการฝึกฝนมวยไทยไว้เพื่อป้องกันตัวและชาติบ้านเมือง เพราะการใช้อาวุธ เช่น กระบี่ กระบอง พลอง ดาบ ง้าว ทวน ประกอบกับมวยไทยจะทำให้การใช้อาวุธนั้นเกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการต่อสู้ระยะประชิดตัว ศิลปะมวยไทย คือ ศิลปะการต่อสู้ที่ใช้หลักฐานและทักษะการต่อสู้ในระดับต่าง ๆ คือ ท่าร่างเชิงมวย ไม้มวย และเพลงมวย อย่างผสมผสานกันจนเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งการรุกและการรับ ท่าร่าง คือ การเคลื่อนไหวและการเคลื่อนไหวที่ เชิงมวย คือ ท่าทางของการใช้นวอาวุธในการต่อสู้ แบ่งออกเป็นเชิงรุกและเชิงรับ ซึ่งเชิงมวยนี้ถือว่าเป็นพื้นฐานสำคัญในศิลปะมวยไทย ไม้มวย หมายถึง การผสมผสานการใช้หลักพื้นฐานของศิลปะการต่อสู้เข้ากับท่าร่างและเชิงมวย ถ้าใช้เพื่อการรับเรียกว่า “ไม้รับ” ถ้าใช้ในเชิงรุก เรียกว่า “ไม้รุก”

ไม้มวย ยังแบ่งออกเป็นแม่ไม้ ลูกไม้ และไม้เกร็ด แม่ไม้ คือ การปฏิบัติการหลักที่เป็นแม่บทของการปฏิบัติการรุกและรับ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบ 3 ประการ คือ กำลัง พื้นที่ที่ใช้กำลัง และจังหวะในการใช้กำลัง ลูกไม้ คือ การปฏิบัติการรองที่แตกย่อยมาจากแม่ไม้ ซึ่งแปรผันแยกย่อยไปตามการพลิกแพลงของท่าร่างและเชิงมวยที่นำมาประยุกต์ใช้ และไม้เกร็ด คือ เคล็ดลับต่าง ๆ ที่นำมาปรับปรุงทำให้แม่ไม้และลูกไม้ที่ปฏิบัติมีความพิสดารมากยิ่งขึ้น มีการตั้งชื่อไม้มวยต่าง ๆ ให้ไพเราะ เข้าใจ และจดจำง่าย โดยเทียบเคียงลักษณะท่าทางของการต่อสู้กับชื่อหรือลีลาของตัวละคร เหตุการณ์ หรือสัตว์ในวรรณคดี เช่น เอราวัณเสยงา หนุมานถวายแหวน มณโฑนั่งแทน อิเหนาแทงกริช ไม้มวยบางไม้เรียกตามสิ่งที่คุ้นเคยในวิถีชีวิตของคนไทย เช่น เถรกวาดลาน คลื่นกระทบฝั่ง หนูไต่ราว มอญยันหลัก ญวนทอดแห เป็นต้น เพราะเมื่อเอ่ยชื่อท่ามวยแล้วจะทำให้นึกถึงท่าทางของการต่อสู้อย่างชัดเจน ส่วนเพลงมวย หมายถึง การแปรเปลี่ยนพลิกแพลงไม้มวยต่าง ๆ ต่อเนื่องสลับกันไปอย่างพิสดารและงดงามในระหว่างการต่อสู้

ในอดีตมวยไทยชกกันด้วยมือเปล่า หรือใช้ด้ายดิบ ที่เรียกกันว่า “คาดเชือก” จึงสามารถใช้มือในการจับ หัก บิด ทุ่มคู่ต่อสู้ได้ นักมวยจึงใช้ชั้นเชิงในการต่อสู้มากกว่าการใช้พลังกำลัง จึงเกิดไม้มวยมากมาย แต่เมื่อมวยไทยได้พัฒนาเป็นกีฬามากขึ้นมีการออกกฎกติกาต่าง ๆ เพื่อป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นแก่นักมวยและตัดสินได้ง่าย ไม้มวยที่มีมาแต่อดีตบางไม้จึงไม่สามารถนำมาใช้ในการแข่งขันได้ และบางไม้ นักมวยก็ไม่สามารถใช้ได้ถนัดเนื่องจากมีเครื่องป้องกันร่างกายมาก ไม้มวยบางท่าจึงถูกลืมเลือนไปในที่สุด

มวยไทย มีวิวัฒนาการมาหลายยุคหลายสมัย จึงได้หลอมรวมศิลปวัฒนธรรมหลายด้านเข้าด้วยกันอย่างผสมผสานกลมกลืน เช่น ความเชื่อ 15 ในเรื่องจิตวิญญาณ คาถาอาคม ดนตรี วรรณกรรม คุณธรรม จริยธรรม เป็นธรรมเนียมนิยมที่นักมวยไทยยังคงยึดถือปฏิบัติกันอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ การขึ้นครู การครอบครู การไหว้ครู และดนตรีปี่มวญ (กระทรวงวัฒนธรรม. 2555: 35-37)

## 2. มวยไทย 5 สาย (The Five Schools of Muay Thai)

นับแต่โบราณมวยไทยได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตลอดจนผสมผสานเข้ากับวัฒนธรรมพื้นถิ่นจนเกิดเป็นสายมวยไทยโบราณตามภูมิภาคของไทย จากคำกล่าวที่ว่า หมัดหนักโคราช ฉลาดลพบุรี ท่าดีไชยา ไวกว่าท่าเสา ล้วนแสดงให้เห็นถึงความโดดเด่นของมวยไทยจากสำนักหรือสายต่าง ๆ กล่าวคือ (กระทรวงวัฒนธรรม. 2555: 38-43)

2.1 มวยโคราช (The Korat Boxing School) มีประวัติความเป็นมาตั้งแต่สมัยอยุธยาจนถึงสมัยรัตนโกสินทร์ เพราะชาวไทยมีการฝึกการต่อสู้ด้วยอาวุธสั้นประกอบกับศิลปะมวยไทยโดยมีเป้าหมายในการปกป้องประเทศชาติ อีกทั้งโคราชเป็นเมืองหน้าด่านชั้นเอกที่ต้องทำการรบกับผู้รุกรานอยู่เสมอ จึงทำให้ชาวโคราชมีความเป็นนักรู้โดยสายเลือดมาหลายชั่วอายุคน มวยโคราชเป็นการต่อสู้แบบมือเปล่าที่พันด้วยเชือกหรือด้ายดิบของชนชาติไทยในเขตพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักทั่วประเทศ ในสมัยรัชกาลที่ 5-6 มวยโคราชเป็นมวยที่มีมาในประวัติศาสตร์ไทยมาช้านานเป็นศิลปะมวยไทยที่มีชื่อเสียงตลอดมาเท่ากับมวยลพบุรี มวยอุดรดิษฐ์ มวยไชยา ซึ่งมีนักมวยจากหัวเมืองคือเมืองโคราชได้สร้างชื่อเสียง

เอกลักษณ์ของมวยโคราช คือ การแต่งกาย การคาดเชือกตั้งแต่หมัดขึ้นไปจรดข้อศอก เพราะทางมวยโคราชเป็นมวยที่เตะเหวี่ยงบิดลำตัวที่รุนแรง เรียกว่า “เตะคอขาด” และหมัดที่ต่อเป็นวงกว้างหนักหน่วง เรียกว่า “หมัดเหวี่ยงควาย” ที่ “เห็นไม่เหวี่ยงเหวี่ยงเมื่อไม่เห็น”

2.2 มวยลพบุรี (The Lop Buri Boxing School) เริ่มเป็นรูปเป็นร่างในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ที่ได้ทรงส่งเสริมมวยลพบุรีอย่างกว้างขวางทั้งการจัดแข่งขันและการวางกติกา ต่อมาในสมัยพระเจ้าเสือ ทรงสนับสนุนมวยไทยและทรงชอบการชกมวยถึงขั้นปลอมพระองค์ไปแข่งขันชกมวยกับชาวบ้าน มวยลพบุรีจะมีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง เป็นมวยเกี้ยว กล่าวคือ เป็นมวยที่ใช้อาวุธมวยได้รวดเร็วเด็ดขาด สามารถหลบหลีกได้อย่างว่องไว ส่วนมากจะนิยมใช้หมัดโดยเน้นที่การออกหมัดอย่างฉลาดและแหลมคม จุดเด่นของมวยลพบุรีอยู่ที่ เป็นมวยที่เน้นหมัดตรง ในขณะที่การชกจะเป็นการชกแบบหงายหมัด ทำให้มวยลพบุรีมีชื่อเสียงว่าเป็นมวยหมัดตรงชอบต่อตรงตามแบบฉบับของตนเอง ไม่นิยมใช้มือป้องกันการเตะ จึงมีลักษณะที่แตกต่างจากมวยอื่น ๆ เป็นมวยที่มีความสามารถแหวกการคุมป้องกันได้ดีกว่ามวยในถิ่นอื่น จนได้ชื่อว่าเป็นมวยที่แมนหรือมีหมัดแมน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้หมัดในเวลาเข้าคลุกวงใน

มวยลพบุรีมีเอกลักษณ์ที่การพันมือครึ่งแขน และที่สำคัญมีการพันคาดข้อเท้าซึ่งพบเห็นเฉพาะในมวยลพบุรีเท่านั้น นักมวยลพบุรีมักนุ่งกางเกงสีกรมท่ามีการคาดผ้าสามเหลี่ยมหรือกระจับอ่อนป้องกันจุดสำคัญ “ไม้มวย” หรือกระบวนท่าของลพบุรีมีชื่อเรียกที่เกี่ยวข้องกับเรื่องรามเกียรติ์และตำนานการสร้างเมืองลพบุรี ชื่อสัตว์ต่าง ๆ รวมถึงชื่อเทพและฤๅษีอีกด้วย

2.3 มวยไชยา (The Chaiya Boxing School) เป็นศิลปะการต่อสู้ของไทยที่มีบทบาทสำคัญในการปกป้องบ้านเมืองมาตั้งแต่โบราณกาล มวยไชยามีที่มาจากพ่อท่านมาแห่งวัดทุ่งจับช้าง ตำบลพุมเรียง อำเภอยะยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งแต่เดิมก่อนพ่อท่านมาจะเข้าอุปสมบทนั้นท่านเป็นทหารอยู่ในกรุงเทพฯ ดังนั้น มวยไชยาที่แท้จริงแล้วน่าจะเป็นมวยที่มีที่มาจากอานวยวโกลยาที่สืบสายได้ มวยไชยาสายพ่อท่านมานั้นเป็นมวยที่มีการป้องกันตัวขั้นสูง ที่สามารถป้องกันตั้งแต่หัวแม่เท้ายันเส้นผม และที่สำคัญที่เป็นจุดเด่นในสายมวยพ่อท่านมากคือ การเหวี่ยงแข้งสะบัดหัวไปด้านหลัง ซึ่งการเหวี่ยงแข้งที่เป็นจุดเด่นนี้ สามารถเหวี่ยงแข้งในขณะที่คู่ต่อสู้ชกเราพร้อม ๆ กัน ลักษณะการเหวี่ยงแข้งในลักษณะนี้หน้าของเราจะสะบัดหนีหมัดของคู่ต่อสู้ไปโดยปริยาย แต่แข้งของเราซึ่งเป็นอวัยวะยาวจะนาบเข้าที่เป้าหมายที่ไม่มีผู้ใดออกหมัดแล้วหลบไปได้ในขณะเดียวกัน

เอกลักษณ์ของมวยไชยา พบว่ามีอยู่ 7 ด้าน คือ การตั้งท่ามวยหรือการจรดมวย ท่าครูหรือท่าอย่างสามชুম การไหว้ครูร้ายรำ การพันมือแบบคาดเชือก การแต่งกาย การฝึกซ้อมมวยไชยา และแม่ไม้มวยไชยา เคล็ดมวยไชยาที่ใช้ป้องกันได้ดีที่สุดคือ ปอง ปิด ปิด เปิด

2.4 มวยไทยท่าเสาและมวยพระยาพิชัยดาบหัก (The Tha Sao or Phraya Pichai Boxing School) เป็นสายมวยไทยภาคเหนือ ที่ไม่มีหลักฐานชัดเจนว่าสายมวยไทยท่าเสากำเนิดขึ้นเมื่อใด ใครเป็นครูมวยคนแรก การจรดมวยท่าเสาจะกว้างและใช้น้ำหนักตัวไปด้านหลัง เท้าหน้าจะสัมผัสพื้นเบา ๆ ที่ให้ออกไม้มวยได้ไกล รวดเร็ว และรุนแรงในการต่อสู้ ส่วนมวยพระยาพิชัยดาบหักมีการผสมผสานระหว่างมวยไทย (ท่าเสา) มวยจีน และดาบไทย จากการบูรณาการศาสตร์ทั้ง 3 เข้าด้วยกัน ทำให้มีเอกลักษณ์ที่พิเศษกว่ามวยไทยสายอื่น ๆ

เอกลักษณ์ของมวยสายท่าเสาและมวยพระยาพิชัยดาบหัก มวยท่าเสาจะมีการเตะที่สวยงามและมีประสิทธิภาพ และสามารถเตะในทุกจังหวะและระยะโดยเฉพาะในระยะประชิด รวมไปถึงการใช้ศอกเฉียงเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของมวยอุตรดิตถ์โดยเฉพาะอย่างยิ่งมวยท่าเสา ส่วนมวยพระยาพิชัยดาบหักเป็นทั้งมวยอ่อนและมวยแข็งสามารถรุกหรือรับตามแต่สถานการณ์ รู้วิธีรับก่อนวิธีรุก เรียนแก้ก่อนเรียนผูก เรียนรู้จุดอ่อนจุดแข็งของตนเองและคู่ต่อสู้ และรู้วิธีใช้มวยอ่อนและมวยแข็งให้ถูกต้องตามแต่สถานการณ์ รวมทั้งการเน้นทำลายจุดแข็งของคู่ต่อสู้ก่อนเข้าเผด็จศึก

### 3. มวยไทยสายพลศึกษา (Physical Education Boxing School)

เป็นระบบการสอนมวยไทยกลุ่มหนึ่งซึ่งกำเนิดมาพร้อมกับการจัดตั้งของระบบการสอนของหลักสูตรพลศึกษาตั้งแต่การจัดตั้งสามัคยาจารย์และมีการพัฒนามาเรื่อย ๆ จนมีการสืบทอดอย่างต่อเนื่องในสถาบันการศึกษาและลงไปสู่ระบบการเรียนการสอนในโรงเรียนซึ่งมีการพัฒนารูปแบบมาหลายมิติ เช่น ริเริ่มการปรับเปลี่ยนพัฒนามิติมวยไทยให้สังคมไทยก่อนเพราะมีบุคลากรที่คิดแนวทางเช่นเดิมมวยไทยเป็นมวยอาชีพปรับมาเป็นกีฬาในรูปมวยไทยสมัครเล่น ตลอดจนมีการแข่งขันรูปแบบศิลปะมวยไทย และนำรูปแบบมาเป็นการออกกำลังกายที่นิยมกันในปัจจุบัน



มวยไทยสายพลศึกษามีเอกลักษณ์ด้านการแต่งกาย คือ จะแต่งกายโดยสวมกางเกง ขาสั้น มีผ้าคาดที่เอว เวลาขึ้นชกจะถอดออก สวมมงคลที่ศีรษะ ผูกผ้าประเจียดที่ต้นแขนทั้งสองข้าง คาดเชือกที่มีมือไปถึงกลางท่อนแขน (ได้เปลี่ยนการคาดเชือกมาเป็นสวมนวม ในปี พ.ศ. 2472) นอกจากนั้น มวยพลศึกษายังเน้นเรื่องการออกหมัดความเร็ว และจังหวะเข้า-ออกอย่างคล่องแคล่ว ว่องไว จนเรียกได้ว่าเป็นมวยครบเครื่อง

#### 4. ยุคมวยไทยสายการศึกษา (Education Muay Thai)

ปี พ.ศ. 2548 มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง วิทยาลัยมวยไทยศึกษาและการแพทย์แผนไทย โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย ยมดิษฐ์ อธิการบดี ได้พัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และระดับปริญญาเอก มวยไทยศึกษา (Muay Thai Study) ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชามวยไทยศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิต จนถึงระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งนับได้ว่าเป็นการจัดการศึกษาวิชามวยไทยหลักสูตรแรกของโลก ผลิตงานวิจัยทางด้านกีฬามวยไทยเพื่อการเป็นมาตรฐานทางการกีฬาระดับสากล รวมทั้งดำเนินการสืบสานอนุรักษ์และบริการงานวิชาการสาขาวิชามวยไทยศึกษาสู่ชุมชน หลักสูตรมวยไทยศึกษาดังกล่าวนับเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาของกีฬามวยไทย ซึ่งจะนำพามวยไทยสู่การเป็นศาสตร์ (disciplinary) ที่มีพัฒนาการของความเป็นศาสตร์ที่สมบูรณ์ศาสตร์หนึ่งของโลก ปัจจุบันมีผู้สำเร็จการศึกษาระดับดุขภูบัณฑิต มหาบัณฑิต และบัณฑิต สาขามวยไทยศึกษา ออกปฏิบัติงานในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาและระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตลอดจนองค์กรทางการกีฬา องค์กรกีฬา มวยทั้งในและต่างประเทศ

วันมวยไทย จากการประกาศของกระทรวงวัฒนธรรมให้มวยไทยได้ขึ้นทะเบียนเป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ สาขาภูมิปัญญาไทย ประจำปีพุทธศักราช 2553 ในปี พ.ศ. 2554 กระทรวงวัฒนธรรมได้มีความต่อเนื่องในการตระหนักในคุณค่าและยกย่ององค์ความรู้ภูมิปัญญาของบรรพบุรุษไทยและเพื่อให้ภูมิปัญญาแขนงนี้ของไทยได้รับการยกย่องส่งเสริมและเชิดชูให้ทุกคนตระหนักถึงความสำคัญของศิลปะการป้องกันตัวของชาติไทยที่ไม่แพ้ใครในโลก กระทรวงวัฒนธรรมโดยกรมส่งเสริมวัฒนธรรมจึงร่วมมือกับภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับมวยไทย ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องผลักดันให้มีการสถาปนาวัดมวยไทยขึ้น โดยได้พิจารณาข้อเสนอต่าง ๆ อย่างรอบคอบ ซึ่งในที่สุดคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ. 2554 ให้กำหนด วันที่ 6 กุมภาพันธ์ ของทุกปี เป็นวันมวยไทย ในวันที่ 6 กุมภาพันธ์ เป็นวันเสด็จขึ้นเสวยราชสมบัติของสมเด็จพระสรรเพชญ์ที่ 8 สมเด็จพระเจ้าเสือ ซึ่งเป็นพระมหากษัตริย์ไทยที่ทรงพระปรีชาสามารถด้านมวยไทยเป็นที่ประจักษ์ คือ

1. สมเด็จพระสรรเพชญ์ที่ 8 เป็นพระมหากษัตริย์เพียงพระองค์เดียวที่เสด็จออกไปชกมวยกับสามัญชน
2. สมเด็จพระสรรเพชญ์ที่ 8 เป็นพระมหากษัตริย์ที่ทรงมีความสามารถเกี่ยวกับมวยไทยมาก ทรงคิดทำแม่ไม้ ไม้กลมวยไทยขึ้นมาเป็นแบบฉบับเฉพาะพระองค์ เรียกว่า “มวยไทยตำรับพระเจ้าเสือ” และได้รับการถ่ายทอดเป็นตำรามวยไทยให้แก่คนรุ่นหลังจนถึงทุกวันนี้
3. สมเด็จพระสรรเพชญ์ที่ 8 เป็นพระมหากษัตริย์ที่ใช้ศิลปะมวยไทยต่อสู้ในการปกป้องราชอาณาจักรให้รอดพ้นจากการเป็นเมืองขึ้นของชาวต่างชาติ

สรุป มวยไทยมีวิวัฒนาการมาตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิ มีการพัฒนามาเรื่อย ๆ ตั้งแต่การต่อสู้เพื่อการทำศึกสงคราม การต่อสู้เพื่อการป้องกันตัว การต่อสู้เพื่อการแข่งขัน จนมาถึงมวยไทยเพื่อการศึกษา ในประเทศไทยมีหลักสูตรมวยไทยเพื่อการศึกษาเป็นหลักสูตรแรกของโลกที่มีการผลิตงานวิจัยออกมาให้เป็นวิชาที่มีการศึกษาได้จนถึงปริญญาเอก และที่สำคัญที่สุดมวยไทยได้เป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมอีกด้วย โดยที่มีการนำเอาศาสตร์ต่าง ๆ มาผสมผสานกลมกลืนจนได้ตกผลึกเป็นศาสตร์ขั้นสูงที่คนทั้งโลกยอมรับได้ นั่นคือ มวยไทย

## องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย

การพัฒนาตนเองมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการพัฒนาตนเองของบุคคลที่อยู่ในวิชาชีพอาจารย์สถาบันการศึกษา เพราะอาจารย์มีหน้าที่ในการให้ความรู้และพัฒนาคน ดังนั้นอาจารย์จึงควรที่จะพัฒนาตนเองก่อนมากกว่ารอรับเฉพาะการพัฒนาจากหน่วยงานหรือสถาบัน เพื่อเตรียมตัวให้พร้อมทั้งกับวิทยาการที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จากการศึกษาการที่จะพัฒนาครูผู้สอนในรายวิชามวยไทยมีองค์ประกอบ 5 ด้าน ดังนี้

### 1. องค์ประกอบด้านหลักสูตร

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์; และ โพธิ์สวัสดิ์ แสงสว่าง ได้เสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนรายวิชามวยไทยในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล. 2554. 128; อ้างอิงจากวาสนา คุณาอภิสิทธิ์; และ โพธิ์สวัสดิ์ แสงสว่าง. 2547. มวยไทยกีฬาไทยในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544. หน้า 23) ซึ่งถือเป็นรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับกีฬาไทย โดยกำหนดโครงสร้างของการบริหารหลักสูตรและการเรียนรู้ไว้ 3 แบบ คือ 1) สาระพื้นฐาน ซึ่งเป็นได้ทั้งลักษณะบังคับ บังคับเลือก และเลือกเสรี 2) สาระเพิ่ม จัดอยู่ในลักษณะเลือกซึ่งทางโรงเรียนต้องจัดทำสาระและมาตรฐานการเรียนรู้เอง จัดได้ตั้งแต่ช่วงชั้นที่ 2 ขึ้นไป 3) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (3.1) กิจกรรมแนะแนว (3.2) กิจกรรมนักเรียน (มวยไทย)

โดยการจัดการหลักสูตรการเรียนรู้แบบที่ 1 และ 2 ต้องมีการตัดสินผลการเรียนออกเป็นค่าระดับคะแนน (grade) ตามแต่โรงเรียนจะกำหนดว่ามีกี่ระดับ ซึ่งใช้เหมือนกันทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ แต่หากจัดไว้ในส่วนของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจะมีอยู่ 2 ระดับ คือ ผ่าน และไม่ผ่าน โรงเรียนจึงมีทางเลือกสำหรับการจัดการบริหารหลักสูตรได้หลายทาง ซึ่งมีระดับและมาตรฐานในการจัดการเรียนรู้ได้ และสำหรับสาระการเรียนรู้มวยไทยมีมากมายทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยแบ่งระดับเนื้อหาตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับหลักการทางกายวิภาคศาสตร์ สรีรวิทยา จิตวิทยา และสังคมวิทยา 4 ระดับ ได้แก่ ระดับเตรียมความพร้อมเพื่อที่จะเรียนมวยไทย (pre-muaythai) ระดับความรู้เบื้องต้น (beginner muaythai) ระดับกลาง (intermediate muaythai) และระดับสูง (advance muaythai) โดยให้ครูผู้สอนสามารถกำหนดหน่วยและแผนการจัดการเรียนรู้มวยไทยได้ตามจุดประสงค์ โดยอาศัยเนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่กำหนดให้เป็นแนวทาง

จากการการศึกษาหลักสูตรมวทยไทยของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้พบจุดอ่อนของหลักสูตรในด้านการกำหนดสาระการเรียนรู้มวทยไทยให้กับครูผู้สอน ในการนำไปจัดเป็นหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีสาระการเรียนรู้มวทยไทยในระดับ ประถมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 13 สาระการเรียนรู้ ระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 21 สาระการเรียนรู้ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 29 สาระการเรียนรู้ และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 31 สาระการเรียนรู้ ซึ่งแต่ละระดับมีการกำหนดสาระการเรียนรู้เป็นจำนวนมาก อาจจะทำให้เกิดปัญหาสำหรับครูผู้สอนในการเลือกสาระการเรียนรู้เพื่อนำไปจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน เนื่องจากในแต่ละสาระการเรียนรู้มวทยไทยในแต่ละหัวข้อมีรายละเอียดของเนื้อหาเป็นจำนวนมาก และการกำหนดเวลาเรียนในแต่ละระดับตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ได้กำหนดโครงสร้างเวลาเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวนระดับชั้นละ 80 ชั่วโมง (2 หน่วยกิต) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวนระดับชั้นละ 120 ชั่วโมง (3 หน่วยกิต) จึงทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถจัดการจัดการเรียนการสอนได้ครบตามสาระการเรียนรู้ที่กำหนด

## 2. องค์ประกอบด้านครูผู้สอน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2545) ได้กำหนดบทบาทของครูไว้ซึ่งสามารถวิเคราะห์คุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับสมรรถภาพของครู ดังนี้

1. ยึดว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้พัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด
2. การจัดการศึกษาต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสม
3. จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
4. ประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกัน แก้ไขปัญหา และจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง
5. จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วน
6. ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้ในการวิจัย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้
7. จัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติการสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียน การสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา

Parkay (1992: 20) ได้สรุปว่า ครูมืออาชีพ ควรประกอบด้วยคุณลักษณะ 3 ประการ ดังนี้

1. มีความรู้
  - 1.1 มีความรู้เกี่ยวกับตนเองและผู้เรียน
  - 1.2 มีความรู้ในเนื้อหาวิชา
  - 1.3 มีความรู้ในทฤษฎีทางการศึกษาและการวิจัย
2. การให้ผลสะท้อนกลับและการแก้ปัญหา
3. มีทักษะ
  - 3.1 มีทักษะและเทคนิคในการสอน
  - 3.2 มีทักษะในการปฏิสัมพันธ์ส่วนบุคคล

สรุปได้ว่า บทบาทครูในการจัดกิจกรรมครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญมากที่สุด ครูต้องมีความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมและพัฒนาการเด็กเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นด้านความรู้ ผลสะท้อนกลับและการแก้ปัญหา และด้านทักษะ เพื่อที่จะทำให้เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพมากที่สุด

Gibson; และ Hunt ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานการปฏิบัติงานของครู 3 ด้าน ดังนี้ (สุภาณี ปิยะอภิรักษ์. 2544. 61; อ้างอิงจาก Gibson; & Hunt. 1965. The School Personal Administrator. p. 138)

1. ด้านความรู้ คือ รู้ในเรื่องการสอน เชี่ยวชาญเป็นพิเศษในสายงานของตน รู้ในเนื้อหาสาระที่จะต้องสอน รู้เกี่ยวกับพัฒนาการของเด็ก พัฒนาการเรียนรู้ในการปฏิบัติงาน และเทคนิควิธีการสอนต่าง ๆ
2. ด้านทักษะ คือ มีทักษะในการใช้ภาษาพูดและเขียน สามารถถ่ายทอดความรู้ให้ผู้เรียนเข้าใจง่าย มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีทักษะการค้นคว้างานวิจัย ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ อย่างถูกหลักวิชาการตรงกับสภาพความเป็นจริง และมีนิสัยรักในอาชีพครู
3. ด้านความสนใจ คือ ความสนใจในตัวผู้เรียนดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดี สนใจในวิชาที่สอน สนใจที่จะถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน สนใจที่จะร่วมมือให้ความช่วยเหลือแก่ผู้อื่นโดยเฉพาะเพื่อนร่วมงาน สนใจที่จะพัฒนาตนเองและงานให้ก้าวหน้า

พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2547: 19) มาตรา 49 กำหนดให้มีมาตรฐานวิชาชีพ 3 ด้าน ประกอบด้วย

1. มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ หมายถึง ข้อกำหนดสำหรับผู้ที่เข้ามาประกอบวิชาชีพ จะต้องมีความรู้และมีประสบการณ์วิชาชีพเพียงพอที่จะประกอบวิชาชีพได้ จึงจะสามารถขอใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเพื่อใช้เป็นหลักฐานแสดงว่าเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์พร้อมที่จะประกอบอาชีพทางการศึกษาได้
2. มาตรฐานการปฏิบัติงาน หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับปฏิบัติงานในวิชาชีพให้เกิดผลเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด พร้อมกับมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความชำนาญในการประกอบอาชีพ ทั้งความชำนาญเฉพาะด้านและความชำนาญตามคุณภาพของมาตรฐานการปฏิบัติงาน หรืออย่างน้อยจะต้องมีการพัฒนาตามเกณฑ์ที่กำหนดว่ามีความรู้ ความสามารถ

และความชำนาญเพียงพอที่จะดำรงสถานภาพของการเป็นผู้ประกอบอาชีพต่อไปหรือไม่ นั่นก็คือ การกำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องต่อใบอนุญาตทุก ๆ 5 ปี

3. มาตรฐานการปฏิบัติตน หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับการประพฤติตนของผู้ประกอบวิชาชีพ โดยมีจรรยาบรรณของวิชาชีพเป็นแนวทางและข้อพึงระวังในการประพฤติตนปฏิบัติเพื่อดำรงไว้ซึ่งชื่อเสียง ฐานะ เกียรติ และศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ

สรุปได้ว่า ในการพัฒนาครุ นั้น ตัวของครูเองก็ต้องมีการพัฒนาตัวเองในด้านต่าง ๆ ให้ครอบคลุมในทุก ๆ ด้าน และในทุก ๆ มาตรฐานของความเป็นครู ครูผู้สอนมวยไทยก็เช่นกัน ก็ย่อมต้องการที่จะพัฒนาในทุก ๆ ด้าน และทุก ๆ มาตรฐานของความเป็นครูเช่นกัน เพื่อที่จะทำให้เกิดความศรัทธาจากผู้เรียน เป็นที่ไว้วางใจให้กับผู้ปกครองที่ได้นำบุตรหลานของเขามาเรียนมวยไทย

### 3. องค์ประกอบด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก

การสอนพลศึกษาเป็นการสอนที่ใช้กิจกรรมทางร่างกายเป็นสื่อ ดังนั้น การสอนพลศึกษาที่ดีครูผู้สอนจะต้องสามารถเลือกใช้สถานที่ต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับกิจกรรมที่จะสอน การจัดโปรแกรมการพลศึกษาของแต่ละโรงเรียนก็ย่อมจะมีความแตกต่างกันไปตามสภาพการณ์ของท้องถิ่น ขนบธรรมเนียม ประเพณี ตลอดจนปรัชญาของสังคมท้องถิ่นนั้น ๆ ด้วย เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังจะช่วยป้องกันอันตรายจากการเรียนการสอนอีกด้วย และอีกสิ่งหนึ่งจะขาดไม่ได้ คือ อุปกรณ์การสอน ซึ่งหมายถึงอุปกรณ์การสอนทุกชนิดที่ครูผู้สอนนำมาช่วยในการสอน เพื่อให้การสอนได้ผลที่สุด เป็นเครื่องมือของครูผู้สอนที่ใช้สำหรับช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดีและรวดเร็วขึ้น

วิจิตร ศรีสอาน กล่าวว่าการจัดการเรียนการสอน จะประสบผลสัมฤทธิ์สูงสุดถ้าผู้สอนรู้จักนำเอาอุปกรณ์มาช่วยในการสอน ดังนั้น จึงควรนำเอาเทคโนโลยีทางการศึกษาและวัสดุอุปกรณ์ใหม่ ๆ มาใช้ประกอบการเรียนการสอน (สุพร แสงรักษา. 2543. 26; อ้างอิงจาก วิจิตร ศรีสอาน. 2518. หลักการอุดมศึกษา. หน้า 71)

สมคิด ชิตประสงค์ ได้จำแนกอุปกรณ์พลศึกษาไว้ 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ เครื่องอำนวยความสะดวก อุปกรณ์กีฬา และโสตทัศนอุปกรณ์ (สุพร แสงรักษา. 2543: 26; อ้างอิงจาก สมคิด ชิตประสงค์. 2521. หลักการสอนพลศึกษา. หน้า 27) และได้กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้อุปกรณ์การสอนในการเรียนการสอนพลศึกษา ดังนี้

1. ทำให้นักเรียนได้เรียนโดยทั่วถึง
2. ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียนที่ครูสอน
3. ช่วยให้การอธิบายและสาธิตของครูชัดเจนยิ่งขึ้น
4. ทำให้นักเรียนไม่หลงลืมการเรียน
5. ทำให้นักเรียนอยากเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น
6. ช่วยทำให้บทเรียนที่ยากกลับง่ายขึ้น

นอกจากนี้ได้กล่าวถึงสิ่งที่ควรคำนึงถึงในการจัดอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษาไว้ คือ

1. ขนาดของสถานที่ อุปกรณ์ ต้องมีความเหมาะสมกับสภาพและขนาดของผู้เรียนเพื่อช่วยให้การฝึกสัมฤทธิ์ผล
  2. สถานที่และสภาพแวดล้อม มีความสะอาดเรียบร้อยและสวยงาม จะช่วยจูงใจให้นักเรียนมีความอยากเรียนอยากเล่น
  3. จำนวนของอุปกรณ์ ควรมีมากพอที่จะทำให้ นักเรียนได้ฝึกหัดอย่างทั่วถึง เพื่อมิให้เกิดความเบื่อหน่ายในการรอคอย
  4. สถานที่ต้องส่งเสริมการเรียนรู้และมีสิ่งรบกวนน้อยที่สุด
- วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523: 52) กล่าวว่า อุปกรณ์และวัสดุทางพลศึกษาหลายอย่าง ถ้าหากเป็นไปได้ควรจะต้องตัดแปลงใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาใช้ประกอบการสอนให้มากที่สุด แต่อย่างไรก็ดีอุปกรณ์และวัสดุหลายอย่างจะต้องซื้อจากร้านเครื่องกีฬา ถ้าในกรณีเช่นนี้ครูหรือผู้ที่มีส่วนรับผิดชอบในการจัดซื้อควรคำนึงถึงประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับจากวัสดุหรืออุปกรณ์เหล่านั้น เป็นสำคัญ

#### 4. องค์ประกอบด้านการจัดการเรียนรู้

##### 4.1 ความหมายการจัดการเรียนรู้

จิรนนท์ นุ่นชูคັນ; วรณดี แสงประทีปทอง; และ ประยูร ครองยศ (2557: 13) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดบรรยากาศ กิจกรรม สื่อ ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ รวมถึงการวัดและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริงหรือเพื่อแสดงให้เห็นถึงการเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดซึ่งสะท้อนได้จากความรู้ พฤติกรรม และเจตคติของผู้เรียน

##### 4.2 ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้

ศศิธร เวียงวิสัย (2556: 2) กล่าวว่า ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้เป็นตัวจักรในการสอนให้นักเรียนมีความรู้ ความสามารถ และเกิดทักษะชีวิตตามวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา โดยมีองค์ประกอบความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในเรื่องกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การวิเคราะห์ผู้เรียน แผนการจัดการเรียนรู้ เทคนิคและวิธีการสอน จิตวิทยาการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล

สรุป ครูผู้สอนที่มีการจัดการเรียนรู้ที่ดี คือ ครูที่จัดองค์ประกอบการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ เน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้และคุณธรรมที่นำไปสู่เป้าหมายในการดำรงชีวิตอย่างยั่งยืน ครูมวยไทยที่ดีก็ย่อมต้องมีการจัดการเรียนรู้ที่ดี เพื่อให้ผู้เรียนได้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้มวยไทยเช่นกัน

## 5. องค์ประกอบด้านการวัดผลและประเมินผล

การวัดผลและการประเมินผลการเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งต้องดำเนินควบคู่กันไป การบูรณาการการวัดผลและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนหลายประการ อาทิ ได้ข้อมูลย้อนกลับที่จะช่วยติดตาม กำกับ ดูแล ความก้าวหน้าของผู้เรียน นำผลมาปรับแนวทางการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับสภาพผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนตระหนักในความสามารถและพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและมีคุณธรรม สามารถค้นพบความรู้ใหม่และสามารถคิดแก้ปัญหาด้วยตนเองได้ ผู้สอนสามารถเลือกวิธีวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ได้หลายวิธี ดังนี้

1. การสังเกตพฤติกรรมและความสามารถในการปฏิบัติ ใช้การสังเกตผลการเรียนรู้ที่กำหนดออกมาเป็นจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมแล้วบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
2. การทดสอบ เช่น การทดสอบความสามารถในการปฏิบัติด้วยแบบทดสอบทักษะต่าง ๆ การทดสอบสมรรถภาพทางกาย ทางจิต การทดสอบความรู้ความเข้าใจ
3. การวัด เช่น การวัดเจตคติ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม บุคลิกภาพ การปรับตัว ด้วยแบบวัดต่าง ๆ

4. การสัมภาษณ์ เช่น การสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการเพื่อทราบข้อมูลทั่วไป การสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการเพื่อทดสอบความรู้ ความเข้าใจ

5. การสำรวจ เช่น แบบสอบถามข้อมูลต่าง ๆ อาจเป็นด้านความรู้ เจตคติ และอื่น ๆ รวมทั้ง ความรู้สึก ความคิดเห็น ความประทับใจ

6. แฟ้มผลงาน (portfolio) เป็นแหล่งรวบรวมผลการเรียนรู้ด้วยการใช้วิธีการวัดที่หลากหลายตั้งแต่ข้อ 1-5 ในลักษณะแสดงความสามารถของผู้เรียนโดยรวม

ตามหลักการของการสอนพลศึกษานั้น พลศึกษาช่วยให้นักเรียนได้มีการเรียนรู้หรือได้มีพัฒนาการด้วยการกระทำหรือด้วยการลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง และเมื่อนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเองแล้ว นักเรียนก็จะเกิดพัฒนาการหรือเกิดการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ ขึ้นมาพร้อม ๆ กัน คือ ทางด้านร่างกาย ทางด้านความรู้ ทางด้านการมีทักษะ ทางด้านคุณลักษณะประจำตัว และทางด้านเจตคติ ดังนั้น การวัดและประเมินผลที่ถูกต้องและสมบูรณ์ก็ต้องวัดเพื่อประเมินผลตามหลักการ และปรัชญาการเรียนการสอนพลศึกษาที่มุ่งให้นักเรียนได้มีการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน ทั้ง 5 ด้าน (วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2548: 189) ดังต่อไปนี้

1. การวัดด้านสมรรถภาพทางกาย เพื่อจะได้ทราบว่าหลังจากนักเรียนได้เรียนวิชาพลศึกษาด้วยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการออกกำลังกายและกิจกรรมกีฬาประเภทต่าง ๆ แล้ว นักเรียนจะมีสมรรถภาพทางด้านร่างกายหรือมีร่างกายแข็งแรงมากน้อยแค่ไหน

2. การวัดด้านความรู้ ความเข้าใจ ในความรู้พื้นฐานต่าง ๆ เพื่อจะได้ทราบว่า นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในความรู้พื้นฐานที่จำเป็นและสำคัญต่อนักเรียนในการนำไปใช้ในการเล่นกีฬาในเวลาว่างได้มากน้อยแค่ไหน เช่น ความรู้เกี่ยวกับวิธีการเล่นที่ง่าย ๆ ที่ถูกต้องและประโยชน์ของการออกกำลังกายและเล่นกีฬา ลักษณะของการมีน้ำใจนักกีฬา และกติกาการเล่นที่ง่าย ๆ เหล่านี้ เป็นต้น

3. การวัดด้านทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นและทักษะการเล่นกีฬา เพื่อที่จะได้ทราบว่านักเรียนมีความสามารถในการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายที่เป็นพื้นฐานเบื้องต้นถูกต้องหรือมีทักษะในการเล่นกีฬาต่าง ๆ ในเวลาว่างตามอัตรภาพของตนเองหรือไม่มากนักน้อยเพียงใด

4. การวัดด้านคุณธรรมและคุณลักษณะประจำตัวของนักเรียน เพื่อที่จะได้ทราบว่านักเรียนได้เป็นผู้มีระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬาด้วยการปฏิบัติตนในสภาพการณ์จริงได้มากน้อยแค่ไหน

5. การวัดด้านเจตคติ หรือการตระหนักในความสำคัญและคุณค่าของการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย เพื่อที่จะได้ทราบว่านักเรียนมีความรักและความสนใจในการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอหรือไม่

นอกจากนี้ วิทยาลัย บัญชี (2529: 25) ได้กล่าวถึง การให้คะแนนในวิชาพลศึกษาควรมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

1. ต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของการศึกษาเป็นสำคัญ
2. ควรสอดคล้องกับวิชาอื่น
3. ควรสอดคล้องกับนโยบายการบริหารในโรงเรียน
4. ควรคำนึงถึงวัตถุประสงค์หลาย ๆ ข้อ
5. ควรสัมพันธ์โดยใกล้ชิดกับประสบการณ์ที่ได้รับอย่างแท้จริงในชีวิต

วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่แตกต่างไปจากรายวิชาอื่น ๆ ในหลักสูตร พลศึกษาเป็นวิชาที่มีการจัดการการเรียนการสอนทั้งในและนอกชั้นเรียน มีกระบวนการเรียนรู้ที่เป็นของตนเอง มีการวัดและประเมินผลทั้งในด้านปริมาณและด้านคุณภาพ มีการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนในหลาย ๆ ด้าน เช่น ความรู้ ทักษะ อารมณ์ สังคม เจตคติ คุณธรรม จริยธรรม ฯลฯ และมีวิธีการวัดผลและประเมินผลที่หลากหลายวิธี ขึ้นอยู่กับกิจกรรมกีฬาที่นำมาจัดการเรียนการสอน เช่น ใช้วิธีการทดสอบวิ่ง 50 เมตรในวิชากรีฑา และใช้ข้อสอบแบบปรนัยหรืออัตนัยในการวัดความรู้ด้านประวัติความเป็นมา กฎ กติกา มารยาทต่าง ๆ เป็นต้น

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539: 110) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดผลและประเมินผลในวิชาพลศึกษาไม่ใช่เพียงเพื่อจะตอบว่าใครเก่ง ใครอ่อน ใครสอบได้ระดับคะแนนอะไร ใครสอบได้หรือตกเท่านั้น แต่ผลของการวัดเหล่านั้นจะถูกนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่มีคุณภาพ ดังนั้น ความมุ่งหมายที่แท้จริง คือ

1. การจัดตำแหน่ง การวัดผลจะใช้การจัดตำแหน่งของนักเรียนในชั้น หรือในกลุ่มตามความสามารถ หรือคะแนนที่ได้จากการวัดผล เช่น การวัดส่วนสูงและการชั่งน้ำหนัก สามารถนำไปใช้ในการแบ่งกลุ่มนักเรียนได้โดยเกณฑ์มาตรฐาน
2. การวินิจฉัย การวัดผลใช้ในการวินิจฉัยความอ่อนแอของนักเรียน จุดมุ่งหมายของการวินิจฉัยก็เพื่อตรวจสอบความอ่อนแอเพื่อให้การบำบัดรักษาด้วยกิจกรรมเฉพาะราย ในการแบ่งกลุ่มนักเรียนอาจทำตามการวินิจฉัยความแข็งแรงหรือความอ่อนแอก็ได้ การวินิจฉัยจึงเป็นความพยายามอย่างยิ่งที่จะแยกแยะลักษณะเฉพาะของความอ่อนแอของนักเรียนออกมาโดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน



3. การประเมินผลการเรียน เป้าหมายหลักของการวัดผลนักเรียนก็เพื่อตัดสินว่านักเรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายของการสอนหรือไม่ โดยทำการเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน ในการจัดตำแหน่งตามการวินิจฉัยและการประเมินผลการเรียนรู้ซึ่งจะนำมาประกอบกัน เพื่อสรุปผลที่จะนำไปใช้ประโยชน์ต่อการสอนของครูต่อไป

4. การทำนาย ครูอาจนำผลที่ได้จากการวัดและประเมินผลไปทำนายระดับสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนในกิจกรรมพลศึกษาต่อ ๆ ไป ในภายภาคหน้าได้

5. การประเมินผลโปรแกรม การวัดผลจะนำไปใช้ประเมินโปรแกรมหรือหลักสูตรพลศึกษาที่จัดตั้งขึ้นในโรงเรียน

6. การสร้างแรงจูงใจ การวัดและประเมินผลความสามารถในการเคลื่อนไหว สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อการสร้างแรงจูงใจให้แก่กันได้ เพราะการประสบความสำเร็จในการเรียนหรือสัมฤทธิ์ผลจะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนที่มีความสามารถต่ำต้องการพัฒนา และปรับปรุงตนเองใหม่ให้ความสามารถสูงขึ้น

สิริพร ทิพย์คง (2545: 193) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดและการประเมินผลไว้ ดังนี้

1. ช่วยให้ครูทราบพฤติกรรมของนักเรียนก่อนทำการสอน เพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียน และพฤติกรรมก่อนเข้าเรียนยังสามารถใช้เป็นพื้นฐานในการตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนอื่นเนื่องมาจากการสอน

2. ช่วยให้ครูได้ปรับปรุงเป้าหมายของการสอนให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียนแต่ละคน

3. ช่วยให้ครูทราบว่านักเรียนได้เรียนรู้และบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของการสอนเพียงใด

4. ช่วยให้ครูได้ทราบถึงข้อบกพร่องที่ครูจะต้องปรับปรุงแก้ไข โดยเฉพาะวิธีการสอน

5. ช่วยเพิ่มแรงจูงใจ กระตุ้นให้นักเรียนมีความต้องการในการเรียนรู้มากขึ้น

6. ช่วยให้นักเรียนได้ทราบจุดด้อยและจุดเด่นของตนเองในการเรียนเนื้อหาแต่ละเรื่อง

7. ใช้เป็นข้อมูลประกอบการประเมินผลการใช้หลักสูตรหรือโปรแกรมการศึกษา

วรศักดิ์ เพียรชอบ ได้อธิบายไว้ว่า การวัดผลเป็นกระบวนการที่เราหาปริมาณของการพัฒนาหรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน (อดิศักดิ์ พงษ์พิษณุ. 2550. 98; อ้างอิงจากวรศักดิ์ เพียรชอบ. 2523. หลักและวิธีการสอนพลศึกษา. หน้า 157) ปริมาณที่ต้องการวัดนี้อาจเป็นปริมาณที่เราสามารถมองเห็นได้ เช่น น้ำหนัก ส่วนสูง แต่เกี่ยวกับพัฒนาการในพฤติกรรมของมนุษย์ เช่น ความมีน้ำใจ ความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนการสอน เป็นปริมาณที่มองเห็นได้ยากจนกว่านักเรียนจะแสดงออกมาให้เห็น หรืออาจมีคำถามเพื่อให้นักเรียนตอบคำถามหรือปฏิบัติให้ดูจึงจะวัดผลได้ สำหรับการประเมินผลนั้นเป็นการนำผลหรือปริมาณที่เราวัดได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่มีอยู่แล้ว เช่น สอบได้คะแนน 90 คะแนน เทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ได้เกรดเอหรือระดับคะแนนดีมาก

ประโยชน์ของการวัดผล

1. ช่วยให้ทราบสถานภาพของนักเรียนได้ถูกต้อง

2. ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น

3. ช่วยแบ่งนักเรียนตามระดับความสามารถ

4. สามารถประเมินผลการสอนของครูได้
5. สามารถวินิจฉัยและทำนายผลเกี่ยวกับการเรียนการสอนได้
6. ช่วยให้ครูสามารถให้คะแนนนักเรียนได้อย่างถูกต้อง

การให้คะแนนในวิชาพลศึกษา ครูผู้สอนพลศึกษาควรให้คะแนนตามวัตถุประสงค์ของการสอนที่ได้กำหนดไว้อย่างครบถ้วน การให้คะแนนถูกต้องตามหลักวิธีการนั้นเพื่อช่วยให้ครู ผู้ปกครอง นักเรียน และบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงพัฒนาการของนักเรียนจากการเรียนวิชานั้น ๆ ว่าเรียนได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งมีความหมายต่อครูและนักเรียน เช่น การทำคะแนนได้น้อยหรือสอบตกควรมีการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องให้ดีขึ้น และสามารถนำประโยชน์จากการเรียนการสอนไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ประโยชน์ของการให้คะแนน

1. คะแนนจะช่วยชี้บอกให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ของการเรียนของนักเรียนในวิชาที่เรียน
2. คะแนนจะช่วยชี้บอกให้ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ผู้บริหาร หรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงคุณภาพของงานของนักเรียนในการเรียนวิชานั้น ๆ
3. คะแนนจะช่วยให้นักเรียนบางคนมีความพยายามเรียนมากขึ้น ซึ่งถือเป็นเครื่องมือกระตุ้นให้นักเรียนสนใจในการเรียนวิชานั้น
4. คะแนนจะช่วยเป็นแนวทางในการจัดโปรแกรมการเรียนของนักเรียน และแบ่งกลุ่มการเรียนให้ถูกต้องตามระดับความสามารถให้ดียิ่งขึ้น

สรุป การวัดและประเมินผลทางพลศึกษาที่ดีครูผู้สอนพลศึกษาควรกำหนดวัตถุประสงค์ของการวัดที่ชัดเจนและตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ พยายามใช้เครื่องมือในการวัดได้อย่างเหมาะสม เชื่อถือได้ มีความยุติธรรม เทียบตรง และเกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่าให้ได้มากที่สุดเพื่อการนำไปสู่จุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ และการฝึกทักษะในการดำเนินชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพได้

## การประเมินความต้องการจำเป็น

### 1. หลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น

ความต้องการจำเป็น (needs) ในพจนานุกรมของเว็บสเตอร์ (Webster's Encyclopedic Dictionary. 1994: 1636) ให้ความหมายของความต้องการจำเป็นว่า หมายถึง การขาดแคลนสิ่งที่มีความจำเป็น สิ่งที่ปรารถนา หรือสิ่งที่เป็นประโยชน์ มีผู้กำหนดนิยามและให้ความหมายของความต้องการจำเป็นไว้หลากหลาย ดังนี้

Stufflebeam และคณะ (1985: 6-7) ให้ความหมายของความต้องการจำเป็น กล่าวโดยสรุปว่า หมายถึง สิ่งที่เป็นที่จำเป็นที่จะต้องได้รับการตอบสนองหรือก่อให้เกิดประโยชน์เมื่อได้รับการตอบสนอง ความต้องการจำเป็นตามแนวคิดของ Stufflebeam และคณะ ได้ให้นิยามเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นไว้ 4 มุมมอง ดังนี้

1. มุมมองด้านความแตกต่าง (discrepancy view) ความต้องการจำเป็น หมายถึง ความแตกต่างระหว่างผลการปฏิบัติงานที่ต้องการกับผลการปฏิบัติงานที่สังเกตได้จากการปฏิบัติจริง
2. มุมมองด้านความเป็นประชาธิปไตย (democratic view) ความต้องการจำเป็น หมายถึง ความต้องการของคนส่วนใหญ่ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มอ้างอิงที่เชื่อถือได้

3. มุมมองด้านการวิเคราะห์ (analytic view) ความต้องการจำเป็น หมายถึง สารสนเทศในหน่วยงานที่บุคลากรผู้มีความสามารถได้พิจารณาถึงความเห็นว่า มีความสำคัญต่อหน่วยงานและจะทำให้เกิดการพัฒนายในหน่วยงาน

4. มุมมองด้านการวินิจฉัย (diagnostic view) ความต้องการจำเป็น หมายถึง สิ่งที่ได้พิจารณาแล้วว่าถ้าขาดหายไปจะทำให้เกิดความเสียหายต่อหน่วยงาน

Witkin และ Altschuld (1995: 4) ให้ความหมายว่า ความต้องการจำเป็น คือความแตกต่างหรือช่องว่าง (gap) ระหว่างสิ่งที่เป็นอยู่ (what is) หรือสภาพที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและสิ่งที่ควรจะเป็น (what should be) หรือสภาพที่พึงปรารถนา

สุวิมล ว่องวาณิช (2542: 12) ให้ความหมายว่า ความต้องการจำเป็นเป็นความแตกต่างระหว่างสิ่งที่มุ่งหวังหรือสิ่งที่ต้องการ (expected or desired outcome)

สรุป ความต้องการจำเป็น คือ สิ่งที่ต้องการที่แท้จริงในการที่จะนำมาพัฒนาหน่วยงานหรือองค์กรที่ยังมีช่องว่างระหว่างสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตกับปัจจุบัน

ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น

การประเมินความต้องการจำเป็น (needs assessment) เป็นกระบวนการที่เป็นระบบซึ่งใช้เพื่อกำหนดความแตกต่างระหว่างสภาพที่มุ่งหวังกับสภาพที่เป็นอยู่จริง ส่วนใหญ่จะเน้นที่ความแตกต่างของผลลัพธ์ (outcome gaps) จากนั้นมีการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความแตกต่างนั้นแล้วเลือกความต้องการจำเป็นที่สำคัญมาแก้ไข (สุวิมล ว่องวาณิช. 2548: 76) ดังนั้น การประเมินความต้องการจำเป็นจึงเข้ามาเกี่ยวข้องกับกรวางแผนและพัฒนาองค์กร มีผู้ให้ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็นไว้ ดังนี้

Kaufman และ English (1981: 8) ให้ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็นไว้ดังนี้

1. การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการหาความต้องการที่เป็นผลสุดท้าย หรือผลผลิต หรือผลลัพธ์ที่ได้
2. การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการสังเกต ทดลองเพื่อต้องการหาผลผลิตมาเทียบกับเกณฑ์แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาการ
3. การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการในการหาค่าความเที่ยง (reliability)
4. การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการที่ใช้เป็นเครื่องมือชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างผลที่ได้กับผลที่ต้องการแล้วนำมาจัดเรียงลำดับความสำคัญก่อนนำไปปฏิบัติ

Belle Ruth Witkin ได้ให้ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็นว่า คือ กระบวนการที่เป็นระบบเพื่อจัดเรียงลำดับความสำคัญก่อนหลัง และการตัดสินใจเกี่ยวกับแผนการดำเนินการและการจัดสรรทรัพยากร (ฉัตรชนก สายสุวรรณ. 2548. 32; อ้างอิงจาก Belle Ruth Witkin. 1984. Assessing Need in Educational and social programs. p. 104)

Witkin และ Altschuld (1995: 4) ให้ความหมายว่า การประเมินความต้องการจำเป็นเป็นกระบวนการวิเคราะห์อย่างเป็นแบบแผนเป็นทางการเพื่อให้เห็นถึงความต้องการจำเป็นและเลือกความต้องการจำเป็นนี้มาวางแผนเพื่อดำเนินการต่อไป

สุมิต ว่องวานิช (2542: 14) กล่าวสรุปว่า การประเมินความต้องการจำเป็น เป็นกระบวนการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสภาพในปัจจุบัน (what is) กับสภาพที่ควรจะเป็น (what should be) ที่มีระบบเพื่อจัดลำดับความสำคัญก่อนหลัง โดยเป็นการระบุความต้องการจำเป็น พิจารณาตัดสินความขัดแย้ง ตรวจสอบสภาพทั่วไปตามธรรมชาติ และหาสาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็น และจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไข การจัดสรรงบประมาณ การจัดทำแผนการดำเนินงานขององค์กร

## 2. ประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็น

2.1 การประเมินความต้องการจำเป็นตามระดับข้อมูล แบ่งได้อย่างน้อย 3 ระดับ ได้แก่ 1) ระดับบุคคล (personal needs) 2) ระดับกลุ่ม (group needs) และ 3) ระดับองค์กร

(organization needs) ซึ่งการประเมินความต้องการจำเป็นตามลำดับข้อมูล เป็นมุมมองที่ทำให้เห็นถึงโครงสร้างของข้อมูลที่มีลักษณะลดหลั่นโดยข้อมูลในระดับล่างได้รับผลจากข้อมูลในระดับที่สูงกว่า

2.2 การประเมินความต้องการจำเป็นจำแนกตามเนื้อหาของความต้องการจำเป็น เช่น ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาบุคลากร การฝึกอบรม หรือการพัฒนาหลักสูตร เป็นต้น

2.3 จำแนกตามระดับการรับรู้ เช่น ความต้องการจำเป็นตามการรับรู้ (perceived needs) หรือความต้องการจำเป็นเชิงวิเคราะห์

2.4 จำแนกตามช่วงเวลาที่ต้องการกำหนดความต้องการจำเป็น เช่น ความต้องการจำเป็นในปัจจุบัน (current needs) ความต้องการจำเป็นในอนาคต (future needs)

2.5 ธรรมชาติของข้อมูลที่แสดงถึงความต้องการจำเป็น เช่น ความต้องการจำเป็นเชิงคุณลักษณะ (qualitative needs) การประเมินความต้องการจำเป็นเชิงปริมาณ (quantitative needs)

นักการศึกษาได้แบ่งประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็นไว้ ดังนี้

Kaufman และ English (1981: 69-71) จัดแยกประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็นไว้ 2 ประเภท ตามขอบข่ายของการประเมิน คือ การประเมินความต้องการจำเป็นภายนอก (external needs assessment) และการประเมินความต้องการจำเป็นภายใน (internal needs assessment) เกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่งประเภทวิธีการประเมินความต้องการจำเป็นดังกล่าว ได้แก่ ขอบข่ายการดำเนินงานและประโยชน์ที่ได้จากการประเมินความต้องการจำเป็น นั่นคือการประเมินความต้องการจำเป็นภายในเป็นการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเพื่อศึกษา จัดลำดับคัดเลือกความต้องการจำเป็นภายในขอบเขตขององค์กร ในขณะที่การประเมินความต้องการจำเป็นภายนอก เป็นการประเมินความต้องการจำเป็นที่มุ่งหวังจะให้ได้ความต้องการจำเป็นที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กร ทั้งในปัจจุบันและในอนาคตต่อองค์กรและต่อสังคมโดยรวม

Witkin และ Altschuld (1995: 10) จัดแยกประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็นตามระดับความต้องการ 3 ระดับ ซึ่งแต่ละระดับเป็นตัวแทนของกลุ่มเป้าหมายสำหรับการประเมินความต้องการจำเป็น ดังนี้

ระดับที่ 1 (ปฐมภูมิ) เป็นการประเมินความต้องการจำเป็นของกลุ่มผู้รับบริการ เช่น นักเรียน ลูกค้า คนไข้ ผู้ใช้ข้อมูล ผู้แลกเปลี่ยน ผู้ที่มีศักยภาพเป็นลูกค้า

ระดับที่ 2 (หัตถิยภูมิ) เป็นการประเมินความต้องการจำเป็นของผู้ให้บริการและผู้วางนโยบาย เช่น ครู ผู้ปกครอง พนักงานที่อยู่ในสังคม ผู้ให้การดูแลรักษา ผู้เชี่ยวชาญในด้านการดูแลสุขภาพ พนักงานในโรงแรม พนักงานไปรษณีย์ เจ้าหน้าที่บรรณารักษ์ ผู้บริหาร ผู้บังคับบัญชา ผู้จัดการ

ระดับที่ 3 (หัตถิยภูมิ) เป็นการประเมินความต้องการจำเป็นที่เกี่ยวกับทรัพยากรหรือการแก้ไขปัญหา เช่น อาคาร อุปกรณ์อำนวยความสะดวก เครื่องมือ พัสดุ เทคโนโลยี โปรแกรม ขนาดห้องเรียน กระบวนการผ่าตัด ระบบการนำข้อมูลมาใช้ การขนส่ง เงินเดือนและผลประโยชน์ ระบบการจัดส่งโปรแกรม การจัดแบ่งเวลา สภาพแวดล้อมในการทำงาน

สวิมล ว่องวานิช (2542: 15-16) กล่าวว่า ความต้องการจำเป็นแบ่งได้หลายประเภท ขึ้นอยู่กับลักษณะที่ใช้ในการจัดประเภท ดังนี้

1. ระดับความต้องการจำเป็น เช่น ความต้องการจำเป็นขององค์กร (organizational needs) ความต้องการจำเป็นของบุคลากร (personal needs) ความต้องการจำเป็นของกลุ่ม (group needs)

2. สาระเนื้อหาของความต้องการจำเป็น เช่น ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาบุคลากร (staff development needs) ความต้องการจำเป็นในการฝึกอบรม (development needs) ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตร (curriculum development needs)

3. ระดับความลึกซึ้งของความต้องการจำเป็น เช่น ความต้องการจำเป็นตามการรับรู้ (felt needs หรือ perceived needs) ความต้องการจำเป็นเชิงวิเคราะห์ (analytical needs)

4. สิ่งที่ถูกประเมิน เช่น ความต้องการจำเป็นด้านปัจจัย (input needs) ความต้องการจำเป็นด้านกระบวนการ (process needs) ความต้องการจำเป็นด้านผลลัพธ์ (outcome needs) ความต้องการจำเป็นด้านการแก้ปัญหา (solution needs)

5. ช่วงเวลาที่ต้องการกำหนดความต้องการจำเป็น เช่น ความต้องการจำเป็นในปัจจุบัน (present หรือ current needs) ความต้องการจำเป็นในอนาคต (future needs)

6. ธรรมชาติของข้อมูลที่แสดงถึงความต้องการจำเป็น เช่น ความต้องการจำเป็นเชิงคุณลักษณะ (qualitative needs) ความต้องการจำเป็นเชิงปริมาณ (quantitative needs) เจ้าของความต้องการจำเป็นนี้ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ระดับ ได้แก่ ความต้องการจำเป็นปฐมภูมิ (primary needs) ซึ่งเป็นความต้องการจำเป็นของผู้รับบริการ (service receivers) ในทางการศึกษาส่วนใหญ่เป็นความต้องการจำเป็นของนักเรียน และความต้องการจำเป็นหัตถิยภูมิ (secondary needs) ซึ่งแบ่งเป็นความต้องการจำเป็นของผู้ให้บริการ (service providers) เช่น ความต้องการจำเป็นของผู้บริหาร

สรุป การประเมินความต้องการจำเป็น คือ กระบวนการที่จะแยกแยะ จัดลำดับ และศึกษาถึงวิธีการที่จะนำมาพัฒนาองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อที่จะนำไปสู่การเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรทุกระดับชั้นในสิ่งที่ต้องการที่สุด

### 3. ขั้นตอนของการประเมินความต้องการจำเป็น

การประเมินความต้องการจำเป็นทำได้หลายแบบ หลายวิธีแตกต่างกันตามประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็น และจุดมุ่งหมายของความต้องการจำเป็นที่กำหนดขึ้น Belle Ruth Witkin กล่าวว่า ไม่มีวิธีการประเมินความต้องการจำเป็นวิธีใดเพียงวิธีเดียวเป็นวิธีที่ดีที่สุด นักประเมินความต้องการจำเป็นต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับงานของตนเอง และอาจใช้วิธีต่าง ๆ หลายวิธีผสมผสานกันได้ เนื่องจากความหลากหลายของวิธีการประเมินความต้องการจำเป็น และสรุปรวมวิธีการต่าง ๆ เป็นหมวดหมู่ สร้างเป็นกรอบความคิดและเรียกกรอบความคิดในการวางแผนการดำเนินการ การกำหนดยุทธวิธีรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล และการจัดเรียงลำดับความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็นทั้งหมดทุกขั้นตอนว่า รูปแบบหรือโมเดล (model) และจัดประเภทของโมเดลการประเมินความต้องการจำเป็นแยกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ (ฉัตรชนก สายสุวรรณ. 2548. 35; อ้างอิงจาก Belle Ruth Witkin. 1984. Assessing Need in Educational and social programs. p. 108)

1. โมเดลการตัดสินใจ (decision making model) โมเดลกลุ่มนี้ประกอบด้วยโมเดลย่อยหลายแบบ แต่ละแบบใช้การวิเคราะห์หรือทรัพยากรประโยชน์พหุมิติในการประเมินความต้องการจำเป็น โมเดลที่สำคัญ ได้แก่ โมเดลการตัดสินใจในการบริหารบุคคลและโมเดลการตัดสินใจทางการศึกษา
2. โมเดลการตลาด (marketing model) โมเดลในกลุ่มนี้เป็นโมเดลการประเมินความต้องการจำเป็นที่ใช้กันมากในกลุ่มธุรกิจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสินค้าและการบริการจากประชากรผู้บริโภคที่เป็นเป้าหมาย
3. โมเดลความแตกต่าง (discrepancy model) โมเดลความแตกต่างมีหลักการในการประเมินความต้องการจำเป็น จากการพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างสถานะที่เป็นอยู่กับสถานะในอุดมคติที่ควรจะเป็น โมเดลในกลุ่มนี้เป็นที่นิยมใช้กันมากในวงการศึกษา

แม้ว่าโมเดลการประเมินความต้องการจำเป็นจะมีแตกต่างกันหลากหลายรูปแบบ แต่โมเดลแต่ละแบบมีวัตถุประสงค์หลักคล้ายคลึงกัน ต่างกันแค่วัตถุประสงค์ย่อยที่เป็นรายละเอียดและวิธีดำเนินการในส่วนปลีกย่อย เมื่อพิจารณาเฉพาะกลุ่มโมเดลการประเมินความต้องการจำเป็นที่ใช้กับหน่วยงานหรือองค์กรทางการศึกษา วัตถุประสงค์และวิธีการดำเนินการของโมเดลในกลุ่มนี้มีความคล้ายคลึงกันมากขึ้น โดยที่ Belle Ruth Witkin กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็นด้วยการสำรวจและการใช้โมเดลความแตกต่างเป็นวิธีการที่ใช้กันมากที่สุดหน่วยงานหรือองค์กรทางการศึกษา ซึ่งมีขั้นตอนและยุทธวิธีในการดำเนินงานแต่ละขั้นตอนสำหรับการประเมินความต้องการจำเป็น ดังนี้ (ฉัตรชนก สายสุวรรณ. 2548. 35-36; อ้างอิงจาก Belle Ruth Witkin. 1984.

Assessing Need in Educational and social programs. p. 108)

1. การเตรียมการสำหรับการประเมินความต้องการจำเป็น
2. การออกแบบประเมินความต้องการจำเป็น
3. การดำเนินการประเมินความต้องการจำเป็น
4. การรายงานผลและการใช้ประโยชน์ผลการประเมินความต้องการจำเป็น

Stufflebeam, Danial L and Anthony J. Shinfield. (1985: 16) ได้กล่าวถึง กระบวนการประเมินความต้องการจำเป็นว่า ประกอบด้วยชุดกิจกรรมที่มีความเกี่ยวพันซึ่งกัน และกัน 5 ชุด คือ 1) การเตรียมการที่จะทำการประเมินความต้องการจำเป็น 2) เก็บรวบรวมข้อมูล เกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น 3) วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินความต้องการ จำเป็น 4) รายงานข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น และ 5) การนำข้อมูลเกี่ยวกับการ ประเมินความต้องการมาประยุกต์ใช้ ขั้นตอนเหล่านี้ไม่จำเป็นที่จะต้องเกิดขึ้นเรียงตามลำดับตายตัว เนื่องจากแต่ละขั้นตอนสามารถเกิดขึ้นได้พร้อม ๆ กัน และเนื่องจากไม่สามารถหลีกเลี่ยงลักษณะของ การเกิดเวียนเป็นวัฏจักรได้

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินความต้องการจำเป็น เป็นการวิเคราะห์เพื่อจัด ประเภทความต้องการจำเป็น จัดเรียงลำดับความสำคัญความต้องการจำเป็น และวิเคราะห์หาสาเหตุ ที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็น Witkin อธิบายว่า การวิเคราะห์หาสาเหตุของความต้องการจำเป็นมี ความสำคัญมากและนักประเมินสามารถออกแบบโดยใช้เทคนิคต่าง ๆ กัน เช่น การวิเคราะห์เหตุ และผล (cause and effect analysis) การวิเคราะห์สาเหตุ (causal analysis) การวิเคราะห์ต้นไม้ แห่งการล้มเหลว (fault tree analysis หรือ FTA) ซึ่งแต่ละวิธีมีเทคนิควิธีที่มีขั้นตอนการดำเนินงาน แตกต่างกัน การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดเรียงลำดับความสำคัญ ความต้องการจำเป็นถือได้ว่าเป็น ขั้นตอนสุดท้ายของการประเมินความต้องการจำเป็น แต่เป็นขั้นตอนที่นักประเมินต้องออกแบบตั้งแต่ เริ่มต้นการประเมินความต้องการจำเป็น

Witkin; & Altschuld กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น ที่มีประสิทธิภาพควรเป็น การประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ์และมีขั้นตอนประกอบด้วย การระบุความต้องการจำเป็น การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น และการประเมินความต้องการจำเป็น เพื่อระบุสุดท้ายว่าความ ต้องการจำเป็นที่สำคัญที่สุดคืออะไร แบ่งขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็นเป็น 3 ระยะ ดังนี้ (สุวิมล ว่องวานิช. 2550. 81-82; อ้างอิงจาก Witkin; & Altschuld. 1995. Planning and Conducting Needs Assessments. p. 14-15)

ระยะที่ 1 ระยะก่อนการประเมินหรือระยะสำรวจ ในระยะนี้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ การประเมินความต้องการจำเป็น มีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นที่มีอยู่ วางแผนการ ดำเนินงานโดยกำหนดขอบเขตและประเด็นของความต้องการจำเป็น กำหนดจุดมุ่งหมายของความ ต้องการจำเป็น แหล่งข้อมูล การใช้ประโยชน์ข้อมูล และพัฒนาแผนการดำเนินงานสำหรับระยะที่ 2 รวมทั้งกำหนดเกณฑ์สำหรับการประเมิน การประเมินความต้องการจำเป็นในแต่ละขั้นตอนเพื่อ วางแผนทำการประเมินความต้องการจำเป็น โดยรวบรวมสิ่งที่ตระหนักว่าเป็นปัญหาหรือความ ต้องการจำเป็นของการปฏิบัติงานในปัจจุบันแล้วกำหนดขอบเขตหรือประเด็นที่สนใจจะพัฒนา กำหนดวัตถุประสงค์ที่ต้องการประเมิน รวมทั้งกำหนดข้อมูลที่มีอยู่และเป็นข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้อง กับความต้องการจำเป็นที่มุ่งประเมิน ทำการกำหนดข้อมูลที่รวบรวม แหล่งข้อมูล วิธีการเก็บรวบรวม ข้อมูล และการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ ผลที่ได้จากการดำเนินการในระยะนี้คือแผนการปฏิบัติงาน เบื้องต้นของการประเมินความต้องการจำเป็น สำหรับใช้ในระยะเวลาการประเมินและระยะหลังประเมิน

ระยะที่ 2 การประเมินหรือระยะการเก็บรวบรวมข้อมูล คณะกรรมการประเมินความต้องการจำเป็นทำการเก็บรวบรวมข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการจำเป็น จัดลำดับความต้องการจำเป็นและวิเคราะห์สาเหตุ การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลตามที่กำหนดในแผนการปฏิบัติงานและทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความต้องการจำเป็น จากนั้นนำข้อมูลความต้องการจำเป็นที่ได้มาจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในระดับเบื้องต้น รวมทั้งวิเคราะห์สาเหตุของความต้องการจำเป็น และทำการวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่ประกอบด้วยความต้องการจำเป็นที่วิเคราะห์ได้กับสาเหตุของความต้องการจำเป็นนั้น ผลที่ได้จากการดำเนินการในระยะนี้คือเกณฑ์หรือแนวทางสำหรับดำเนินการแก้ปัญหาที่มีความสำคัญ

ระยะที่ 3 หลังการประเมินหรือระยะการนำผลไปใช้ประโยชน์ คณะกรรมการประเมินความต้องการจำเป็นจะนำผลการประเมินความต้องการจำเป็นไปใช้ประโยชน์โดยการเชื่อมโยงข้อมูลและแผนการดำเนินงานที่ได้รับ งานหลักคือการจัดลำดับความสำคัญก่อนหลัง และเกณฑ์การตัดสินใจเพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา การจัดทำแผนปฏิบัติงาน การนำเสนอข้อมูลที่ได้รับจากการประเมินความต้องการจำเป็นแก่ผู้ตัดสินใจและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และการจัดเตรียมแผนสำหรับการดำเนินการเพื่อขจัดปัญหาที่เกิดจากความต้องการจำเป็น หรือนำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่น ๆ ผลที่ได้จากการดำเนินการในระยะนี้คือแผนการปฏิบัติงาน รายงานผลการประเมินความต้องการจำเป็น ข้อเสนอที่เป็นลายลักษณ์อักษร หรือข้อสรุปปากเปล่า

ตาราง 2.1 ระยะของการประเมินความต้องการจำเป็น

ระยะที่ 1 ระยะเตรียมการประเมิน	ระยะที่ 2 ระยะการประเมิน	ระยะที่ 3 หลังการประเมิน
กำหนดแผนการบริหารจัดการเพื่อการประเมิน ความต้องการจำเป็น กำหนดจุดประสงค์ของการประเมินความต้องการจำเป็นทั่วไป	แสดงสาระของเรื่อง ขอบเขตและจำกัดความกว้างของการประเมิน เก็บรวบรวมข้อมูลความต้องการ	จัดลำดับความสำคัญของความต้องการที่จะนำไปใช้ทุกระดับ พิจารณาทางเลือกที่นำมาใช้ วางแผนปฏิบัติการเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการแก้ไข
จำแนกประเด็นหลักของความต้องการและหัวข้อต่าง ๆ	กำหนดความต้องการที่เป็นลำดับแรกของความต้องการในระดับที่ 1	ประเมินผลการประเมิน ความต้องการและนำข้อมูลไปใช้
ผลที่ได้รับ ผลงานแรก คือประเมินความต้องการระยะ 2 และ 3 และแผนในการประเมินผลการประเมินความต้องการจำเป็น	ผลที่ได้รับ เกณฑ์ในการปฏิบัติ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลำดับความสำคัญ ที่มีความต้องการสูงนั้นคืออะไร	ผลที่ได้รับ แผนการปฏิบัติการที่เขียนและพูดสรุปรวบรวมรายงาน



#### 4. การประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ์

การประเมินความต้องการจำเป็น (needs assessment) เป็นเครื่องมือในการวางแผนให้กิจกรรมบรรลุตามเป้าหมายที่ทำได้ทั้งก่อนและหลังสิ้นสุดโครงการ นอกจากนี้การประเมินความต้องการจำเป็นเป็นเทคนิคที่ช่วยในการสำรวจความต้องการหรือปัญหาที่เกิดขึ้นของหน่วยงาน ซึ่งนอกจากจะสะท้อนปัญหาที่ต้องแก้ไขแล้วยังสามารถนำไปสู่การกำหนดเป้าหมายที่เป็นทางเลือกในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ (สุวิมล ว่องวานิช. 2548: 79) ทั้งนี้ การประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ์ (complete needs assessment) เป็นกระบวนการประเมินความต้องการจำเป็นที่ให้ข้อมูลครบถ้วนเบ็ดเสร็จและมีกิจกรรมดำเนินตาม ระบุถึงความต้องการจำเป็นและการจัดลำดับความต้องการจำเป็น หลังจากนั้นนำความต้องการจำเป็นมาวิเคราะห์หาสาเหตุปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหา และต่อจากนั้นศึกษาทางเลือกในการจัดการกับสาเหตุของปัญหา และกำหนดทางเลือกเพื่อที่จะนำไปปฏิบัติ ดังนั้น การประเมินความต้องการจำเป็นสมบูรณ์แบบจึงมีขั้นตอนหลัก 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นการระบุความต้องการจำเป็น (needs identification) ขั้นการวิเคราะห์สาเหตุความต้องการจำเป็น (needs analysis) และการกำหนดแนวทางแก้ไข (needs solution selection)

1. การระบุความต้องการจำเป็น (needs identification) คือ ขั้นตอนที่ระบุสภาพความแตกต่างระหว่างการกำหนดสิ่งที่มุ่งหวังและสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน ที่ได้จากการจัดลำดับความสำคัญแล้ว

2. การวิเคราะห์สาเหตุความต้องการจำเป็น (needs analysis) คือ ขั้นตอนการวิเคราะห์สาเหตุที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็น

3. การกำหนดแนวทางแก้ไข (needs solution selection) คือ ขั้นตอนที่จัดความต้องการจำเป็นให้หมดไป โดยมีการตัดสินใจเพื่อสรุปขั้นสุดท้ายว่าทางเลือกใดที่สมควรนำไปปฏิบัติมากที่สุด

เนื่องจากการประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ์ (complete needs assessment) มีขั้นตอนหลัก 3 ขั้นตอน ได้แก่ การระบุความต้องการจำเป็น การวิเคราะห์สาเหตุความต้องการจำเป็น และการกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหา ดังนั้น เทคนิคที่ใช้จริงมี 3 กลุ่มตามขั้นตอน 3 ขั้นตอน อันได้แก่ 1) กลุ่มเทคนิคเกี่ยวกับการกำหนดและจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (priority-setting technique) 2) กลุ่มเทคนิควิเคราะห์สาเหตุปัญหา (causal-analysis technique) 3) กลุ่มเทคนิคการกำหนดทางเลือก (needs solution selection) จากเทคนิคการประเมินความต้องการจำเป็น (สุวิมล ว่องวานิช. 2548: 134) ได้จำแนกเทคนิคดังกล่าวออกเป็น 8 กลุ่ม โดยไม่มีหลักเกณฑ์ตายตัว ปรากฏดังตาราง 2.2

ตาราง 2.2 เทคนิคที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็น

ข้อ	เทคนิคการประเมิน ความต้องการจำเป็น	(1) การกำหนด ความต้องการ จำเป็น	(2) การจัดลำดับ ความสำคัญ	(3) การ วิเคราะห์ หาสาเหตุ	(4) การกำหนด ทางเลือกใน การ แก้ปัญหา
1	การใช้ข้อมูลที่มีอยู่แล้ว				
1.1	ตัวบ่งชี้ทางสังคม	/			
1.2	การวิจัย	/		/	/
2	การสำรวจ				
2.1	การใช้แบบสอบถาม	/		/	
2.2	การสัมภาษณ์ การสอบถามผู้รู้	/		/	
2.3	การสังเกต	/		/	
3	กระบวนการกลุ่ม				
3.1	เทคนิคกลุ่มสมมติ	/		/	/
3.2	การสนทนากลุ่มแบบเจาะจง	/		/	/
3.3	การระดมความคิด	/		/	/
3.4	สมัชชาชุมชน	/		/	/
3.5	ประชาพิจารณ์	/		/	
4	การจัดอันดับความสำคัญของ ความต้องการจำเป็น				
4.1	การวิเคราะห์ความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ย	/			
4.2	การจัดเรียงลำดับ		/		
4.3	Magnitude Estimation Scaling (MES)		/		
4.4	Priority Needs Index (PNI)		/		
4.5	Weighted Needs Index (WNI)		/		
4.6	Del-N		/		
4.7	Pair-Weight Procedure (PWP)		/	/	/
4.8	Card Sort		/	/	/

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ข้อ	เทคนิคการประเมินความต้องการจำเป็น	(1) การกำหนดความต้องการจำเป็น	(2) การจัดลำดับความสำคัญ	(3) การวิเคราะห์หาสาเหตุ	(4) การกำหนดทางเลือกในการแก้ปัญหา
5	การวิเคราะห์เชิงสาเหตุ				
5.1	การวิเคราะห์แผนภูมิ ก้างปลา (Fish boning)			/	
5.2	การวิเคราะห์สาเหตุ ของความล้มเหลว (Fault Tree Analysis)			/	
6	การวิเคราะห์ผลกระทบ				
6.1	การวิเคราะห์ อรรถประโยชน์พหุ ลักษณะ (MAUT)				/
6.2	การวิเคราะห์ผลกระทบ ไขว้ (Cross Impact Analysis)				/
7	เทคนิคเชิงอนาคต				
7.1	Delphi Technique	/		/	/
7.2	Scenario	/		/	/
7.3	Future Wheel Analysis	/		/	/
8	อื่นๆ				
8.1	DACUM	/			
8.2	Concept Mapping	/			

สรุป จากการสังเคราะห์ตารางเทคนิคที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็น ผู้วิจัยใช้เทคนิคการประเมินความต้องการจำเป็น โดยใช้วิธีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการทำวิจัยในครั้งนี้

## 5. การจัดลำดับความต้องการจำเป็น

การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการระบุความต้องการจำเป็น การวิเคราะห์หาสาเหตุ และการกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหา ซึ่งจะทำให้การประเมินความต้องการจำเป็นมีความสมบูรณ์สามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์หาสาเหตุและวิธีการแก้ไขต่อไป การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเป็นการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นแต่ละประเด็น จากนั้นนำความต้องการจำเป็นมาเรียงลำดับตั้งแต่ความสำคัญมากไปหาน้อย จะช่วยให้ผู้ประเมินความต้องการจำเป็นทราบถึงความต้องการจำเป็นหรือปัญหาที่แท้จริงที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนก่อนปัญหาอื่น ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นโดยใช้สูตร Modified priority needs index (  $PNI_{Modified}$  ) ซึ่งสูตรในการคำนวณนี้ นงลักษณ์ วิรัชชัยและสุวิมล ว่องวานิช (2550: 279) ได้ปรับปรุงจากวิธี Priority needs index (PNI) โดยการหาค่าผลต่างระหว่างสภาพที่คาดหวัง (I) กับสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน (D) ด้วยค่าสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน (D) โดยใช้หลักการกำหนดความต้องการจำเป็นจากระดับของสภาพที่เป็นจริงเพื่อให้เป็นคะแนนมาตรฐาน ซึ่งสูตรในการคำนวณมี ดังนี้

$$( PNI_{Modified} ) = (I-D)/D$$

(  $PNI_{Modified}$  ) แทนดัชนีเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น  
 I แทนค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ระดับความคาดหวังที่ต้องการให้เกิด  
 D แทนค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ระดับสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน

การกำหนดให้ระดับความคาดหวังมีค่าเท่ากับ 5 ในทุกข้อรายการ คือ ครูควรจะต้องปฏิบัติในวิธีการต่าง ๆ เหล่านั้น การพิจารณาความต้องการจำเป็นจะพิจารณาจากค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น โดยตั้งเกณฑ์การประเมินไว้ว่า ค่าดัชนี  $PNI_{Modified}$  ที่มีค่า 0.30 ขึ้นไป ถือเป็นความต้องการจำเป็นเร่งด่วน ส่วนการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นใช้การเรียงดัชนีจากมากไปหาน้อย ค่าดัชนีที่มีค่ามากแปลว่ามีความต้องการจำเป็นสูงที่ต้องได้รับการพัฒนา มากกว่าค่าดัชนีที่มีค่าน้อย

หลักและวิธีวิจัยการประเมินความต้องการจำเป็น 1) หลักความแตกต่าง (discrepancy) หมายความว่า ในกระบวนการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น ผู้วิจัยอาจจะออกแบบการวิจัยใหม่ การเปรียบเทียบข้อมูลเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็น หรือออกแบบการวิจัยโดยมีนัยของความแตกต่างแฝงอยู่ด้วย การระบุสถานะที่ไม่พึงประสงค์แต่ไม่ได้เก็บข้อมูลในเชิงเปรียบเทียบ เนื่องจากสภาพที่พึงประสงค์กำหนดได้โดยไม่จำเป็นต้องเก็บข้อมูล เช่น ความหิว การเจ็บป่วย อย่างไรก็ตามความแตกต่างไม่ได้บ่งบอกความจำเป็นเสมอไปขึ้นอยู่กับข้อกำหนดระดับความสำคัญของเป้าหมายที่พึงประสงค์ หากกำหนดไว้สูงมากความแตกต่างนั้นก็อาจไม่ใช่ความต้องการจำเป็น เพราะฉะนั้นในการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นต้องมีการกำหนดเป้าหมายให้อยู่ในระดับที่ต่ำสุดที่จะขาดแคลนไม่ได้มิฉะนั้นจะเกิดความเสียหาย 2) หลักความสำคัญ (importance) หมายความว่า สิ่งที่เป็นความต้องการจำเป็นต้องมีความสำคัญมากต้องได้รับการตอบสนอง และความต้องการ

จำเป็นต้องมีการจัดลำดับความสำคัญ ไม่ว่าจะผู้วิจัยจะดำเนินการในกิจกรรมการระบุความต้องการจำเป็น (needs identification) กิจกรรมการวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็น (needs analysis) หรือกิจกรรมการกำหนดวิธีการแก้ไขความต้องการจำเป็นที่เกิดขึ้น (needs solution) จะต้องมีการจัดลำดับความสำคัญของผลการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นในทุกกิจกรรม กล่าวคือ ผลการวิจัยจากกิจกรรมกำหนดความต้องการจำเป็นจะให้ความจำเป็นมากมายจึงต้องการจัดลำดับความจำเป็นที่สำคัญที่สุด ผลการวิเคราะห์สาเหตุก็ต้องจัดลำดับความสำคัญของสาเหตุว่าสาเหตุใดเป็นสาเหตุหลัก การกำหนดวิธีแก้ปัญหาจะพบว่ามียุทธวิธีแก้ปัญหาหลายทางเลือก ผู้วิจัยต้องเลือกทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดในการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น กระบวนการวิจัยการประเมินความต้องการจำเป็นโดยทั่วไป จึงควรประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินงานที่จำแนกออกได้เป็น 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การศึกษาสิ่งที่มุ่งหวัง (what should be)
2. การศึกษาสภาพที่เป็นอยู่จริงในปัจจุบัน (what is)
3. การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างข้อมูลที่ได้จากสิ่งที่มุ่งหวังกับสภาพที่เป็นอยู่จริง (gap) และจัดลำดับความสำคัญของผลที่เกิดขึ้นเพื่อกำหนดเป็นความต้องการจำเป็น
4. การวิเคราะห์สาเหตุทำให้เกิดความแตกต่าง (ปัญหา) และจัดลำดับความสำคัญของสาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็น
5. การศึกษาเพื่อกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดจากสาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็นที่วิเคราะห์ได้จากการจัดลำดับความสำคัญของสาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็น (สุวิมล ว่องวานิช. 2548 : 62)

วิธีการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นมีรูปแบบการดำเนินการหลายวิธี ดังต่อไปนี้

1. การวิจัยเชิงสำรวจ การวิจัยสำรวจเป็นวิธีวิจัยที่เหมาะสมกับการใช้ในการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อระบุความต้องการจำเป็น วิเคราะห์สาเหตุ และกำหนดทางเลือกในการแก้ปัญหา นอกจากนี้ยังนำไปใช้ในสถานการณ์ของการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นระดับองค์กร เนื่องจากต้องมีการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากร การสำรวจเป็นการเก็บข้อมูลในแนวกว้างจากบุคคลที่เกี่ยวข้องซึ่งอาจได้รับผลกระทบหรือไม่ได้รับผลกระทบจากปัญหานั้น ๆ ก็ได้ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การสังเกต เป็นต้น รูปแบบของการตอบข้อมูลในแบบสอบถามสำหรับประเมินความต้องการจำเป็นมี 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่
  - 1) รูปแบบของการตอบข้อมูลชุดเดียวหรือการตอบสนองเดียว (single-response format) หมายถึงแบบสอบถามที่ใช้ข้อความให้ตอบในรูปมาตราประมาณค่าโดยให้การตอบคำถามเพียงชุดเดียว
  - 2) รูปแบบการตอบข้อมูลสองชุดหรือการตอบสนองคู่ (duel-response format) หมายถึงแบบสอบถามที่มีข้อความให้ตอบในรูปมาตราประมาณค่าโดยให้ตอบข้อมูลสองชุด เช่น ให้ระบุสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็น (สุวิมล ว่องวานิช. 2545: 65)

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นที่ต้องพิจารณา 3 ประเด็น คือ 1) เกณฑ์การกำหนดกลุ่มเป้าหมายประชากรที่กำหนดขึ้นอย่างน้อยต้องมีลักษณะอย่างหนึ่งที่ทำให้ประชากรนั้นแตกต่างไปจากกลุ่มอื่น การกำหนดกลุ่มตัวอย่างต้องคำนึงถึงความ เป็นจริงที่สามารถกระทำได้ 2) การกำหนดคุณสมบัติของกลุ่มเป้าหมายมีเกณฑ์สำหรับคัดเข้า

คือ คุณสมบัติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง (สุวิมล ว่องวานิช. 2548: 62) 3) การกำหนดหน่วยการวิเคราะห์ คือ ลักษณะ หรือระดับ หรือกรอบของประชากรที่อ้างอิงผลการวิจัย ผู้วิจัยต้องกำหนดกรอบการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง (sampling frame) ที่ชัดเจน กรอบการสุ่มอาจจะเป็นรายชื่อโรงเรียน ถ้าหน่วยการวิเคราะห์เป็นโรงเรียนหรือเลขที่ห้องเรียนในแต่ละโรงเรียน ถ้าหน่วยการวิเคราะห์คือห้องเรียนหรือรายชื่อนักเรียน

2. การจัดลำดับความสำคัญ การจัดลำดับความสำคัญ (priority setting) เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการระบุความต้องการจำเป็น เป็นขั้นตอนที่สำคัญมากในการจัดสรรทรัพยากรเพื่อการแก้ปัญหาที่มีความสำคัญสูงสุด ด้วยเหตุนี้นักประเมินความต้องการจำเป็นจึงได้พัฒนาวิธีการจัดเรียงปัญหาหรือความต้องการจำเป็นหลายวิธี วิธีที่ใช้มากที่สุดในวงการศึกษาคือวิธีการที่ใช้หลักการโมเดลความแตกต่างในการประเมินความต้องการจำเป็น ซึ่งมีการรวบรวมวิธีการตอบสนอง สุวิมล ว่องวานิช (2548: 136) เสนอหลักการของการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ควรจะใช้วิธีการหลาย ๆ แบบ วิธีการที่ดีควรเป็นวิธีการเชิงระบบสามารถเรียงลำดับได้ทั้งระยะยาวและระยะสั้น จัดลำดับของความต้องการจำเป็นได้ทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและคุณภาพ ซึ่งในงานวิจัยได้จัดลำดับความต้องการจำเป็นโดยใช้วิธี Priority Needs Index (PNI) แบบปรับปรุงเป็นวิธีการที่หาค่าผลต่างของ I-D แล้วหารด้วยค่า D เพื่อควบคุมขนาดของความต้องการจำเป็นให้อยู่ในพิสัยที่ไม่มีช่วงกว้างมากเกินไปและให้ความหมายเชิงเปรียบเทียบเมื่อใช้ระดับของสภาพที่เป็นอยู่เป็นฐานในการคำนวณค่าอัตราการพัฒนาเข้าสู่สภาพที่คาดหวังของกลุ่ม (สุวิมล ว่องวานิช. 2548: 42)

3. การวิเคราะห์สาเหตุ สุวิมล ว่องวานิช (2548: 62) กล่าวถึง การวิเคราะห์สาเหตุเป็นส่วนหนึ่งของความต้องการจำเป็นที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็น มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดสาเหตุที่เป็นไปได้ทั้งหมดที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็น และจัดลำดับความต้องการจำเป็นของสาเหตุว่าสาเหตุใดมีความสำคัญมากที่สุดที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็น หลักของวิธีวิจัยที่ใช้ในการวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็น คือ การเก็บข้อมูลไม่ว่าจะเป็นเชิงปริมาณหรือคุณภาพที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็น ดังนั้น หากใช้การวิจัยเชิงปริมาณในการวิเคราะห์สาเหตุต้องมีการศึกษาเอกสาร หรือผลการวิจัย หรือใช้ผลการวิจัย หรือข้อมูลที่มีอยู่ในการระบุสาเหตุที่เป็นไปได้ทั้งหมด แต่หากใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพ เช่น จากกระบวนการกลุ่ม ผู้เข้าร่วมจะต้องมีประสบการณ์เกี่ยวกับบริบทสถานการณ์ที่ทำการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น มีการระดมความคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อกำหนดสาเหตุ

การวิเคราะห์สาเหตุด้วยกระบวนการ ดังต่อไปนี้

1. กระบวนการกลุ่ม (group process) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มบุคคลขนาดไม่ใหญ่มากนัก ซึ่งเป็นบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญและมีความรอบรู้สภาพปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในบริบทนั้นสามารถให้ข้อมูลที่แสดงความต้องการจำเป็นได้เป็นอย่างดี เช่น เทคนิคกลุ่มสมมุติ (nominal group technique) การระดมความคิดโดยใช้เทคนิคเสียงจากภาพ (photo voice technique) การระดมความคิดโดยใช้แผนที่มโนทัศน์ (concept mapping) ในการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ์ (complete needs assessment research) สามารถใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสานหรือที่เรียกว่าวิจัยบูรณาการ เช่น การวิจัยสำรวจ การวิจัยบรรยาย การวิจัยอนาคต หรือการให้ข้อมูลทฤษฎีในการประเมินความต้องการจำเป็น เพื่อให้ได้คำตอบที่ครบถ้วนทั้งการระบุ

ความต้องการจำเป็น การวิเคราะห์สาเหตุ และการกำหนดแนวทางการแก้ปัญหา ขั้นตอนของการวิจัย โดยมีการดำเนินการที่จำแนกได้เป็น 9 ขั้นตอน ได้แก่ การกำหนดจุดมุ่งหมายของการวิจัยและคำถามวิจัย การเลือกสมาชิกเข้าร่วมกระบวนการกลุ่ม การกำหนดประเด็นสำหรับระดมความคิด อภิปราย การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการระดมความคิด การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล การเสนอผล การประเมินความต้องการจำเป็น (สุวิมล ว่องวานิช. 2548: 230)

นิตา ชูโต (2548: 38) ได้ให้ความหมายและแนวคิดของกระบวนการกลุ่ม หมายถึง การสัมภาษณ์ที่กระทำกับคนกลุ่มเล็กประมาณ 6-8 คน เกี่ยวกับเรื่องหนึ่งเรื่องใดโดยเฉพาะ โดยใช้เวลานั้น ๆ ประมาณ 0.5-2 ชั่วโมง การสัมภาษณ์กลุ่มใช้ในการเก็บข้อมูลวิจัยเชิงคุณภาพนั้นสามารถจัดกระทำได้ เช่น การสัมภาษณ์ที่มุ่งในประเด็นปัญหาวิจัยเพื่อได้ข้อมูลจากกลุ่มโดยจัดกลุ่มเล็ก ๆ ของกลุ่มคนที่คล้ายคลึงกัน (homogeneous) และมีผู้ดำเนินการ (moderator) ป้อนคำถามเกี่ยวกับหัวข้อวิจัย 2-3 ประเด็นให้กลุ่มตอบ ฉะนั้นคนในกลุ่มจะได้ยินคำตอบของผู้อื่น ๆ แล้วก็จะให้คำตอบที่เห็นด้วยเพิ่มเติมหรือขัดแย้งได้ ฯลฯ ในขณะที่ผู้ดำเนินการจะเป็นผู้สัมภาษณ์ซักไซ้และตะล่อมกลุ่มเคล้าให้มุมมองของทุก ๆ คนมีโอกาสนสะท้อนออก พร้อมกับมีผู้ช่วยวิจัยจดบันทึก ปฏิกริยาโต้ตอบและปฏิสัมพันธ์ของคนในกลุ่มไว้นอกเหนือจากบันทึกเสียงหรือบันทึกวีดิทัศน์ ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มจะเป็นข้อมูลที่ลุ่มลึกด้วยความคิดและประสบการณ์ของคนในกลุ่ม (emic) ขณะที่ผู้ดำเนินการสัมภาษณ์ต้องพยายามให้คำถามที่ใช้ป้อนหรือซักไซ้ไล่เลียงกระตุ้นนั้นสะท้อนความคิดเห็นแบบของคนภายนอก (etic) น้อยที่สุด และถ้าผู้ดำเนินการสัมภาษณ์เห็นว่าข้อมูลที่ยังไม่สมบูรณ์ก็สามารถจะสัมภาษณ์กลุ่มได้ในโอกาสต่อไปหรือในฉากอื่น ๆ หรือกับกลุ่มอื่น การสัมภาษณ์กลุ่มนอกจากจะใช้เป็นวิธีการเก็บข้อมูลแล้วยังใช้เป็นกระบวนการตรวจสอบในวิธีการสามเส้า (triangulation) ผลการเก็บข้อมูลในหัวเรื่องเดียวกันหรือของผลการวิจัยด้วยวิธีการอื่น ๆ ได้

สุภาวค์ จันทวานิช (2549: 55) กล่าวถึงการวิเคราะห์ข้อมูลขั้นพื้นฐานเพื่อใช้ในการศึกษา เฉพาะกรณีเชิงพหุ (multiple case study) เป็นการเปรียบเทียบข้อมูล คือ การแสวงหาความเหมือนและความแตกต่างที่มีอยู่ในคุณลักษณะ (qualities) หรือคุณสมบัติ (attributes) ของข้อมูลตั้งแต่สองตัวขึ้นไปอย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างข้อสรุปที่กล่าวถึงลักษณะรวมและแตกต่างของข้อมูลสองตัวนั้น ข้อสรุปจะมีความเป็นนามธรรมมากกว่าเดิมและเริ่มมีความสามารถที่จะนำไปใช้สรุป (generalize) ได้มากกว่าหนึ่งกรณี อย่างไรก็ตามในการหาความเหมือนและความแตกต่างของคุณลักษณะของข้อมูล จำเป็นต้องมีการเชื่อมโยงเพื่อนำไปสู่การสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย (analytic induction) คือ วิธีการสร้างข้อสรุปทั่วไปที่แสดงความเชื่อมโยงระหว่างตัวแปรตั้งแต่สองตัวขึ้นไป โดยใช้กรณีศึกษาหรือแหล่งข้อมูลจำนวนหนึ่งเป็นหลักแล้วกล่าวอ้างความจริงทั่วไปขึ้นจากความจริงเฉพาะของข้อมูลดังกล่าว

สรุป การวิเคราะห์สาเหตุมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดสาเหตุที่เป็นไปได้ทั้งหมดที่ทำให้เกิดความ ต้องการจำเป็น และจัดลำดับความต้องการจำเป็นของสาเหตุว่าสาเหตุใดมีความสำคัญมากที่สุด ที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็น ในหลักของวิธีวิจัยที่ใช้ในการวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดความ ต้องการจำเป็น

## งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

### งานวิจัยในประเทศ

พิมพ์ลักษณ์ เสงสมบุรณ์ (2551: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณเพื่อพัฒนาครุมืออาชีพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครุมืออาชีพ 2) ปัจจัยสาเหตุที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครุมืออาชีพ 3) แนวทางที่เหมาะสมในการแก้ปัญหาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครุมืออาชีพ ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้ 1) ครูมีความต้องการจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาด้านความรับผิดชอบในวิชาชีพมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียน ด้านการวางแผนและการเตรียมการสอน และด้านการจัดการเรียนการสอน 2) โมเดลลิสมัลที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าไค-สแควร์= 59.11 องศาอิสระ=56  $P=0.36264$   $GFI=0.98$   $AGFI=0.96$  และ  $RMR=0.02$  และตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครุมืออาชีพในการปฏิบัติงานร้อยละ 7 ผลการวิเคราะห์ลิสมัลพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครุมืออาชีพมากที่สุดอย่างมีนัยสำคัญ คือ ตัวแปรทัศนคติในการปฏิบัติงาน 3) ผลการวิเคราะห์ลิสมัลพบว่า แนวทางที่ส่งผลต่อการพัฒนาครุในโมเดลไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีแนวโน้มว่าการมีพี่เลี้ยง/ผู้เชี่ยวชาญแนะนำงาน รองลงมาคือการสัมมนาวิชาการจะเป็นแนวทางที่เหมาะสมที่สุด

ฤทัย อัจปรุ (2552: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการเรียนการสอนสาขาพยาบาลศาสตร์: การประยุกต์ใช้แนวคิดการประเมินความต้องการจำเป็นและการประเมินพหุพื้นที่ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการเรียนการสอนสาขาพยาบาลศาสตร์ ผลการวิจัยที่สำคัญมี ดังนี้ 1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการเรียนการสอนสาขาพยาบาลศาสตร์ ได้แก่ รูปแบบการประกันคุณภาพที่สถาบันการศึกษาพัฒนาขึ้น รูปแบบ CU-QA84 จำนวนหน้ารายงานการประเมินไม่รวมภาคผนวก และคุณภาพของเล่มรายงาน 2) ความต้องการจำเป็นในการประกันคุณภาพการเรียนการสอนในภาพรวมมี 3 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบ 111 รูปแบบ 011 และรูปแบบ 000 3) รูปแบบการประกันคุณภาพการเรียนการสอนสาขาพยาบาลศาสตร์เป็นรูปแบบเชิงระบบประกอบด้วยปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต การดำเนินงานมีหลัก 3 ประการ ได้แก่ หลักการ หลักคิด และหลักปฏิบัติ มาตรฐานการเรียนการสอนสาขาพยาบาลศาสตร์ประกอบด้วย 6 มาตรฐาน 18 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ มาตรฐานด้านหลักสูตร 3 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน 4 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานด้านอาจารย์พยาบาล 2 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานด้านการจัดการเรียนการสอน 4 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 3 ตัวบ่งชี้ และมาตรฐานด้านนักศึกษา/บัณฑิตพยาบาล 2 ตัวบ่งชี้ และแนวทางในการประกันคุณภาพการเรียน การสอน 21 องค์ประกอบ ผลการประเมินรูปแบบการประกันคุณภาพการเรียนการสอนสาขาพยาบาลศาสตร์โดยมีผู้เชี่ยวชาญที่มีความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ ความถูกต้อง ความเป็นไปได้ และเป็นนวัตกรรมอยู่ในระดับดี-ดีมาก



ฉิชิรา ซาติกุล (2552: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาสมรรถนะด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของครูสังกัดศึกษาระดับมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาสมรรถนะด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของครูสังกัดศึกษาระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ผลการวิจัยสรุปว่า ครูสังกัดศึกษาความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาต่อไปนี้

1) สมรรถนะด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนรู้ของครูสังกัดศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีเรื่องที่ต้องพัฒนาคือ การประเมินหาความสามารถที่แท้จริงของนักเรียนได้ การสร้างเกณฑ์การให้คะแนน (scoring rubric) และการประเมินแบบอิงกลุ่ม 2) สมรรถนะด้านทักษะและการปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนรู้ของครูสังกัดศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีเรื่องที่ต้องพัฒนาคือ การตรวจสอบหาค่าความเที่ยงและความตรงของเครื่องมือประเภทต่าง ๆ การกำหนดประเด็นและเกณฑ์การให้คะแนนในการสัมภาษณ์นักเรียน การจัดบันทึกในการสัมภาษณ์นักเรียน และการมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนและผู้ปกครอง

วิชัย เสวกงาม (2552: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนากระบวนการปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนการสอนโดยการประยุกต์ใช้กระบวนการซิกซ์ซิกมาและการประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการกระบวนการปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนการสอนโดยการประยุกต์ใช้กระบวนการซิกซ์ซิกมาและการประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ์ 2) ศึกษาประสิทธิภาพของกระบวนการปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนการสอน 3) ศึกษาปัจจัยเอื้อและปัญหาอุปสรรคในการใช้กระบวนการปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาที่มีขนาดแตกต่างกัน ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้ 1) กระบวนการปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น มีขั้นตอนของกระบวนการ 7 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 การระบุปัญหา ขั้นที่ 2 การสร้างทีมและการฝึกอบรมทีม ขั้นที่ 3 การวัดขนาดของปัญหา ขั้นที่ 4 การวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา ขั้นที่ 5 การเลือกและการทดลองใช้วิธีการแก้ปัญหา ขั้นที่ 6 การปรับปรุงวิธีการแก้ปัญหา และขั้นที่ 7 การควบคุมไม่ให้เกิดปัญหาเดิมอีก 2) ครูทั้งสองโรงเรียนสามารถดำเนินการตามกระบวนการปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนการสอนได้ทุกขั้นตอน โดยโรงเรียนขนาดใหญ่ซึ่งทีมมาจากครูกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เลือกแก้ไขปัญหาหนึ่งปัญหา คือ นักเรียนขาดทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ ขณะที่โรงเรียนขนาดเล็กซึ่งทีมมาจากครูทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้เลือกแก้ไขปัญหาสองปัญหา ได้แก่ นักเรียนขาดทักษะการอ่านจับใจความ และขาดทักษะการคิดวิเคราะห์สาเหตุหลักของปัญหาคือการขาดการเตรียมการสอนและการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะที่เป็นปัญหา วิธีการแก้ปัญหาคือ การใช้กระบวนการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะที่เป็นปัญหา โดยมีการนิเทศ และการทำบันทึกหลังการเรียนการสอนเพื่อนำมาปรับปรุงการสอน ผลของการดำเนินงานพบว่า ครูมีการวางแผนและออกแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีและหลักการ มีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้และการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนตามขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอน และมีการบันทึกหลังการเรียนการสอนเพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน ในขั้นตอนของการควบคุมไม่ให้เกิดปัญหาเดิมอีก ครูใช้กระบวนการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะที่เป็นปัญหาอย่างต่อเนื่อง และครูใช้กระบวนการปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนการสอนนี้ต่อไป นักเรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่เป็นปัญหาได้ และนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยของทักษะที่เป็นปัญหาหลังการใช้

กระบวนการเรียนการสอนสูงกว่าก่อนการใช้กระบวนการเรียนการสอนในทุกทักษะ ในการหาระดับคุณภาพของซิกซ์ซิกมา พบว่า ระดับคุณภาพของซิกซ์ซิกมาหลังการใช้กระบวนการปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนการสอนสูงกว่าระดับคุณภาพของซิกซ์ซิกมาก่อนใช้กระบวนการในทุกระดับชั้น

3) ปัจจัยเอื้อต่อการใช้กระบวนการ คือ (1) การสนับสนุนของผู้บริหาร (2) การวางแผนและติดตามโครงการอย่างต่อเนื่อง การบริหารโครงการแบบมีส่วนร่วมและยืดหยุ่น (3) ความร่วมมือของครูผู้ร่วมโครงการ ส่วนปัญหาอุปสรรคต่อการใช้กระบวนการ คือ (1) การเป็นโครงการใหม่ซึ่งต้องการการปรับตัวของครูและ (2) ภาระงานจำนวนมากของครูและกิจกรรมจำนวนมากของโรงเรียน

ธัญญภรณ์ เลหาพะเพ็ญแสง (2554: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและการนำเสนอกระบวนการนำนโยบายวิจัยในชั้นเรียนสู่การปฏิบัติในโรงเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากระบวนการนำนโยบายวิจัยในชั้นเรียนสู่การปฏิบัติที่พึงประสงค์ 2) เพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบกระบวนการนำนโยบายวิจัยในชั้นเรียนสู่การปฏิบัติที่ปฏิบัติจริงกับแนวทางที่ควรจะเป็น และกำหนดความต้องการจำเป็นด้านกระบวนการนำนโยบายวิจัยในชั้นเรียนสู่การปฏิบัติ และด้านผลลัพธ์ของนโยบายที่จำเป็นต้องพัฒนา 3) เพื่อวิเคราะห์หาตัวแปรที่ใช้อธิบายความต้องการจำเป็นด้านกระบวนการนำนโยบายวิจัยในชั้นเรียนสู่การปฏิบัติ 4) นำเสนอแนวทางการพัฒนากระบวนการนำนโยบายวิจัยในชั้นเรียนสู่การปฏิบัติในโรงเรียน ผลการวิจัยที่สำคัญสรุปได้ว่า 1) กระบวนการนำนโยบายวิจัยในชั้นเรียนสู่การปฏิบัติที่พึงประสงค์ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ (1) การวางแผน (2) การจัดสรรทรัพยากร (3) การพัฒนาบุคลากร/ฝึกอบรม (4) การนำกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ และ (5) การกำกับติดตามประเมินผล 2) ความต้องการจำเป็นสูงสุดในการนำนโยบายวิจัยในชั้นเรียนไปปฏิบัติ (1) ด้านกระบวนการ คือ ขั้นตอนการพัฒนาบุคลากร/ฝึกอบรม และขั้นตอนการนำกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ รองลงมาคือ ขั้นตอนการกำกับติดตาม ประเมินผล โดยเฉพาะในประเด็นการสร้างเครือข่ายระหว่างองค์กรและการกำหนดมาตรการแรงจูงใจอย่างชัดเจน (2) ด้านผลลัพธ์มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ครู/อาจารย์ โดยเฉพาะประเด็นการเผยแพร่ผลการวิจัยไปสู่สังคมในวงกว้างและการสร้างให้มีความสามารถทางการวิจัยเพิ่มขึ้น 3) การวิเคราะห์การถดถอยแบบเชิงชั้นพบว่า ตัวแปรทางการบริหาร ได้แก่ การจัดการองค์กร สมรรถนะองค์กร สามารถอธิบายความต้องการจำเป็นได้สูงสุด โดยตัวแปรทั้งหมด 8 ตัว สามารถร่วมกันอธิบายความต้องการจำเป็นในกระบวนการนำนโยบายวิจัยในชั้นเรียนสู่การปฏิบัติได้ร้อยละ 26.50 4) กระบวนการนำนโยบายวิจัยในชั้นเรียนสู่การปฏิบัติในโรงเรียน ควรส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมระหว่างผู้บริหารโรงเรียนและครู ตลอดจนกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติทั้ง 5 ขั้นตอน ด้วยการใช้กระบวนการ PDCA และสร้างความร่วมมือในการทำวิจัยด้วยการทำวิจัยร่วมกัน

ศุภฤกษ์ รักชาติ (2554: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ความต้องการ จำเป็นด้านความเข้าใจเกี่ยวกับอัตลักษณ์โรงเรียนและกระบวนการกำหนดอัตลักษณ์โรงเรียนของ ผู้บริหารสถานศึกษา มีวัตถุประสงค์ 4 ประการ คือ 1) เพื่อสังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับอัตลักษณ์ โรงเรียน 2) เพื่อวิเคราะห์ความเข้าใจของผู้บริหารเกี่ยวกับอัตลักษณ์โรงเรียน 3) เพื่อวิเคราะห์รูปแบบ ขั้นตอนการกำหนดอัตลักษณ์โรงเรียน 4) เพื่อวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นด้านความเข้าใจเกี่ยวกับ อัตลักษณ์โรงเรียนและวิเคราะห์ปัจจัยสาเหตุที่ส่งผลต่อการเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับอัตลักษณ์โรงเรียน ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้ 1) แนวคิดเกี่ยวกับอัตลักษณ์โรงเรียน ประกอบด้วยความหมาย ความสำคัญ ประโยชน์ แนวทางการบริหาร และแนวทางการกำหนดอัตลักษณ์โรงเรียน 2) ผู้บริหารโรงเรียนมี ความต้องการจำเป็นด้านความเข้าใจคลาดเคลื่อนในด้านความสำคัญและความหมายของอัตลักษณ์ โรงเรียน ทั้งตามความหมายสากลและตามความหมายที่สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน คุณภาพการศึกษากำหนด 3) ขั้นตอนการกำหนดอัตลักษณ์ของโรงเรียนในประเทศไทยมี 4 ขั้นตอน หลัก คือ ผู้บริหารกำหนดวิสัยทัศน์ ตรวจสอบสภาพความพร้อมของโรงเรียน เปรียบเทียบกับ อัตลักษณ์โรงเรียนอื่น และลงข้อสรุปเพื่อกำหนดอัตลักษณ์ 4) ปัจจัยที่อาจส่งผลต่อความเข้าใจ เกี่ยวกับอัตลักษณ์โรงเรียนคือขนาดโรงเรียน ที่ตั้งของโรงเรียน ระดับการศึกษาของผู้บริหาร และ สาเหตุที่ทำให้เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อน คือ การไม่ได้รับข้อมูลจากสื่อ การขาดความใส่ใจของ ผู้บริหาร และการใช้คำที่กำกวมไม่สอดคล้องกับความรู้เดิมของผู้บริหาร

ผายวารี ประภาสวัต (2555: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินความ ต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาความสามารถของผู้ดูแลเด็กด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของ เด็กปฐมวัย มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาสภาพจริงและความต้องการจำเป็นของ ความสามารถของผู้ดูแลเด็กด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย 4 ด้าน คือ การวางแผน การจัดระบบข้อมูล การแปรข้อมูล และการนำผลการประเมินไปใช้ 2) เพื่อจัดลำดับ ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาความสามารถของผู้ดูแลเด็กด้านการประเมินพัฒนาการและการ เรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า สภาพจริงของการปฏิบัติงานของผู้ดูแลเด็กด้านการประเมิน พัฒนาการและการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X}=3.65$ ) ด้านที่สูงที่สุดคือ การจัดระบบข้อมูล ( $\bar{X}=3.72$ ) รองลงมาคือ การแปรข้อมูล ( $\bar{X}=3.66$ ) การนำผลการประเมินไปใช้ ( $\bar{X}=3.61$ ) และการ วางแผน ( $\bar{X}=3.59$ ) ตามลำดับ การจัดลำดับความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาความสามารถของผู้ดูแล เด็กด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย พบว่า ผู้ดูแลเด็กมีความต้องการจำเป็น ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ในด้านการวางแผนสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการจัดระบบ ข้อมูล การแปรข้อมูล และการนำผลการประเมินไปใช้ ตามลำดับ

### งานวิจัยในต่างประเทศ

Mattox (1987: 6061-A) ได้ศึกษาถึงความต้องการในการปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ในรัฐอิลลินอยน์ สหรัฐอเมริกา พบว่า ความต้องการที่อยู่ในระดับมากคือ ความต้องการที่จะมีความสามารถในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการนิเทศและการประเมินผล และต้องการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาหลักสูตร

Witkin (1995: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพการปฏิบัติการในการประเมินความต้องการจำเป็นตั้งแต่ปี ค.ศ. 1981-1993 ในการรวบรวมรายงานที่ตีพิมพ์ในวารสารต่าง ๆ และจากการสืบค้นข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ฐานข้อมูล ERIC พบเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความต้องการจำเป็นทั้งสิ้น 350 เรื่อง สรุปได้ว่า การประเมินความต้องการจำเป็นที่พบมักมีการใช้กันมากในวงการการศึกษา กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เป็นครูหรือนักเรียนซึ่งเป็นผู้รับบริการ วิธีที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมากที่สุด (ร้อยละ 45) เทคนิคในการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นที่นิยมใช้มากที่สุด ได้แก่ การจัดอันดับ (ranking)

Marshall, Robert and Mills (2006: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นโปรแกรมของเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 1 และอนุบาลชั้นปีที่ 2 ของโรงเรียนเอกชนในเมืองบอสตัน มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อรายงานเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาความเชี่ยวชาญและการปรับปรุงคุณภาพของโปรแกรมที่ใช้ในเด็กอนุบาล 1 และอนุบาล 2 ของโรงเรียนเอกชนในเมืองบอสตัน 2) เพื่อรายงานความต้องการจำเป็นในการเพิ่มขึ้นเรียนสำหรับเด็กอายุ 4 ปี แบบตลอดวัน ผลการวิจัยพบว่า 1) โปรแกรมของเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 1 และ 2 จัดตามมาตรฐานของสมาคมอนุบาลศึกษาแห่งประเทศไทยสหรัฐอเมริกา (NAEYC) และมาตรฐานการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชนในเมืองบอสตัน 2) มีการจัดชั้นเรียนที่ปลอดภัยและถูกสุขอนามัยตามมาตรฐานโปรแกรมการศึกษาปฐมวัยของสมาคมอนุบาลศึกษาแห่งประเทศไทยสหรัฐอเมริกา 3) ห้องเรียนทุกห้องของระดับอนุบาลชั้นปีที่ 1 และ 2 มีการเตรียมสื่ออุปกรณ์ที่มีคุณภาพ และเพียงพอต่อจำนวนเด็กทั้งหมด 4) ทั้งสองชั้นเรียนมีสัดส่วนครูที่เลี้ยงที่เพียงพอต่อจำนวนเด็กตามมาตรฐานของสมาคมอนุบาลศึกษาแห่งประเทศไทยสหรัฐอเมริกา 5) ทุกห้องเรียนมีการจัดโปรแกรมก่อนและหลังเรียน

### บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความต้องการจำเป็นและจัดลำดับความสำคัญ ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) เพื่อเปรียบเทียบความต้องการจำเป็นในการพัฒนา ครูผู้สอนมวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) และเพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

#### ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

##### ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อ่างทอง ทั้งหมด 148 แห่ง ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 148 คน ฝ่ายวิชาการ จำนวน 148 คน ครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา จำนวน 148 คน รวมทั้งหมด 444 คน

##### กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 107 คน ฝ่ายวิชาการ จำนวน 107 คน ครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา จำนวน 107 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอ่างทอง รวมทั้งหมด 321 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางของ R.V Krejcie and D.W.Morgan (ธีรวุฒิ เอกะกุล. 2543. 21; อ้างอิงจาก R.V Krejcie; & D.W.Morgan. 1970. Determining Sample size for Research activities. p. 607-610.) ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.95 และดำเนินการสุ่มกลุ่มประชากร โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling)

#### ตาราง 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับ	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	ผู้อำนวยการสถานศึกษา	148	107
2	ฝ่ายวิชาการ	148	107
3	ครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา	148	107
	รวม	444	321

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง จำนวน 10 คน โดยสัมภาษณ์แบบเจาะจง (purposive sampling) โดยคุณสมบัติผู้ให้การสัมภาษณ์ คือ ต้องจบการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาพลศึกษา

### เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ คือ

1. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการจำเป็น แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) คำถามทุกข้อจะมีข้อมูลที่ต้องตอบ 2 สภาพ คือ สภาพที่เป็นจริง กับ สภาพที่คาดหวัง ลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะ

2. แบบสัมภาษณ์แนวทางในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

### ตัวอย่างแบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) จึงขอความกรุณาจากท่านตอบแบบสอบถามครบทุกข้อตามความเป็นจริงมากที่สุด เพื่อจะได้เป็นข้อมูลในการนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) คำถามทุกข้อจะมีข้อมูลที่ต้องตอบ 2 สภาพ คือ สภาพที่เป็นจริง กับ สภาพที่คาดหวัง ลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ

ค่าเฉลี่ย 4.5-5.00 หมายความว่า มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายความว่า มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายความว่า มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายความว่า มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายความว่า มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามสภาพที่จริงและสภาพที่คาดหวังน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ  ชาย  หญิง
2. อายุ  ไม่เกิน 25 ปี  26-30 ปี  31-35 ปี  
 36-40 ปี  41-45 ปี  45 ปีขึ้นไป
3. ระดับการศึกษา  
( ) ปริญญาตรี ( ) ปริญญาเอก  
( ) ปริญญาโท ( ) อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....
4. ตำแหน่งหน้าที่การงาน  
( ) ครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา ( ) ฝ่ายวิชาการ  
( ) ผู้อำนวยการสถานศึกษา ( ) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
5. ประสบการณ์การบริหารสถานศึกษาและการสอน  
 ไม่เกิน 1 ปี  1-5 ปี  
 6-10 ปี  11-15 ปี  
 15-20 ปี  มากกว่า 20 ปี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามหลักสูตร  
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)

ข้อที่	ข้อความ	สภาพที่เป็นจริง					สภาพที่คาดหวัง					
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	
1	หลักสูตรมวยไทยมีความเหมาะสมกับสภาพสังคมในปัจจุบัน											
2	หลักสูตรมวยไทยกำหนดโครงสร้างหลักสูตรไม่ชัดเจน											
3	ครูผู้สอนเตรียมแผนการจัดการเรียนรู้ก่อนการสอน											

ตอนที่ 3

ข้อเสนอแนะ.....

**ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตาม  
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)**

การสร้างแบบสอบถาม

1. ศึกษาเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนรายวิชามวยไทย เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างเครื่องมือการวิจัย
2. สร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดการวิจัย
3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษา เพื่อให้คำแนะนำตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม

**วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตาม  
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)**

1. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ให้ข้อเสนอแนะตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเพื่อหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและเนื้อหาและ  
วัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) แล้วเลือกเฉพาะข้อคำถามที่ได้ค่า  
IOC มากกว่า 0.50 (ธานินทร์ ศิลป์จารุ. 2557: 95) ซึ่งแสดงว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหา  
และวัตถุประสงค์มาจัดทำเป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำข้อคำถามทั้งหมด 37 ข้อ ผ่านเกณฑ์  
33 ข้อ



2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้ว เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษา เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสม

3. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้ (try out) กับครูและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ด้วยวิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยค่าความเชื่อมั่นมีค่า .80 ขึ้นไป (ธานินทร์ ศิลป์จารุ. 2557: 419) ผลลัพธ์ที่ได้มีค่าความเชื่อมั่น (reliability) สภาพเป็นจริงเท่ากับ .969 สภาพที่คาดหวังเท่ากับ .965

4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้แล้วเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษา ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของคณะกรรมการที่ปรึกษา

5. จัดพิมพ์เป็นเครื่องมือฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยต่อไป  
**ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)**

การสร้างแบบสัมภาษณ์

เครื่องมือที่ใช้ในข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (structured interview protocol) เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง มีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

1. กำหนดขอบข่ายของข้อมูลที่ต้องการให้ครอบคลุมกับการศึกษาค้นคว้า จากนั้นสร้างแบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยแนวคำถามในการสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือที่ผู้ทำการวิจัยสร้างขึ้นเอง โดยการศึกษาประเด็นคำถามจากความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทยในด้านต่าง ๆ ทั้ง 5 ด้าน โดยสร้างเป็นคำถามให้ครอบคลุมขอบเขตของการวิจัยอันเป็นสิ่งที่ต้องการศึกษา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้ มีการเรียงลำดับคำถาม เนื้อหาของคำถามเป็นลักษณะปลายเปิด

2. นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาตรวจสอบ โครงสร้าง คำถาม การใช้ภาษา และความครอบคลุมในด้านต่าง ๆ โดยพิจารณากับประเด็นหลักของเนื้อหา

3. นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้อง และปรับปรุงจากผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้วไปเก็บข้อมูลในงานวิจัยต่อไป

## การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูล ดังต่อไปนี้

### 1. การเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม

1.1 ติดต่อขอหนังสือราชการจากมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการสำนักเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง ออกหนังสือราชการขอความร่วมมือไปยังโรงเรียนต่าง ๆ ในสังกัดเพื่อเก็บข้อมูล

1.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามให้ผู้อำนวยการสถานศึกษา ฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา พร้อมชี้แจงรายละเอียดในการตอบแบบสอบถาม

1.3 ผู้วิจัยออกเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง

1.4 เก็บรวบรวมแบบสอบถาม ตรวจสอบความสมบูรณ์ เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ขอหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัย และขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยจากรองอธิการบดี มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี ถึงผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย โดยแนบกำหนดการนัดหมายสัมภาษณ์ พร้อมทั้งให้ทางโรงเรียนที่ผู้วิจัยเจาะจงที่มีคุณสมบัติตามที่ได้กำหนดไว้เพื่อเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยในครั้งนี้

2.2 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (structured interview protocol) โดยผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลด้วยตนเอง ซึ่งในการสัมภาษณ์จะใช้เวลา 20-30 นาทีต่อคน

2.3 ผู้วิจัยเริ่มต้นการสัมภาษณ์จากการแนะนำตนเอง บอกวัตถุประสงค์จุดมุ่งหมายของการมาสัมภาษณ์ในครั้งนี้ อีกทั้งผู้วิจัยสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อผู้ให้สัมภาษณ์ เพื่อให้เกิดความไว้วางใจในตัวผู้ทำการวิจัยซึ่งจะมีผลต่อความถูกต้องและเป็นจริงของข้อมูล ในกระบวนการสัมภาษณ์นั้นทางผู้วิจัยได้ดำเนินการบันทึกข้อมูล โดยวิธีการจดบันทึกข้อมูลและการบันทึกเสียงของผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยหรือผู้ให้สัมภาษณ์ โดยการขออนุญาตจากผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยหรือผู้ให้สัมภาษณ์ก่อนทำการบันทึกเสียง เพื่อนำมาใช้ในกระบวนการตรวจสอบหรือตรวจทานความถูกต้องย้อนกลับในภายหลังได้

2.4 เมื่อดำเนินการสัมภาษณ์เรียบร้อยแล้วผู้วิจัยกล่าวขอบคุณผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย

## การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

### 1. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่การงาน ประสบการณ์ในการทำงาน โดยใช้การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์สภาพความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยยึดเกณฑ์การแปลความหมายตามแบบของลิเคิร์ต (Likert' Rating Scale) ดังนี้

เกณฑ์ระดับการประเมินความต้องการจำเป็นในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวัง  
ค่าเฉลี่ย 4.5-5.00 หมายความว่า มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายความว่า มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายความว่า มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายความว่า มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายความว่า มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามสภาพที่จริงและสภาพที่คาดหวังน้อยที่สุด

2. จัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) จำแนกตาม เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่การงาน และประสบการณ์ในการทำงาน โดยใช้ดัชนีความสำคัญของลำดับความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index:  $PNI_{Modified}$ ) ซึ่งเป็นวิธีการจัดเรียงความสำคัญและหาความแตกต่างของสภาพที่ควรจะเป็นและสภาพคาดหวังแล้ว ทหารด้วยสภาพที่เป็นอยู่

เมื่อ $PNI_{Modified}$	หมายถึง ดัชนีความสำคัญของลำดับความต้องการจำเป็น
I	หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น
D	หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นอยู่

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่คาดหวัง โดยการทดสอบค่าที่ t-test (dependent) และ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-Way ANOVA โดยจำแนกเป็น เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่การงาน ประสบการณ์ในการทำงาน

2. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ในการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

2.1 นำข้อมูลที่ได้จากการถอดการบันทึกเสียงและการจดบันทึกมาอ่านหลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้เกิดความเข้าใจในภาพรวมของข้อมูลที่ได้ และพิจารณาประเด็นที่สำคัญ

2.2 นำข้อความหรือประโยคที่มีความหมายเหมือนกันหรือใกล้เคียงกันมาไว้ในกลุ่มเดียวกัน เพื่อเป็นการนำข้อมูลที่ได้มาจำแนกและจัดหมวดหมู่ออกให้เป็นระบบ จากนั้นสรุปแนวคิด (conceptual categories) ต่าง ๆ ให้กลายเป็นหน่วยความหมายของข้อมูลที่มีขนาดใหญ่และมีระดับเป็นนามธรรมมากขึ้น

2.3 ผู้วิจัยเขียนรายงานผลข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ในรูปแบบพรรณนารายกรณี โดยผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหา และอาศัยกรอบแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ร่วมวิเคราะห์คำตอบที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยเขียนบรรยายสิ่งที่ค้นพบอย่างละเอียดและชัดเจน และไม่มีการนำทฤษฎีไปควบคุมสิ่งที่เกิดขึ้น อีกทั้งยกตัวอย่างคำพูดประกอบคำหลักสำคัญที่ได้เพื่อแสดงความชัดเจนของเนื้อหาที่ได้จากการสัมภาษณ์

### 3. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

#### 3.1 สถิติพื้นฐาน

3.1.1 ค่าความถี่

3.1.2 ค่าร้อยละ

3.1.3 ค่าเฉลี่ย

3.1.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.2. สถิติเปรียบเทียบ วิเคราะห์เปรียบเทียบโดยใช้สถิติทดสอบค่าที่ t-test (dependent) และ One-Way ANOVA ถ้าพบว่าแตกต่างกันใช้วิธีเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของ Least Significant Difference Test (LSD)

3.3 การจัดลำดับความสำคัญ โดยการใช้ดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index:  $PNI_{Modified}$ ) ซึ่งเป็นวิธีการจัดเรียงความสำคัญและหาความแตกต่างของสภาพที่ควรจะเป็นและสภาพที่เป็นอยู่แล้วหารด้วยสภาพที่เป็นอยู่

$$PNI_{Modified} = (I-D)D$$

เมื่อ  $PNI_{Modified}$  หมายถึง ดัชนีความสำคัญของลำดับความต้องการจำเป็น  
 I หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น  
 D หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นอยู่

## บทที่ 4

### ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพความต้องการจำเป็นและจัดลำดับความสำคัญความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย เพื่อเปรียบเทียบความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย และเพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

#### สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
df	แทน	ชั้นแห่งความอิสระ (degree of freedom)
SS	แทน	ผลบวกของกำลังสองของกำลังเบี่ยงเบนแต่ละตัว (sum of squares)
MS	แทน	ความแปรปรวนหรือค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนเบี่ยงเบนแต่ละตัว (mean square)
PNI	แทน	ดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index: $PNI_{Modified}$ )
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาการกระจายของค่าที
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาการกระจายของค่าเอฟ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอข้อมูลแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)

ตอนที่ 2 จัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) จำแนกตาม เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่การงาน และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่คาดหวัง โดยการทดสอบค่าที t-test (dependent) และ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-Way ANOVA โดยจำแนกเป็น เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่การงาน ประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 4 ศึกษาแนวทางในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)

## ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)

ตาราง 4.1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 เพศชาย	153	47.7
1.2 เพศหญิง	168	52.3
รวม	321	100
2. อายุ		
2.1 ไม่เกิน 25 ปี	19	5.9
2.2 26-30 ปี	60	18.7
2.3 31-35 ปี	17	5.3
2.4 36-40 ปี	24	7.5
2.5 41-45 ปี	23	7.2
2.6 45 ปีขึ้นไป	178	55.5
รวม	321	100
3. วุฒิการศึกษา		
3.1 ปริญญาตรี	207	64.5
3.2 ปริญญาโท	112	34.9
3.3 ปริญญาเอก	2	6
รวม	321	100
4. ตำแหน่งหน้าที่การงาน		
4.1 ครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา	107	33.3
4.2 ฝ่ายวิชาการ	107	33.3
4.3 ผู้อำนวยการสถานศึกษา	107	33.3
รวม	321	100
5. ประสบการณ์ในการทำงาน		
5.1 ไม่เกิน 1 ปี		
5.2 1-5 ปี	14	4.4
5.3 6-10 ปี	96	29.9
5.4 11-15 ปี	27	8.4
5.5 16-20 ปี	27	8.4
5.6 มากกว่า 20 ปี	24	7.5
รวม	133	41.4
	321	100

จากตาราง 4.1 พบว่า ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศชาย จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 47.7 เพศหญิง จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 52.3 อายุไม่เกิน 25 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 อายุ 26-30 ปี จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 18.7 อายุ 31-35 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 อายุ 36-40 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 อายุ 41-45 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2 อายุ 45 ปีขึ้นไป จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 55.5 วุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 64.5 ในระดับปริญญาโท จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 34.9 ระดับปริญญาเอก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 ตำแหน่งหน้าที่การงาน ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ฝ่ายวิชาการ จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ประสบการณ์ในการทำงาน ไม่เกิน 1 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4 ประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 29.9 ประสบการณ์ในการทำงาน 6-10 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 8.4 ประสบการณ์ในการทำงาน 11-15 ปีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 8.4 ประสบการณ์ในการทำงาน 16-20 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 ประสบการณ์ในการทำงาน มากกว่า 20 ปี จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 41.4

ตอนที่ 2 จัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) จำแนกตาม เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่การงาน และประสบการณ์ในการทำงาน

ตาราง 4.2 ระดับและอันดับความต้องการจำเป็น โดยรวมทุกด้าน

การพัฒนาครูราย ด้าน	สภาพที่คาดหวัง			สภาพที่เป็นจริง			PNI	ลำดับ
	$\bar{X}$	SD	ผล	$\bar{X}$	SD	ผล		
ด้านหลักสูตร	4.46	.40	มาก	3.11	.60	ปานกลาง	0.434	5
ด้านครูผู้สอน	4.58	.41	มากที่สุด	2.74	.78	ปานกลาง	0.671	3
ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก	4.65	.39	มากที่สุด	2.47	.87	ปานกลาง	0.882	1
ด้านการจัดการ เรียนรู้	4.58	.47	มากที่สุด	2.50	.76	ปานกลาง	0.832	2
ด้านการวัดและการ ประเมินผล	4.69	.37	มากที่สุด	2.85	.85	ปานกลาง	0.645	4
เฉลี่ย	4.59	.31	มากที่สุด	2.73	.61	ปานกลาง	0.681	

จากตาราง 4.2 พบว่า ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) สภาพที่คาดหวังโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{X}=4.59$ ,  $SD=.31$ ) สภาพที่เป็นจริงโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ( $\bar{X}=2.73$ ,  $SD=.61$ ) เมื่อมาจัดเรียงลำดับความสำคัญพบว่า ด้านที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (PNI=0.882) รองลงมา ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนรู้ (PNI=0.832)



ตาราง 4.3 อันดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย จำแนกตามเพศ

การพัฒนาครูรายด้าน	เพศชาย		เพศหญิง	
	PNI	ลำดับ	PNI	ลำดับ
ด้านหลักสูตร	0.413	5	0.452	5
ด้านครูผู้สอน	0.644	4	0.694	3
ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก	0.897	1	0.868	2
ด้านการจัดการเรียนรู้	0.781	2	0.877	1
ด้านการวัดและการประเมินผล	0.649	3	0.636	4
โดยรวม	0.665		0.691	

จากตาราง 4.3 พบว่า เพศชาย มีความต้องการจำเป็นมากที่สุดในการพัฒนา คือ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (PNI=0.897) เพศหญิง มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุดคือ ด้านการจัดการเรียนรู้ (PNI=0.877)

ตาราง 4.4 อันดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย จำแนกตามอายุ

การพัฒนาครู รายด้าน	ไม่เกิน 25 ปี		26-30 ปี		31-35 ปี		36-40 ปี		41-45 ปี		45 ปีขึ้นไป	
	PNI	ลำดับ	PNI	ลำดับ	PNI	ลำดับ	PNI	ลำดับ	PNI	ลำดับ	PNI	ลำดับ
ด้านหลักสูตร	0.335	5	0.484	5	0.463	5	0.454	5	0.496	5	0.415	5
ด้านครูผู้สอน	0.508	4	0.831	2	0.637	4	0.463	4	0.856	2	0.648	3
ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และ สิ่งอำนวยความสะดวก	0.879	2	1.126	1	1.119	1	0.754	1	0.983	1	0.800	2
ด้านการ จัดการเรียนรู้	0.837	3	0.807	3	0.763	2	0.721	2	0.830	3	0.866	1
ด้านการวัด และการ ประเมินผล	0.995	1	0.688	4	0.696	3	0.525	3	0.819	4	0.619	4
โดยรวม	0.618		0.765		0.711		0.583		0.784		0.654	

จากตาราง 4.4 พบว่า อายุไม่เกิน 25 ปี มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุดคือ ด้านการวัดและการประเมินผล (PNI=0.995) อายุ 26-30 ปี มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุดคือ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (PNI=1.126) อายุ 31-35 ปี มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุดคือ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (PNI=1.119) อายุ 36-40 ปี มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุดคือ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (PNI=0.754) อายุ 41-45 ปี มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุดคือ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (PNI=0.983) อายุ 45 ปีขึ้นไป มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุดคือ ด้านการจัดการเรียนรู้ (PNI=0.866)

ตาราง 4.5 อันดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย จำแนกตามวุฒิการศึกษา

การพัฒนาครูรายด้าน	ปริญญาตรี		ปริญญาโท		ปริญญาเอก	
	PNI	ลำดับ	PNI	ลำดับ	PNI	ลำดับ
ด้านหลักสูตร	0.422	5	0.439	5	1.816	3
ด้านครูผู้สอน	0.643	3	0.722	3	0.869	5
ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก						
ความสะอาด	0.905	1	0.817	1	3.000	1
ด้านการจัดการเรียนรู้	0.838	2	0.804	2	3.000	1
ด้านการวัดและการประเมินผล	0.611	4	0.692	4	1.666	4
โดยรวม	0.670		0.684		1.836	

จากตาราง 4.5 พบว่า ผู้ที่มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุดคือ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (PNI=0.905) ผู้ที่มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาโท มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุดคือ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (PNI=0.817) ผู้ที่มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาเอก มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุดคือ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการจัดการเรียนรู้ (PNI=3.000)

ตาราง 4.6 อันดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวทยไทย จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่  
การงาน

การพัฒนาครูรายด้าน	ครูผู้สอนรายวิชา พลศึกษา		ฝ่ายวิชาการ		ผู้อำนวยการ สถานศึกษา	
	PNI	ลำดับ	PNI	ลำดับ	PNI	ลำดับ
ด้านหลักสูตร	0.357	5	0.500	5	0.447	5
ด้านครูผู้สอน	0.683	3	0.661	3	0.661	4
ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก						
ความสะดวก	0.966	1	0.949	1	0.741	2
ด้านการจัดการเรียนรู้	0.831	2	0.832	2	0.840	1
ด้านการวัดและการประเมินผล	0.639	4	0.631	4	0.662	3
โดยรวม	0.676		0.676		0.661	

จากตาราง 4.6 พบว่า ตำแหน่งครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษามีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุด คือ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (PNI=0.966) ตำแหน่งฝ่ายวิชาการมีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุด คือ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (PNI=0.949) ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษามีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุด คือ ด้านการจัดการเรียนรู้ (PNI=0.840)

ตาราง 4.7 อันดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

การพัฒนาครู รายด้าน	ไม่เกิน 1 ปี		1-5 ปี		6-10 ปี		11-15 ปี		16-20 ปี		มากกว่า 20 ปี	
	PNI	ลำดับ	PNI	ลำดับ	PNI	ลำดับ	PNI	ลำดับ	PNI	ลำดับ	PNI	ลำดับ
ด้านหลักสูตร	0.350	5	0.417	5	0.591	5	0.491	5	0.455	5	0.412	5
ด้านครูผู้สอน	0.567	3	0.715	3	0.811	3	0.532	4	0.933	2	0.610	3
ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และ สิ่งอำนวยความสะดวก	1.091	1	0.903	1	1.081	1	0.666	2	1.430	1	0.789	2
ด้านการ จัดการเรียนรู้	0.407	4	0.858	2	1.008	2	0.896	1	0.813	3	0.826	1
ด้านการวัด และการ ประเมินผล	0.570	2	0.666	4	0.716	4	0.663	3	0.719	4	0.606	4
โดยรวม	0.572		0.694		0.824		0.643		0.822		0.634	

จากตาราง 4.7 พบว่า ประสบการณ์ในการทำงานไม่เกิน 1 ปี มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุดคือ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (PNI=1.091) ประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุด คือ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (PNI=0.903) ประสบการณ์ในการทำงาน 6-10 ปี มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุด คือ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (PNI=1.081) ประสบการณ์ในการทำงาน 11-15 ปี มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุด คือ ด้านการจัดการเรียนรู้ (PNI=0.896) ประสบการณ์ในการทำงาน 16-20 ปี มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุด คือ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (PNI=1.430) ประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 20 ปี มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุด คือ ด้านการจัดการเรียนรู้ (PNI=0.826)

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่คาดหวัง โดยการทดสอบค่าที่ t-test (dependent) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-Way ANOVA โดยจำแนกเป็น เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่การงาน ประสบการณ์ในการทำงาน

ตาราง 4.8 เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย สภาพที่เป็นจริง จำแนกตามเพศ

การพัฒนาครูรายด้าน	สภาพที่เป็นจริง				t	P
	เพศชาย		เพศหญิง			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
ด้านหลักสูตร	3.17	.61	3.05	.59	1.71	.08
ด้านครูผู้สอน	2.76	.80	2.72	.77	.47	.63
ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก	2.43	.83	2.51	.92	-.76	.44
ด้านการจัดการเรียนรู้	2.56	.80	2.45	.73	1.27	.20
ด้านการวัดและการประเมินผล	2.85	.92	2.86	.60	-.12	.90
โดยรวม	2.75	.63	2.72	.60	.52	.60

จากตาราง 4.8 พบว่า ครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา ฝ่ายวิชาการ และผู้อำนวยการสถานศึกษา ที่มีเพศต่างกัน มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทยแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.9 เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย  
สภาพที่คาดหวัง จำแนกตามเพศ

การพัฒนาครูรายด้าน	สภาพที่คาดหวัง				t	P
	เพศชาย		เพศหญิง			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
ด้านหลักสูตร	4.48	.35	4.43	.44	1.06	.28
ด้านครูผู้สอน	4.54	.44	4.61	.39	-1.42	.15
ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก	4.61	.43	4.69	.35	-1.84	.06
ด้านการจัดการเรียนรู้	4.56	.49	4.60	.46	-.66	.50
ด้านการวัดและการประเมินผล	4.70	.34	4.68	.40	.51	.60
โดยรวม	4.58	.31	4.60	.31	-.65	.51

จากตาราง 4.9 พบว่า ครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา ฝ่ายวิชาการ และผู้อำนวยการสถานศึกษา  
ที่มีเพศต่างกัน มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนวิชามวยไทยแตกต่างกัน อย่างไม่มี  
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.10 เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวทยไทย สภภาพที่เป็นจริง จำแนกตามอายุ

การพัฒนาครูรายด้าน		สภภาพที่เป็นจริง				
		SS	df	MS	F	P
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2.65	5	.53	1.44	.20
	ภายในกลุ่ม	115.31	315	.36		
ด้านครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	8.00	5	1.60	2.64	.02*
	ภายในกลุ่ม	190.85	315	.60		
ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	9.24	5	1.85	2.44	.03*
	ภายในกลุ่ม	237.99	315	.75		
ด้านการจัดการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	2.09	5	.41	.70	.62
	ภายในกลุ่ม	187.27	315	.59		
ด้านการวัดและการประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	3.47	5	.69	.94	.45
	ภายในกลุ่ม	232.69	315	.73		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2.94	5	.58	1.55	.17
	ภายในกลุ่ม	119.12	315	.37		

\*p < .05

จากตาราง 4.10 เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอน มวทยไทย สภภาพที่เป็นจริง จำแนกตามอายุโดยรวม พบว่า ครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา ฝ่ายวิชาการ และผู้อำนวยการสถานศึกษา ที่มีอายุต่างกัน มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวทยไทย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนรายด้านของครูผู้สอน และด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อแสดงให้เห็นถึงความแตกต่าง ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ตาม วิธี Least Significant Difference (LSD) ดังผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ตามตาราง 4.11-4.12



ตาราง 4.11 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ สภาพที่เป็นจริง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติ  
ที่ระดับ .05 ด้านครูผู้สอน จำแนกตามอายุ

อายุ		ไม่เกิน 25 ปี	26-30 ปี	31-35 ปี	36-40 ปี	41-45 ปี	45 ปี ขึ้นไป
	$\bar{X}$	2.89	2.49	2.76	3.04	2.51	2.79
ไม่เกิน 25 ปี	2.89	-	0.4	0.13	-0.15	0.38	0.10
26-30 ปี	2.49	-	-	-0.27	-0.55*	-0.02	-0.30*
31-35 ปี	2.76	-	-	-	-0.28	0.25	-0.03
36-40 ปี	3.04	-	-	-	-	0.53*	0.25
41-45 ปี	2.51	-	-	-	-	-	-0.28
45 ปี ขึ้นไป	2.79	-	-	-	-	-	-

\*p < .05

จากตาราง 4.11 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่เป็นจริง จำแนกตามอายุ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ ช่วงอายุ 26-30 ปีกับ 36-40 ปี ช่วงอายุ 26-30 ปีกับ 45 ปีขึ้นไป และ ช่วงอายุ 36-40 ปีกับ 41-45 ปี นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

ตาราง 4.12 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ สภาพที่เป็นจริง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามอายุ

อายุ		ไม่เกิน 25 ปี	26-30 ปี	31-35 ปี	36-40 ปี	41-45 ปี	45 ปี ขึ้นไป
	$\bar{X}$	2.48	2.22	2.10	2.73	2.42	2.56
ไม่เกิน 25 ปี	2.48	-	0.26	0.38	-0.25	0.06	-0.08
26-30 ปี	2.22	-	-	0.12	-0.51*	-0.20	-0.34*
31-35 ปี	2.10	-	-	-	-0.63*	-0.32	-0.46*
36-40 ปี	2.73	-	-	-	-	0.31	0.17
41-45 ปี	2.42	-	-	-	-	-	-0.14
45 ปี ขึ้นไป	2.56	-	-	-	-	-	-

\*p < .05

จากตาราง 4.12 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ สภาพที่เป็นจริง ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามอายุ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 คู่ ได้แก่ ช่วงอายุ 26-30 ปีกับ 36-40 ปี ช่วงอายุ 26-30 ปีกับ 45 ปีขึ้นไป ช่วงอายุ 31-35 ปีกับ 36-40 ปี และช่วงอายุ 31-35 ปีกับ 45 ปีขึ้นไป นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

ตาราง 4.13 เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย  
สภาพที่คาดหวัง จำแนกตามอายุ

การพัฒนาครูรายด้าน		สภาพที่คาดหวัง				
		SS	df	MS	F	P
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	3.03	5	.61	3.92	.00*
	ภายในกลุ่ม	49.62	315	.15		
ด้านครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	1.25	5	.25	1.44	.20
	ภายในกลุ่ม	54.76	315	.17		
ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	2.28	5	.45	3.00	.01*
	ภายในกลุ่ม	47.99	315	.15		
ด้านการจัดการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	5.07	5	1.01	4.68	.00*
	ภายในกลุ่ม	68.31	315	.21		
ด้านการวัดและการประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	1.52	5	.30	2.20	.05*
	ภายในกลุ่ม	43.60	315	.13		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.69	5	.33	3.49	.00*
	ภายในกลุ่ม	30.46	315	.09		

\*p < .05

จากตาราง 4.11 เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย สภาพที่คาดหวัง จำแนกตามอายุโดยรวม พบว่า ครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา ฝายวิชาการ และผู้อำนวยการสถานศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านครูผู้สอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อแสดงให้เห็นถึงความแตกต่าง ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ตามวิธี Least Significant Difference (LSD) ดังผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ตามตาราง 4.14-4.18

ตาราง 4.14 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ สภาพที่คาดหวัง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติ  
ที่ระดับ .05 ด้านหลักสูตร จำแนกตามอายุ

อายุ		ไม่เกิน 25 ปี	26-30 ปี	31-35 ปี	36-40 ปี	41-45 ปี	45 ปี ขึ้นไป
	$\bar{X}$	4.14	4.38	4.42	4.48	4.61	4.50
ไม่เกิน 25 ปี	4.14	-	-0.24*	-0.28*	-0.34*	-0.47*	-0.36*
26-30 ปี	4.38	-	-	-0.04	-0.10	-0.23*	-0.12
31-35 ปี	4.42	-	-	-	-0.06	-0.19	-0.08
36-40 ปี	4.48	-	-	-	-	-0.13	-0.02
41-45 ปี	4.61	-	-	-	-	-	0.11
45 ปี ขึ้นไป	4.50	-	-	-	-	-	-

\*p < .05

จากตาราง 4.14 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ สภาพที่คาดหวังด้าน  
หลักสูตร จำแนกตามอายุ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 คู่  
ได้แก่ ช่วงอายุไม่เกิน 25 ปีกับ 26-30 ปี ช่วงอายุไม่เกิน 25 ปีกับ 31-35 ปี ช่วงอายุไม่เกิน 25 ปีกับ  
36-40 ปี ช่วงอายุไม่เกิน 25 ปีกับ 41-45 ปี ช่วงอายุไม่เกิน 25 ปีกับ 45 ปีขึ้นไป และช่วงอายุ 26-30  
ปี กับ 41-45 ปี นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

ตาราง 4.15 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ สภาพที่คาดหวัง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามอายุ

อายุ		ไม่เกิน 25 ปี	26-30 ปี	31-35 ปี	36-40 ปี	41-45 ปี	45 ปี ขึ้นไป
	$\bar{X}$	4.66	4.72	4.44	4.79	4.80	4.61
ไม่เกิน 25 ปี	4.66	-	-0.06	0.22	-0.13	-0.14	0.05
26-30 ปี	4.72	-	-	0.28*	-0.07	-0.08	0.11
31-35 ปี	4.44	-	-	-	-0.35*	-0.36*	-0.17
36-40 ปี	4.79	-	-	-	-	-0.01	0.18*
41-45 ปี	4.80	-	-	-	-	-	0.19*
45 ปี ขึ้นไป	4.61	-	-	-	-	-	-

\*p < .05

จากตาราง 4.15 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ สภาพที่คาดหวัง ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามอายุ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 คู่ ได้แก่ ช่วงอายุ 26-30 ปีกับ 31-35 ปี ช่วงอายุ 31-35 ปีกับ 36-40 ปี ช่วงอายุ 31-35 ปีกับ 41-45 ปี ช่วงอายุ 36-40 ปีกับ 45 ปีขึ้นไป และช่วงอายุ 41-45 ปีกับ 45 ปี ขึ้นไป นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

ตาราง 4.16 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่คาดหวัง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ด้านการจัดการเรียนรู้ จำแนกตามอายุ

อายุ		ไม่เกิน 25 ปี	26-30 ปี	31-35 ปี	36-40 ปี	41-45 ปี	45 ปี ขึ้นไป
	$\bar{X}$	4.17	4.59	4.32	4.63	4.65	4.63
ไม่เกิน 25 ปี	4.17	-	-0.42*	0.15	-0.46*	-0.48*	-0.46*
26-30 ปี	4.59	-	-	0.27*	-0.04	-0.06	-0.04
31-35 ปี	4.32	-	-	-	-0.31*	-0.33*	-0.31*
36-40 ปี	4.63	-	-	-	-	-0.02	0.00
41-45 ปี	4.65	-	-	-	-	-	0.02
45 ปี ขึ้นไป	4.63	-	-	-	-	-	-

\*p < .05

จากตาราง 4.16 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ สภาพที่คาดหวัง ด้านการจัดการเรียนรู้ จำแนกตามอายุ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 8 คู่ ได้แก่ ช่วงอายุไม่เกิน 25 ปีกับ 26-30 ปี ช่วงอายุไม่เกิน 25 ปีกับ 36-40 ปี ช่วงอายุไม่เกิน 25 ปีกับ 41-45 ปี ช่วงอายุไม่เกิน 25 ปีกับ 45 ปีขึ้นไป ช่วงอายุ 26-30 ปีกับ 31-35 ปี ช่วงอายุ 31-35 ปีกับ 36-40 ปี ช่วงอายุ 31-35 ปีกับ 41-45 ปี และช่วงอายุ 31-35 ปีกับ 45 ปีขึ้นไป นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

ตาราง 4.17 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่คาดหวัง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ด้านการวัดและการประเมินผล จำแนกตามอายุ

อายุ		ไม่เกิน 25 ปี	26-30 ปี	31-35 ปี	36-40 ปี	41-45 ปี	45 ปี ขึ้นไป
	$\bar{X}$	4.53	4.71	4.53	4.73	4.84	4.68
ไม่เกิน 25 ปี	4.53	-	-0.18	0.00	-0.20	-0.31*	-0.15
26-30 ปี	4.71	-	-	0.18	-0.02	-0.13	0.03
31-35 ปี	4.53	-	-	-	-0.20	-0.31*	-0.15
36-40 ปี	4.73	-	-	-	-	-0.11	0.05
41-45 ปี	4.84	-	-	-	-	-	0.16
45 ปี ขึ้นไป	4.68	-	-	-	-	-	-

\*p < .05

จากตาราง 4.17 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ สภาพที่คาดหวัง ด้านการวัดและการประเมินผล จำแนกตามอายุ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ ช่วงอายุไม่เกิน 25 ปีกับ 41-45 ปี และช่วงอายุ 31-35 ปีกับ 41-45 ปี นอกนั้น ไม่มีความแตกต่างกัน

ตาราง 4.18 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่คาดหวัง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยรวม จำแนกตามอายุ

อายุ		ไม่เกิน 25 ปี	26-30 ปี	31-35 ปี	36-40 ปี	41-45 ปี	45 ปีขึ้นไป
	$\bar{X}$	4.37	4.59	4.45	4.64	4.71	4.60
ไม่เกิน 25 ปี	4.37	-	-0.22*	-0.08	-0.27*	-0.34*	-0.23*
26-30 ปี	4.59	-	-	0.14	-0.05	-0.12	-0.01
31-35 ปี	4.45	-	-	-	-0.19	-0.26*	-0.15
36-40 ปี	4.64	-	-	-	-	-0.07	0.04
41-45 ปี	4.71	-	-	-	-	-	0.11
45 ปี ขึ้นไป	4.60	-	-	-	-	-	-

\*p < .05

จากตาราง 4.18 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ สภาพที่คาดหวัง โดยรวม จำแนกตามอายุ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 คู่ ได้แก่ ช่วงอายุ ไม่เกิน 25 ปีกับ 26-30 ปี ช่วงอายุไม่เกิน 25 ปีกับ 36-40 ปี ช่วงอายุไม่เกิน 25 ปีกับ 41-45 ปี ช่วงอายุไม่เกิน 25 ปีกับ 45 ปีขึ้นไป และช่วงอายุ 31-35 ปีกับ 41-45 ปี นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน



ตาราง 4.19 เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย  
สภาพที่เป็นจริง จำแนกตามวุฒิการศึกษา

การพัฒนาครูรายด้าน		สภาพที่เป็นจริง				
		SS	df	MS	F	P
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	5.98	2	2.99	8.50	.00*
	ภายในกลุ่ม	111.98	318	.35		
ด้านครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	1.67	2	.83	1.34	.26
	ภายในกลุ่ม	197.19	318	.62		
ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	6.09	2	3.04	4.01	.01*
	ภายในกลุ่ม	241.14	318	.75		
ด้านการจัดการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	5.10	2	2.55	4.40	.01*
	ภายในกลุ่ม	184.27	318	.57		
ด้านการวัดและการประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	3.87	2	1.93	2.65	.07
	ภายในกลุ่ม	232.29	318	.73		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3.58	2	1.79	4.81	.00*
	ภายในกลุ่ม	118.48	318	.37		

\*p < .05

จากตาราง 4.19 เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย สภาพที่เป็นจริง จำแนกตามวุฒิการศึกษาโดยรวม พบว่า ครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา ฝายวิชาการ และผู้อำนวยการสถานศึกษา ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านครูผู้สอน ด้านการวัดและการประเมินผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อแสดงให้เห็นถึงความแตกต่าง ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ตามวิธี Least Significant Difference (LSD) ดังผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ตามตาราง 4.20-4.23

ตาราง 4.20 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่เป็นจริง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ด้านหลักสูตร จำแนกตามวุฒิการศึกษา

วุฒิการศึกษา		ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
	$\bar{X}$	3.10	3.16	1.42
ปริญญาตรี	3.10	-	-0.06	1.68*
ปริญญาโท	3.16	-	-	1.74*
ปริญญาเอก	1.42	-	-	-

\*p < .05

จากตาราง 4.20 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ สภาพที่เป็นจริงด้านหลักสูตร จำแนกตามวุฒิการศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ ระดับปริญญาตรีกับปริญญาเอก และระดับปริญญาโทกับปริญญาเอก นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

ตาราง 4.21 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่เป็นจริง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามวุฒิการศึกษา

วุฒิการศึกษา		ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
	$\bar{X}$	2.43	2.58	1.00
ปริญญาตรี	2.43	-	-0.15	1.43*
ปริญญาโท	2.58	-	-	1.58*
ปริญญาเอก	1.00	-	-	-

\*p < .05

จากตาราง 4.21 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ สภาพที่เป็นจริงด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามวุฒิการศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ ระดับปริญญาตรีกับปริญญาเอก และระดับปริญญาโทกับปริญญาเอก นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

ตาราง 4.22 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่เป็นจริง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ด้านการจัดการเรียนรู้ จำแนกตามวุฒิการศึกษา

วุฒิการศึกษา		ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
	$\bar{X}$	2.48	2.56	1.00
ปริญญาตรี	2.48	-	-0.08	1.48*
ปริญญาโท	2.56	-	-	1.56*
ปริญญาเอก	1.00	-	-	-

\*p < .05

จากตาราง 4.22 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ สภาพที่เป็นจริง ด้านการจัดการเรียนรู้ จำแนกตามวุฒิการศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ ระดับปริญญาตรีกับปริญญาเอก และระดับปริญญาโทกับปริญญาเอก นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

ตาราง 4.23 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่เป็นจริง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยรวม จำแนกตามวุฒิการศึกษา

วุฒิการศึกษา		ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
	$\bar{X}$	2.73	2.76	1.41
ปริญญาตรี	2.73	-	-0.03	1.32*
ปริญญาโท	2.76	-	-	1.35*
ปริญญาเอก	1.41	-	-	-

\*p < .05

จากตาราง 4.23 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ สภาพที่เป็นจริง โดยรวม จำแนกตามวุฒิการศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ ระดับปริญญาตรีกับปริญญาเอก และระดับปริญญาโทกับปริญญาเอก นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

ตาราง 4.24 เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย  
สภาพที่คาดหวัง จำแนกตามวุฒิการศึกษา

การพัฒนาครูรายด้าน		สภาพที่คาดหวัง				
		SS	df	MS	F	P
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	1.72	2	.86	5.37	.00*
	ภายในกลุ่ม	50.98	318	.16		
ด้านครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	.73	2	.36	2.11	.12
	ภายในกลุ่ม	55.28	318	.17		
ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	1.14	2	.57	3.69	.02*
	ภายในกลุ่ม	49.14	318	.15		
ด้านการจัดการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	.96	2	.48	2.12	.12
	ภายในกลุ่ม	72.42	318	.22		
ด้านการวัดและการประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	2.60	2	1.30	9.74	.00*
	ภายในกลุ่ม	42.52	318	.13		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.26	2	.63	6.50	.00*
	ภายในกลุ่ม	30.89	318	.09		

\*p < .05

จากตาราง 4.24 เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย สภาพที่คาดหวัง จำแนกตามวุฒิการศึกษาโดยรวม พบว่า ครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา ฝ่ายวิชาการ และผู้อำนวยการสถานศึกษา ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านครูผู้สอน ด้านการจัดการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อแสดงให้เห็นถึงความแตกต่าง ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ตามวิธี Least Significant Difference (LSD) ดังผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ตามตาราง 4.25-4.28

ตาราง 4.25 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่คาดหวัง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ด้านหลักสูตร จำแนกตามวุฒิการศึกษา

วุฒิการศึกษา		ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
	$\bar{X}$	4.41	4.55	4.00
ปริญญาตรี	4.41	-	-0.14*	0.41
ปริญญาโท	4.55	-	-	0.55
ปริญญาเอก	4.00	-	-	-

\*p < .05

จากตาราง 4.25 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ สภาพที่เป็นจริง ด้านหลักสูตร จำแนกตามวุฒิการศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ ระดับปริญญาตรีกับปริญญาโท นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

ตาราง 4.26 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่คาดหวัง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามวุฒิการศึกษา

วุฒิการศึกษา		ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
	$\bar{X}$	4.63	4.69	4.00
ปริญญาตรี	4.63	-	-0.06	0.63*
ปริญญาโท	4.69	-	-	0.69*
ปริญญาเอก	4.00	-	-	-

\*p < .05

จากตาราง 4.26 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ สภาพที่คาดหวังด้าน อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามวุฒิการศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ ระดับปริญญาตรีกับปริญญาเอก และระดับปริญญาโทกับปริญญาเอก นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

ตาราง 4.27 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่คาดหวัง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ด้านการวัดและการประเมินผล จำแนกตามวุฒิการศึกษา

วุฒิการศึกษา		ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
	$\bar{X}$	4.64	4.79	4.00
ปริญญาตรี	4.64	-	-0.15*	0.64*
ปริญญาโท	4.79	-	-	0.79*
ปริญญาเอก	4.00	-	-	-

\*p < .05

จากตาราง 4.27 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ สภาพที่คาดหวังด้านการวัดและการประเมินผล จำแนกตามวุฒิการศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 มีความแตกต่างกันทุกคู่

ตาราง 4.28 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่คาดหวัง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยรวม จำแนกตามวุฒิการศึกษา

วุฒิการศึกษา		ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
	$\bar{X}$	4.56	4.65	4.00
ปริญญาตรี	4.56	-	-0.09*	0.56*
ปริญญาโท	4.65	-	-	0.65*
ปริญญาเอก	4.00	-	-	-

\*p < .05

จากตาราง 4.28 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ สภาพที่คาดหวังโดยรวม จำแนกตามวุฒิการศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีความแตกต่างกันทุกคู่

ตาราง 4.29 เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย  
สภาพที่เป็นจริง จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่การงาน

การพัฒนาครูรายด้าน		สภาพที่เป็นจริง				
		SS	df	MS	F	P
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	3.28	2	1.64	4.55	.01*
	ภายในกลุ่ม	114.68	318	.36		
ด้านครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	.04	2	.02	.03	.96
	ภายในกลุ่ม	198.82	318	.62		
ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่ง อำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	6.16	2	3.08	4.06	.01*
	ภายในกลุ่ม	241.07	318	.75		
ด้านการจัดการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	.01	2	.00	.01	.98
	ภายในกลุ่ม	189.3	318	.59		
ด้านการวัดและการประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	.08	2	.04	.05	.94
	ภายในกลุ่ม	236.08	318	.74		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.43	2	.21	.57	.56
	ภายในกลุ่ม	121.63	318	.38		

\*p < .05

จากตาราง 4.29 เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย สภาพที่เป็นจริง จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่การงานโดยรวม พบว่า ครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา ฝ่ายวิชาการ และผู้อำนวยการสถานศึกษา ที่มีตำแหน่งหน้าที่การงานต่างกัน มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านหลักสูตร ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อแสดงให้เห็นถึงความแตกต่าง ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ตามวิธี Least Significant Difference (LSD) ดังผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ตามตาราง 4.30-4.31

ตาราง 4.30 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่เป็นจริง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ด้านหลักสูตร จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่การงาน

ตำแหน่งหน้าที่ การงาน	ครูผู้สอนรายวิชา พลศึกษา	ฝ่ายวิชาการ	ผู้อำนวยการ สถานศึกษา
$\bar{X}$	3.22	2.98	3.13
ครูผู้สอนรายวิชา			
พลศึกษา	3.22	-	-0.24*
ฝ่ายวิชาการ	2.98	-	-0.15
ผู้อำนวยการสถานศึกษา	3.13	-	-

\*p < .05

จากตาราง 4.30 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ สภาพที่เป็นจริงด้านหลักสูตร จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่การงาน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ ครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษากับฝ่ายวิชาการ นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

ตาราง 4.31 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่เป็นจริง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่การงาน

ตำแหน่งหน้าที่ การงาน	ครูผู้สอนรายวิชา พลศึกษา	ฝ่ายวิชาการ	ผู้อำนวยการ สถานศึกษา
$\bar{X}$	2.36	2.39	2.67
ครูผู้สอนรายวิชา			
พลศึกษา	2.36	-	-0.03
ฝ่ายวิชาการ	2.39	-	-0.27*
ผู้อำนวยการสถานศึกษา	2.67	-	-

\*p < .05

จากตาราง 4.31 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ สภาพที่เป็นจริงด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่การงาน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ ครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษากับผู้อำนวยการสถานศึกษา และฝ่ายวิชาการกับผู้อำนวยการสถานศึกษา นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน



ตาราง 4.32 เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย  
สภาพที่คาดหวัง จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่การงาน

การพัฒนาครูรายด้าน		สภาพที่คาดหวัง				
		SS	df	MS	F	P
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	1.29	2	.64	4.01	.01*
	ภายในกลุ่ม	51.41	318	.16		
ด้านครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	.00	2	.00	.00	.99
	ภายในกลุ่ม	56.01	318	.17		
ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	.04	2	.02	.13	.87
	ภายในกลุ่ม	50.24	318	.15		
ด้านการจัดการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	.07	2	.03	.16	.84
	ภายในกลุ่ม	73.31	318	.23		
ด้านการวัดและการประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	1.14	2	.57	4.13	.01*
	ภายในกลุ่ม	43.98	318	.13		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.23	2	.11	1.19	.30
	ภายในกลุ่ม	31.91	318	.10		

\*p < .05

จากตาราง 4.32 เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย สภาพที่คาดหวัง จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่การงานโดย พบว่า ครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา ฝ่ายวิชาการ และผู้อำนวยการสถานศึกษา ที่มีตำแหน่งหน้าที่การงานต่างกัน มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านหลักสูตร ด้านการวัดและการประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อแสดงให้เห็นถึงความแตกต่าง ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ตามวิธี Least Significant Difference (LSD) ดังผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ตามตาราง 4.33-4.34

ตาราง 4.33 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่คาดหวัง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ด้านหลักสูตร จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่การงาน

ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครูผู้สอนรายวิชา พลศึกษา	ฝ่ายวิชาการ	ผู้อำนวยการ สถานศึกษา	
	$\bar{X}$	4.37	4.47	4.53
ครูผู้สอนรายวิชา พลศึกษา	4.37	-	-0.10	-0.16*
ฝ่ายวิชาการ	4.47	-	-	-0.06
ผู้อำนวยการสถานศึกษา	4.53	-	-	-

\*p < .05

จากตาราง 4.33 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ สภาพที่คาดหวังด้านหลักสูตร จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่การงาน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ ครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษากับผู้อำนวยการสถานศึกษา นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

ตาราง 4.34 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่คาดหวัง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ด้านการวัดและการประเมินผล จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่การงาน

ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครูผู้สอนรายวิชา พลศึกษา	ฝ่ายวิชาการ	ผู้อำนวยการ สถานศึกษา	
	$\bar{X}$	4.64	4.65	4.77
ครูผู้สอนรายวิชา พลศึกษา	4.64	-	-0.01	-0.13*
ฝ่ายวิชาการ	4.65	-	-	-0.12*
ผู้อำนวยการสถานศึกษา	4.77	-	-	-

\*p < .05

จากตาราง 4.34 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ สภาพที่คาดหวังด้านการวัดและการประเมินผล จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่การงาน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ ครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษากับผู้อำนวยการสถานศึกษา และฝ่ายวิชาการกับผู้อำนวยการสถานศึกษา นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

ตาราง 4.35 เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย  
สภาพที่เป็นจริง จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

การพัฒนาครูรายด้าน		สภาพที่เป็นจริง				
		SS	df	MS	F	P
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	3.16	5	.63	1.73	.12
	ภายในกลุ่ม	114.80	315	.36		
ด้านครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	7.02	5	1.40	2.30	.04*
	ภายในกลุ่ม	191.84	315	.60		
ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่ง อำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	14.28	5	2.85	3.86	.00*
	ภายในกลุ่ม	232.95	315	.74		
ด้านการจัดการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	3.22	5	.64	1.09	.36
	ภายในกลุ่ม	186.15	315	.59		
ด้านการวัดและการประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	2.12	5	.42	.57	.72
	ภายในกลุ่ม	234.04	315	.74		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3.38	5	.67	1.79	.11
	ภายในกลุ่ม	118.68	315	.37		

\*p < .05

จากตาราง 4.35 เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย สภาพที่เป็นจริง จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานโดยรวม พบว่า ครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา ฝ่ายวิชาการ และผู้อำนวยการสถานศึกษา ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อแสดงให้เห็นถึงความแตกต่าง ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ตามวิธี Least Significant Difference (LSD) ดังผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ตามตาราง 4.36-4.37

ตาราง 4.36 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่เป็นจริง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติ  
ที่ระดับ .05 ด้านครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ประสบการณ์ใน การทำงาน		ไม่เกิน 1 ปี	1-5 ปี	6-10 ปี	11-15 ปี	16-20 ปี	มากกว่า 20 ปี
	$\bar{X}$	2.75	2.67	2.54	2.95	2.41	2.85
ไม่เกิน 1 ปี	2.75	-	0.08	0.21	-0.20	0.34	-0.10
1-5 ปี	2.67	-	-	0.13	-0.28	0.26	-0.18
6-10 ปี	2.54	-	-	-	-0.41	0.13	-0.31
11-15 ปี	2.95	-	-	-	-	0.54*	0.10
16-20 ปี	2.41	-	-	-	-	-	-0.44*
มากกว่า 20 ปี	2.85	-	-	-	-	-	-

\*p < .05

จากตาราง 4.36 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ สภาพที่เป็นจริงด้าน  
ครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ  
.05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ ช่วงประสบการณ์ในการทำงาน 11-15 ปีกับ 16-20 ปี และช่วงประสบการณ์  
ในการทำงาน 16-20 ปีกับมากกว่า 20 ปี นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

ตาราง 4.37 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่เป็นจริง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ประสบการณ์ใน การทำงาน		ไม่เกิน 1 ปี	1-5 ปี	6-10 ปี	11-15 ปี	16-20 ปี	มากกว่า 20 ปี
	$\bar{X}$	2.19	2.49	2.21	2.79	1.93	2.57
ไม่เกิน 1 ปี	2.19	-	-0.30	-0.02	-0.60*	0.26	-0.38
1-5 ปี	2.49	-	-	0.28	-0.30	0.56*	-0.08
6-10 ปี	2.21	-	-	-	-0.58*	0.28	-0.36*
11-15 ปี	2.79	-	-	-	-	0.86*	0.22
16-20 ปี	1.93	-	-	-	-	-	-0.64*
มากกว่า 20 ปี	2.57	-	-	-	-	-	-

\*p < .05

จากตาราง 4.37 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ สภาพที่เป็นจริงด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 คู่ ได้แก่ ช่วงประสบการณ์ในการทำงานไม่เกิน 1 ปีกับ 11-15 ปี ช่วงประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปีกับ 16-20 ปี ช่วง ประสบการณ์ในการทำงาน 6-10 ปีกับ 11-15 ปี ช่วงประสบการณ์ในการทำงาน 6-10 ปีกับมากกว่า 20 ปี ช่วงประสบการณ์ในการทำงาน 11-15 ปีกับ 16-20 ปี และช่วงประสบการณ์ในการทำงาน 16-20 ปีกับมากกว่า 20 ปี นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

ตาราง 4.38 เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย  
สภาพที่คาดหวัง จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

การพัฒนาครูรายด้าน		สภาพที่คาดหวัง				
		SS	df	MS	F	P
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2.45	5	.49	3.08	.01*
	ภายในกลุ่ม	50.25	315	.16		
ด้านครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	1.28	5	.25	1.47	.19
	ภายในกลุ่ม	54.73	315	.17		
ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่ง อำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	1.32	5	.26	1.70	.13
	ภายในกลุ่ม	48.96	315	.15		
ด้านการจัดการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	7.92	5	1.58	7.63	.00*
	ภายในกลุ่ม	65.46	315	.20		
ด้านการวัดและการประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	1.00	5	.20	1.44	.21
	ภายในกลุ่ม	44.11	315	.14		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.23	5	.24	2.50	.03*
	ภายในกลุ่ม	30.92	315	.09		

\*p < .05

จากตาราง 4.38 เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย สภาพที่คาดหวัง จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานโดยรวม พบว่า ครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา ฝ่ายวิชาการ และผู้อำนวยการสถานศึกษา ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดและการประเมินผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อแสดงให้เห็นถึงความแตกต่าง ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ตามวิธี Least Significant Difference (LSD) ดังผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ตามตาราง 4.39-4.41

ตาราง 4.39 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่คาดหวัง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ด้านหลักสูตร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ประสบการณ์ใน การทำงาน		ไม่เกิน 1 ปี	1-5 ปี	6-10 ปี	11-15 ปี	16-20 ปี	มากกว่า 20 ปี
	$\bar{X}$	4.24	4.38	4.60	4.43	4.41	4.52
ไม่เกิน 1 ปี	4.24	-	-0.14	-0.36*	-0.19	-0.17	-0.28*
1-5 ปี	4.38	-	-	-0.22*	-0.05	-0.03	-0.14*
6-10 ปี	4.60	-	-	-	0.17	0.19	0.08
11-15 ปี	4.43	-	-	-	-	0.02	-0.09
16-20 ปี	4.41	-	-	-	-	-	-0.11
มากกว่า 20 ปี	4.52	-	-	-	-	-	-

\*p < .05

จากตาราง 4.39 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ สภาพที่คาดหวังด้านหลักสูตร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 คู่ ได้แก่ ช่วงประสบการณ์ในการทำงานไม่เกิน 1 ปีกับ 6-10 ปี ช่วงประสบการณ์ในการทำงานไม่เกิน 1 ปีกับมากกว่า 20 ปี ช่วงประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี กับ 6-10 ปี และช่วงประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปีกับมากกว่า 20 ปี นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

ตาราง 4.40 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่คาดหวัง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ด้านการจัดการเรียนรู้ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ประสบการณ์ใน การทำงาน		ไม่เกิน 1 ปี	1-5 ปี	6-10 ปี	11-15 ปี	16-20 ปี	มากกว่า 20 ปี
	$\bar{X}$	3.87	4.61	4.50	4.59	4.66	4.64
ไม่เกิน 1 ปี	3.87	-	-0.74*	-0.63*	-0.72*	-0.79*	-0.77*
1-5 ปี	4.61	-	-	0.11	0.02	-0.05	-0.03
6-10 ปี	4.50	-	-	-	-0.09	-0.16	-0.14
11-15 ปี	4.59	-	-	-	-	-0.07	-0.05
16-20 ปี	4.66	-	-	-	-	-	0.02
มากกว่า 20 ปี	4.64	-	-	-	-	-	-

\*p < .05

จากตาราง 4.40 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ สภาพที่คาดหวังด้าน การจัดการเรียนรู้ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 คู่ ได้แก่ ช่วงประสบการณ์ในการทำงานไม่เกิน 1 ปีกับ 1-5 ปี ช่วง ประสบการณ์ในการทำงานไม่เกิน 1 ปีกับ 6-10 ปี ช่วงประสบการณ์ในการทำงานไม่เกิน 1 ปีกับ 11-15 ปี ช่วงประสบการณ์ในการทำงานไม่เกิน 1 ปีกับ 16-20 ปี และช่วงประสบการณ์ในการ ทำงานไม่เกิน 1 ปีกับมากกว่า 20 ปี นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน



ตาราง 4.41 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่สภาพที่คาดหวัง ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยรวม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ประสบการณ์ใน การทำงาน	ประสบการณ์ใน การทำงาน						
	ไม่เกิน 1 ปี	1-5 ปี	6-10 ปี	11-15 ปี	16-20 ปี	มากกว่า 20 ปี	
	$\bar{X}$	4.31	4.61	4.58	4.57	4.61	4.61
ไม่เกิน 1 ปี	4.31	-	-0.30*	-0.27*	-0.26*	-0.30*	-0.30*
1-5 ปี	4.61	-	-	0.03	0.04	0.00	0.00
6-10 ปี	4.58	-	-	-	0.01	-0.03	-0.03
11-15 ปี	4.57	-	-	-	-	-0.04	-0.04
16-20 ปี	4.61	-	-	-	-	-	0.00
มากกว่า 20 ปี	4.61	-	-	-	-	-	-

\*p < .05

จากตาราง 4.41 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ สภาพที่คาดหวัง โดยรวม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 5 คู่ ได้แก่ ช่วงประสบการณ์ในการทำงานไม่เกิน 1 ปีกับ 1-5 ปี ช่วงประสบการณ์ในการทำงานไม่เกิน 1 ปีกับ 6-10 ปี ช่วงประสบการณ์ในการทำงาน ไม่เกิน 1 ปีกับ 11-15 ปี ช่วงประสบการณ์ในการทำงานไม่เกิน 1 ปีกับ 16-20 ปี และช่วงประสบการณ์ในการทำงานไม่เกิน 1 ปีกับมากกว่า 20 ปี นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ศึกษาแนวทางในการพัฒนาครูผู้สอนรายวิชามวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)

**ด้านหลักสูตร** การที่จะพัฒนาในด้านนี้ ควรจะมีการร่วมมือกันในการจัดทำหลักสูตรใน สถานศึกษา หลักสูตรท้องถิ่นของสถานศึกษานำไปสู่การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับ สถานศึกษา โดยพัฒนาตั้งแต่ระดับช่วงชั้นที่ 1 ถึงช่วงชั้นที่ 4 โดยให้รายวิชามวยไทยเป็นวิชาบังคับ เช่น ผู้ให้ข้อมูลดังต่อไปนี้

“ในการที่จะพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนในรายวิชามวยไทยนั้น ผมคิดว่าควรให้ครู มวยไทยหรือผู้สอนในรายวิชามวยไทย ได้มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรมวยไทยในทุก ๆ ระดับ จน นำไปสู่การจัดทำหลักสูตรสู่การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา เพื่อในการพัฒนา ด้านความรู้ (K) กระบวนการ (P) และเจตคติ (A)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1)

“หลักสูตรมวยไทยเป็นงานศิลปะประจำชาติไทยเรา การจัดการเรียนการสอนในรายวิชา มวยไทยนั้น กิจกรรมมวยไทยควรจัดลงในหลักสูตรของท้องถิ่นนั้น ๆ หรือในหลักสูตรท้องถิ่นของ สถานศึกษา เพื่อที่จะจัดทำการเรียนการสอนที่พัฒนาด้านหลักสูตรต่อไป”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2)

“หากจะจัดทำหลักสูตรมวยไทยให้ดีขึ้น ควรจะต้องมีการสัมมนา ประชุมผู้ที่มีความรู้ด้าน มวยไทยในหน่วยงานต่าง ๆ มาร่วมกันจัดทำหลักสูตรที่เป็นแบบแผนและแนวทางในการเรียน การสอนที่เหมือน ๆ กัน เพื่อที่จะได้จัดทำการเรียนการสอนในรายวิชามวยไทยที่เป็นไปในทิศทาง เดียวกัน”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

“การเรียนการสอนวิชามวยไทยด้านหลักสูตรควรจะต้องแบ่งความชัดเจนให้มากกว่านี้ คือ หลักสูตรควรแยกออกเพื่อที่จะพัฒนาตั้งแต่ในระดับประถมศึกษาควรเรียนอย่างไร มัธยมศึกษาควร เรียนอย่างไร ควรจัดระดับของวิชามวยไทยเพื่อเอื้อต่อการเรียนการสอนตั้งแต่ในระดับประถมศึกษา จนถึงระดับมัธยมศึกษา”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4)

“มวยไทยในประเทศไทยมีหลายสำนัก ไม่ว่าจะเป็นมวยไชยา มวยโคราช มวยลพบุรี มวย ท่าเสา มันมีความแตกต่างทางการเรียนการสอนอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นควรให้ครูมวยแต่ละสำนัก มาปรึกษาหารือในการปฏิบัติเกี่ยวกับมวยไทยให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันและจัดทำหลักสูตรขึ้น”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5)

**ด้านครูผู้สอน** ครูผู้สอนรายวิชามวยไทยที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการสอนนั้น สถาบันที่ผลิตบุคลากรในวิชาพลศึกษา ควรให้การสนับสนุนวิชามวยไทยให้เกิดขึ้นในสถาบัน ควรมีการจัดอบรมครูมวยไทยเฉพาะทาง และจัดอบรมครูพลศึกษาในสถานศึกษาให้มีความรู้เกี่ยวกับมวยไทย โดยมีใบผ่านการอบรมในระดับต่าง ๆ เพื่อใช้ในการถ่ายทอดให้กับผู้เรียน ดังเช่น ผู้ให้ข้อมูลดังต่อไปนี้

“ครูพลศึกษาที่จะมาสอนในรายวิชามวยไทย หรือมีความรู้ทางด้านมวยไทยนั้น สถาบันที่ผลิตครูหรือบุคลากรทางพลศึกษา ควรให้การสนับสนุนวิชามวยไทยให้เกิดขึ้นในสถานศึกษา โดยให้เป็นวิชาบังคับเรียนอย่างจริงจังและให้เข้มข้นขึ้นไปเรื่อย ๆ เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ทางด้านมวยไทยไปด้วย”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1)

“ครูผู้สอนในรายวิชาพลศึกษาในสถานศึกษา ควรอบรมความรู้ทางด้านวิชามวยไทยทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้รู้และเข้าใจอย่างชัดเจน เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชามวยไทยในสถานศึกษาที่หลากหลายและให้มีความสนุกสนานเกิดขึ้นแก่ผู้เรียน”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2)

“การที่จะพัฒนาครูผู้สอนในรายวิชามวยไทยนั้นเป็นเรื่องซับซ้อน หากต้องการการพัฒนาที่แท้จริงแล้ว การจัดอบรมครูมวยไทยให้เป็นการจัดอบรมเฉพาะทาง และสร้างทัศนคติของครูผู้สอนต่อมวยไทยให้ดีอีกด้วย หากครูมีทัศนคติที่ดีต่อมวยไทย ในการเรียนการสอนวิชามวยไทยครูผู้สอนย่อมทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลเกิดมาได้อย่างแน่นอน”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

“ในเรื่องของครูผู้สอนในรายวิชามวยไทย ครูผู้สอนในรายวิชามวยไทยควรมีการผ่านการอบรมในเรื่องของมวยไทย ไม่ว่าจะเป็นการอบรมทางทฤษฎีหรือเป็นการอบรมทางการปฏิบัติ เพราะทุกวันนี้การอบรมมวยไทยมีการจัดการอบรมมากมายของสมาคมครูมวยไทยไม่ว่าจะเป็นระดับ A, B, หรือ C License เพื่อการพัฒนาครูมวยไทยต่อไป”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4)

“ครูมวยไทยควรที่จะมาจากมวยไทย กล่าวคือ บุคลากรที่จะมาเป็นครูผู้สอนมวยไทยหรือวิชามวยไทย ควรที่จะมาจากผู้ที่มีประสบการณ์จริง เคยเป็นนักมวยจริง ขึ้นเวทีชกมวยจริง เพราะวิชามวยไทยเป็นวิชาที่ต้องใช้ทักษะความสามารถเฉพาะตัวจริง ๆ ในการถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียน และเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการศรัทธากับครูผู้สอนอย่างจริงจัง”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5)

**ด้านอุปกรณ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก** ในการเรียนการสอนวิชามวยไทยถ้าหากมีการบรรจุวิชามวยไทยในสถานศึกษา เป็นหลักสูตรการเรียนการสอนแล้ว ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนควรร่วมมือกันในการสนับสนุนอุปกรณ์การจัดการเรียนการสอนวิชามวยไทยในสถานศึกษา ในภาคส่วนของนักเรียนอย่างทั่วถึง อย่างน้อยควรมีพื้นรองสำหรับการล้ม ป้องกันการบาดเจ็บของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกถึงความปลอดภัยของตัวเอง ดังเช่นผู้ให้ข้อมูลดังต่อไปนี้

“ด้านอุปกรณ์สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกอันดับแรกที่ควรนึกถึงคือ ทางภาครัฐและเอกชนควรร่วมมือกัน ปรึกษาหารือข้อตกลงกันในการสนับสนุน จัดหาอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนวิชามวยไทยในสถานศึกษา ให้แก่ผู้เรียนในสถานศึกษาอย่างทั่วถึง”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1)

“โรงเรียนควรจัดซื้อจัดหาอุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอนวิชามวยไทยในส่วนของเรื่องที่ทำเป็นก่อน และจัดทำสื่ออุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอนวิชามวยไทยจากวัสดุในท้องถิ่น หาง่าย ราคาถูก และมีความปลอดภัย เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนวิชามวยไทย”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2)

“ในการจัดการเรียนการสอนวิชามวยไทยในสถานศึกษาอย่างน้อยควรมีที่ที่กว้างพอ เช่น โรงยิม สนามฟุตบอล หรือโดม เป็นพื้นที่หลักของการเรียนการสอนรายวิชามวยไทย และในอุปกรณ์ส่วนอื่นควรให้โรงเรียนช่วยจัดหาเพิ่มเติมไม่ว่าจะเป็นเบาะรองพื้น เป้าเตะ หรือนวม ต่อไป”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

“อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนรายวิชามวยไทยในสถานศึกษา ควรมีอุปกรณ์ให้เพียงพอต่อผู้เรียนหรือมีอัตราส่วน 2 ต่อ 1 เป็นอย่างน้อย และสถานที่ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนวิชามวยไทยอย่างเหมาะสม เพราะการเรียนการสอนรายวิชามวยไทยผู้เรียนไม่ควรรอนานในการเรียนภาคปฏิบัติ และควรกระตุ้นผู้เรียนอยู่เสมอ ๆ”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4)

“หากเมื่อมีการบรรจุวิชามวยไทยให้เป็นหลักสูตรการเรียนการสอนในสถานศึกษาอย่างแท้จริงแล้ว อุปกรณ์ที่จะใช้ในการเรียนการสอนรายวิชามวยไทยนั้น ควรเป็นอุปกรณ์ที่มีมาตรฐาน มีความปลอดภัยสูง เพื่อเป็นการสร้างความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียนที่ได้มาเรียนวิชามวยไทย และจะได้มั่นใจถึงความปลอดภัยในการเรียนการสอนวิชามวยไทยอีกด้วย”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5)

**ด้านการจัดการเรียนรู้** ครูผู้สอนวิชามวยไทยจะต้องเข้าใจในหลักสูตรมวยไทยอย่างชัดเจน จัดทำวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เริ่มตั้งแต่ในระดับชั้นประถมศึกษา โดยมี การจัดการเรียนเพื่อให้เป็นการป้องกันตัวเองได้ในยามคับขัน สามารถเอาตัวรอดได้ทั้งผู้ชายและ ผู้หญิง โดยมีมาตรฐานการเรียนรู้ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียนต่อไป ดังเช่นผู้ให้ข้อมูลดังต่อไปนี้

“ในด้านการจัดการเรียนรู้ ครูมวยไทยจะต้องมีความเข้าใจในหลักสูตรอย่างชัดเจนก่อน แล้วจึงมีการจัดทำวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนอยู่อย่างสม่ำเสมอ เพื่อที่จะมาพัฒนาตัวเอง ในด้านการจัดการเรียนการสอนหรือในด้านการจัดการเรียนรู้ของรายวิชามวยไทยด้วย เพื่อเป็น แนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่ตนเอง”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1)

“การจัดการเรียนรู้เพื่อให้มีประสิทธิภาพให้เป็นที่ประจักษ์ ควรมีการจัดการเรียนรู้ อย่าง ต่อเนื่องในทุก ๆ ระดับชั้น ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษา หรือแม้แต่ใน ระดับอุดมศึกษาก็ต้องมีการจัดการเรียนรู้ของวิชามวยไทยด้วย เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ ที่ดีต่อไป”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2)

“ควรจัดการเรียนรู้ให้ลงมาสู่ในระดับชั้นประถมศึกษาในสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ก่อน ด้วยการเริ่มจากการสร้างทัศนคติที่ดีของผู้เรียนต่อรายวิชามวยไทย หากผู้เรียนมีเจตคติหรือ ทัศนคติที่ดีต่อรายวิชามวยไทยแล้ว วิชามวยไทยก็ต้องมีผู้ที่อยากจะเรียนรู้และสืบทอดวิชามวยไทย ต่อไปอย่างแน่นอน”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

“การจัดการเรียนรู้ควรสอดแทรกให้การเรียนการสอนรายวิชามวยไทยในการป้องกันตัวเอง ได้ในยามคับขัน และสามารถเอาตัวเองรอดกลับมาได้ไม่ว่าจะเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง ให้เชื่อมโยงกับ สถานการณ์จริงที่ใช้ในการป้องกันตัว”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4)

“จัดการเรียนรู้ในขั้นพื้นฐานของการเรียนการสอนในรายวิชามวยไทยในสถานศึกษาให้มี มาตรฐานที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันในการเรียนการสอนหรือการจัดการเรียนรู้ เพื่อที่จะได้สร้างความ เชื่อมั่นให้กับนักเรียนหรือผู้เรียน ถ้าหากผู้เรียนมีความเชื่อมั่น เข้าใจในกระบวนการจัดการเรียน การสอนแล้ว ก็จะยอมสละทุกสิ่งในการจัดการเรียนการสอนอย่างแน่นอน”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5)

**ด้านการวัดและการประเมินผล** การวัดและประเมินผลที่ดีนั้น ครูผู้สอนในรายวิชามวยไทย จะต้องเข้าใจในหลักการของพลศึกษาเกี่ยวกับทางด้านการวัดและการประเมินผลมาเป็นอย่างดี มีการวัดและการประเมินผลของนักเรียนในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม ให้ความสำคัญกันไปกับด้านความรู้ มีแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน และแบบวัดต่าง ๆ มีการจัดอันดับการประเมินจากง่ายไปหายาก ดังเช่นผู้ให้ข้อมูลดังต่อไปนี้

“ครูผู้สอนในรายวิชาพลศึกษาหรือในรายวิชามวยไทยในสถานศึกษา จะต้องเข้าใจในหลักการของพลศึกษาเกี่ยวกับทางด้านการวัดและประเมินผลมาเป็นอย่างดี จึงสมควรอย่างยิ่งที่ครูมวยไทยจะต้องได้รับการศึกษาหรือฝึกอบรมในด้านการวัดและประเมินผลมาเป็นอย่างดี”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1)

“ในด้านการวัดและประเมินผลนี้ ควรมีการจัดทำแบบประเมินในการจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนรายวิชามวยไทย และแบบสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในการเข้าร่วมกิจกรรมของการเรียนการสอนรายวิชามวยไทย ให้ชัดเจนและทั่วถึง”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2)

“การวัดและประเมินผลควรมีการจัดแบบวัดผลและประเมินผลหลาย ๆ แบบ ไม่ว่าจะเป็นการวัดผลและประเมินผลทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม หรือการวัดและประเมินผลกลางภาค ปลายภาค และการเก็บคะแนนให้เหมือนกับรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาทั่วไป แต่การวัดผลสุดท้ายให้นักเรียนได้นำเสนอทักษะของตนเองที่ได้เล่าเรียนมา โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้ประเมิน”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

“การวัดผลและการประเมินผลที่ดีในการเรียนการสอนรายวิชามวยไทยในสถานศึกษานั้น ควรมีการวัดและประเมินผลควบคู่กันไป ระหว่างการประเมินในด้านการปฏิบัติ กับการประเมินในด้านความรู้ โดยมีการจัดอันดับการประเมินนั้นจากความง่ายไปหายาก เพื่อเป็นการแยกระดับของการวัดผลประเมินผลต่อไป”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4)

“องค์ประกอบของการวัดผลและประเมินผลในการจัดการเรียนการสอนรายวิชามวยไทยในสถานศึกษา ควรมีแผนการจัดการเรียนรู้ มีแบบวัดความรู้ มีแบบทดสอบทักษะ แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน และแบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย ให้ครอบคลุมกับการพัฒนาผู้เรียนทางด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5)

สรุปแนวทางในการพัฒนาครูผู้สอนรายวิชามวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)

1. ด้านหลักสูตร ให้ครูผู้สอนมวยไทยได้มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรมวยไทยในทุก ๆ ระดับ เป็นวิชาบังคับเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ อย่างน้อย 2 ช่วงชั้น และครูมวยไทยแต่ละสำนักควรปรึกษาหารือการจัดทำหลักสูตรมวยไทยในสถานศึกษาให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อเป็นฐานให้กับนักเรียนเป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนามวยไทยทั้งทางด้านความรู้ (K) กระบวนการ (P) และเจตคติ (A) นำร่องในทุก ๆ เขตพื้นที่การศึกษาให้เป็นระบบแบบแผนที่เหมือน ๆ กัน

2. ด้านครูผู้สอน ครูผู้สอนมวยไทยควรมาจากผู้ที่มีประสบการณ์จริง เพราะวิชามวยไทยเป็นวิชาที่ต้องใช้ทักษะความสามารถในการถ่ายทอดสู่ผู้เรียน และครูผู้สอนควรมีการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถในการเรียนการสอนวิชามวยไทยในสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการอบรมครูมวยไทยในระดับ A, B, C License โยงไปถึงสถาบันที่ผลิตครูและบุคลากรทางการพลศึกษา ควรให้วิชามวยไทยเป็นวิชาบังคับในการเรียน เพื่อการเสริมสร้างเสริมความสามารถและศักยภาพในการเรียนการสอนวิชามวยไทย รวมถึงการถ่ายทอดและสร้างทัศนคติที่ดีต่อมวยไทยทั้งของครูผู้สอนและผู้เรียนเพื่อดำรงไว้ซึ่งมวยไทย

3. ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ทางภาครัฐและภาคเอกชน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรร่วมมือกันในการพัฒนาการเรียนการสอนมวยไทยในสถานศึกษาทางด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกให้ครบครัน เพียงพอต่อการเรียนการสอนวิชามวยไทยในสถานศึกษา หรือทางสถานศึกษาควรจัดหาอุปกรณ์ง่าย ๆ ในสถานศึกษามาประกอบการเรียนขั้นพื้นฐานของวิชามวยไทยก่อน และส่วนอื่นให้ทางสถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดหาเพิ่มเติมในขั้นต่อไปในการเรียนการสอนวิชามวยไทยในระดับที่สูงขึ้น

4. ด้านการจัดการเรียนรู้ ครูมวยไทยต้องมีความเข้าใจในหลักสูตรอย่างชัดเจน บูรณาการกิจกรรมมวยไทยเข้ากับสาระการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ ควรจัดให้มีการเรียนการสอนในระดับชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา อย่างน้อย 1 หน่วยกิต โดยจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องในทุกช่วงชั้น โดยจากการสร้างทัศนคติที่ดีต่อมวยไทยและควรบรรจุวิชามวยไทยให้เป็นรายวิชาการเรียนการสอนในสาขาวิชาพลศึกษา เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียน ทำให้การเรียนการสอนวิชามวยไทยมีมาตรฐานและมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

5. ด้านการวัดผลและประเมินผล ครูมวยไทยจะต้องมีความเข้าใจในหลักสูตรเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล และมีการจัดทำแบบประเมิน แบบสังเกตพฤติกรรม แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน แบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย และแบบประเมินผลทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ในการเรียนการสอนวิชามวยไทยทั้งทางด้านทฤษฎีและด้านการปฏิบัติให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันและมีความชัดเจน

เพื่อเป็นการสรุปองค์ความรู้ของงานวิจัย ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์องค์ความรู้ดังตาราง 4.42  
ตาราง 4.42 สรุปองค์ความรู้ของการวิจัย

ด้าน	ปัญหา	แนวทางการแก้ไขปัญหา
1. ด้านหลักสูตร	หลักสูตรมวยไทยในสถานศึกษายังไม่ชัดเจน เพราะมวยไทยมีหลายสำนัก มีการสอนที่มีความแตกต่างกัน	ครูมวยไทยในแต่ละสำนักมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรมวยไทยให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อเป็นฐานในการพัฒนาวิชามวยไทย นำร่องไปในสถานศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษา
2. ด้านครูผู้สอน	ครูผู้สอนยังขาดเรื่องของภูมิความรู้มวยไทย และประสบการณ์จริงของมวยไทย	ครูผู้สอนควรเป็นผู้ที่มาจากประสบการณ์จริงของมวยไทย หรือผ่านการอบรมที่สมาคมยอมรับไม่ว่าจะเป็นการอบรม A ,B ,C License รวมทั้งสถาบันที่ผลิตบุคลากร ควรมีการให้วิชามวยไทยเป็นวิชาบังคับเรียน
3. ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก	ขาดอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชามวยไทยที่เป็นสิ่งช่วยให้ผู้เรียนปลอดภัย และส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าที่จะแสดงศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่	ทางภาครัฐและเอกชนควรสนับสนุนอุปกรณ์การเรียนมวยไทยในสถานศึกษา ให้เพียงพอต่อการเรียนมวยไทยในสถานศึกษาหรือโรงเรียน จัดหาอุปกรณ์ง่าย ๆ ในการเรียนมวยไทยขั้นพื้นฐานก่อนและให้สถานศึกษาจัดหาในขั้นอื่นอีกต่อไป
4. ด้านการจัดการเรียนรู้	ขาดการจัดการเรียนรู้ในทุกชั้นในระดับต่าง ๆ และการจัดการเรียนรู้ไม่มีการจัดทำต่อเนื่อง	ครูผู้สอนควรเข้าใจหลักสูตรและบูรณาการเข้ากับสาระการเรียนรู้วิชาอื่น มีการจัดการเรียนรู้ในทุกระดับชั้น และต่อเนื่อง บรรจุวิชามวยไทยเป็นวิชาเรียนเพื่อการสร้างทัศนคติที่ดีต่อมวยไทย และการถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ผู้เรียน
5. ด้านการวัดและการประเมินผล	การวัดและการประเมินผลไม่มีความชัดเจน ไม่ครอบคลุมในส่วนต่าง ๆ ของการเรียนการสอนวิชามวยไทย ยังไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน	ครูผู้สอนจะต้องเข้าใจในการวัดและการประเมินผลวิชามวยไทยเป็นอย่างไรดี มีการจัดทำแบบประเมิน แบบสังเกต แบบวัด แบบทดสอบ ให้ครอบคลุมทุกด้านของผู้เรียนและให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน



## บทที่ 5

### สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมว  
ไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช  
2560) เปรียบเทียบความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวไทย ตามหลักสูตรแกนกลาง  
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) และศึกษาแนวทางในการ  
พัฒนาครูผู้สอนมวไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551  
(ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) ผู้วิจัยได้สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

#### สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับความต้องการจำเป็นและจัดลำดับความสำคัญความต้องการ  
จำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551  
(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) พบว่า ครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา ฝ่ายวิชาการ และผู้อำนวยการ  
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง ทั้งหมด 321 คน เป็นเพศชาย  
153 คน คิดเป็นร้อยละ 47.7 เพศหญิง 168 คน คิดเป็นร้อยละ 52.3 อายุไม่เกิน 25 ปี จำนวน  
19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 อายุ 26-30 ปี จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 18.7 อายุ 31-35 ปี จำนวน  
17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 อายุ 36-40 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 อายุ 41-45 ปี จำนวน  
23 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2 อายุ 45 ปีขึ้นไป จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 55.5 วุฒิการศึกษาระดับ  
ปริญญาตรีจำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 64.5 ระดับปริญญาโทจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ  
34.9 ระดับปริญญาเอกจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 ครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษาจำนวน 107 คน  
คิดเป็นร้อยละ 33.3 ฝ่ายวิชาการจำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ผู้อำนวยการสถานศึกษา  
จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ประสบการณ์ในการทำงานไม่เกิน 1 ปีจำนวน 14 คน คิดเป็น  
ร้อยละ 4.4 ประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปีจำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 29.9 ประสบการณ์ใน  
การทำงาน 6-10 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 8.4 ประสบการณ์ในการทำงาน 11-15 ปีจำนวน  
27 คน คิดเป็นร้อยละ 8.4 ประสบการณ์ในการทำงาน 16-20 ปีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5  
ประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 20 ปี จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 41.4

2. จัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) จำแนกตาม เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่การงาน และประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) สภาพที่คาดหวังโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{X}=4.59$ ,  $SD=.31$ ) สภาพที่เป็นจริงโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ( $\bar{X}=2.73$ ,  $SD=.61$ ) เมื่อมาจัดเรียงลำดับความสำคัญ พบว่าด้านที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (PNI=0.882) รองลงมาได้แก่ด้านการจัดการเรียนรู้ (PNI=0.832)

ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) จำแนกตามเพศ เพศชาย มีความต้องการจำเป็นมากที่สุดในการพัฒนาคือ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (PNI=0.897) เพศหญิง มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุดในการพัฒนาคือ ด้านการจัดการเรียนรู้ (PNI=0.877)

ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) จำแนกตามอายุ อายุไม่เกิน 25 ปี มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุดคือ ด้านการวัดและการประเมินผล (PNI=0.995) อายุ 26-30 ปี มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุดคือ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (PNI=1.126) อายุ 31-35 ปี มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุดคือ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (PNI=1.119) อายุ 36-40 ปี มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุดคือ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (PNI=0.754) อายุ 41-45 ปี มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุดคือ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (PNI=0.983) อายุ 45 ปีขึ้นไป มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุดคือ ด้านการจัดการเรียนรู้ (PNI=0.866)

ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) จำแนกตามวุฒิการศึกษา ผู้ที่มีวุฒิมัธยมศึกษา ในระดับปริญญาตรี มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุดคือ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (PNI=0.905) ผู้ที่มีวุฒิมัธยมศึกษาในระดับปริญญาโท มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุดคือ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (PNI=0.817) ผู้ที่มีวุฒิมัธยมศึกษาในระดับปริญญาเอก มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุดคือ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการจัดการเรียนรู้ (PNI=3.000)

ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่การงาน โดยตำแหน่งครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุดคือ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (PNI=0.966) ตำแหน่งฝ่ายวิชาการ มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุดคือ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (PNI=0.949) ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุดคือ ด้านการจัดการเรียนรู้ (PNI=0.840)

ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยประสบการณ์ในการทำงานไม่เกิน 1 ปี มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุดคือ ด้านอุปกรณ์สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (PNI=1.091) ประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุดคือ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (PNI=0.903) ประสบการณ์ในการทำงาน 6-10 ปี มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุดคือ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (PNI=1.081) ประสบการณ์ในการทำงาน 11-15 ปี มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุดคือ ด้านการจัดการเรียนรู้ (PNI=0.896) ประสบการณ์ 16-20 ปี มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุดคือ ด้านอุปกรณ์สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (PNI=1.430) ประสบการณ์ในการทำงาน มากกว่า 20 ปี มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุดคือ ด้านการจัดการเรียนรู้ (PNI=0.826)

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่คาดหวัง โดยการทดสอบค่าที่ t-test (dependent) และ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-Way ANOVA โดยจำแนกเป็น เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่การงาน ประสบการณ์ในการทำงาน

เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้อการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) จำแนกตามเพศ สภาพที่เป็นจริง พบว่า ครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา ฝ่ายวิชาการ และผู้อำนวยการสถานศึกษา ที่มีเพศต่างกัน มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สภาพที่คาดหวัง พบว่า ครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา ฝ่ายวิชาการ และผู้อำนวยการสถานศึกษา ที่มีเพศต่างกัน มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้อการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) จำแนกตามอายุ สภาพที่เป็นจริงพบว่า ครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา ฝ่ายวิชาการ และผู้อำนวยการสถานศึกษา ที่มีอายุต่างกัน มีความต้อการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทยในด้านครูผู้สอนและในด้านอุปกรณ์สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในสภาพที่เป็นจริงโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในสภาพที่คาดหวัง พบว่า ครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา ฝ่ายวิชาการ และผู้อำนวยการสถานศึกษา ที่มีอายุต่างกัน มีความต้อการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทยในด้านครูผู้สอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในสภาพที่คาดหวังโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05



4. ศึกษาแนวทางในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)

จากการสัมภาษณ์ พบว่า 1. ด้านหลักสูตร ให้ครูผู้สอนมวยไทยได้มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรมวยไทยในทุก ๆ ระดับ เป็นวิชาบังคับเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ อย่างน้อย 2 ช่วงชั้น และครูมวยไทยแต่ละสำนักควรปรึกษาหารือการจัดทำหลักสูตรมวยไทยในสถานศึกษาให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อเป็นฐานให้กับนักเรียนเป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนามวยไทยทั้งทางด้านความรู้ (K) กระบวนการ (P) และเจตคติ (A) นำร่องในทุก ๆ เขตพื้นที่การศึกษาให้เป็นระบบแบบแผนที่เหมาะสม ๆ กัน

2. ด้านครูผู้สอน ครูผู้สอนมวยไทยควรมาจากผู้ที่มีประสบการณ์จริง เพราะวิชามวยไทยเป็นวิชาที่ต้องใช้ทักษะความสามารถในการถ่ายทอดสู่ผู้เรียน และครูผู้สอนควรมีการอบรม สัมมนา เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถในการเรียนการสอนวิชามวยไทยในสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการอบรมครูมวยไทยในระดับ A, B, C License โยงไปถึงสถาบันที่ผลิตครูและบุคลากรทางการพลศึกษา ควรให้วิชามวยไทยเป็นวิชาบังคับในการเรียน เพื่อการสร้างเสริมความสามารถและศักยภาพในการเรียนการสอนวิชามวยไทย

3. ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ทางภาครัฐและภาคเอกชน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรร่วมมือกันในการพัฒนาการเรียนการสอนมวยไทยในสถานศึกษา ทางด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกให้ครบครัน เพียงพอต่อการเรียนการสอนมวยไทยในสถานศึกษา หรือทางสถานศึกษาควรจัดหาอุปกรณ์ง่าย ๆ ในสถานศึกษามาประกอบการเรียนขั้นพื้นฐานของวิชามวยไทยก่อน และส่วนอื่นให้ทางสถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดหาเพิ่มเติมในขั้นต่อไปในการเรียนการสอนมวยไทยในระดับที่สูงขึ้น

4. ด้านการจัดการเรียนรู้ ครูมวยไทยต้องมีความเข้าใจในหลักสูตรอย่างชัดเจน บูรณาการกิจกรรมมวยไทยเข้ากับสาระการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ ควรจัดให้มีการเรียนการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาอย่างน้อย 1 หน่วยกิต โดยจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องในทุกช่วงชั้น โดยจากการสร้างทัศนคติที่ดีต่อมวยไทยและควรบรรจุวิชามวยไทยให้เป็นรายวิชาการเรียนการสอนในสาขาวิชาพลศึกษา เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียน ทำให้การเรียนการสอนวิชามวยไทยมีมาตรฐานและมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

5. ด้านการวัดและการประเมินผล ครูมวยไทยจะต้องมีความเข้าใจในหลักสูตรเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผล มีการจัดทำแบบประเมิน แบบสังเกตพฤติกรรม แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน แบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย และแบบประเมินผลทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ในการเรียนการสอนวิชามวยไทยทั้งทางด้านทฤษฎีและด้านการปฏิบัติให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และมีความชัดเจน

## อภิปรายผลการวิจัย

จากการสรุปผลการวิจัยในครั้งนี้ สามารถนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ ดังนี้

1. ระดับความต้องการจำเป็นและจัดลำดับความสำคัญความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) พบว่า ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ด้านที่ให้ความสำคัญมากที่สุดคือด้านด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งได้แสดงให้เห็นว่า ในการเรียนการสอนวิชามวยไทยในสถานศึกษานั้น ครูผู้สอนมวยไทยได้เห็นถึงความสำคัญในเรื่องของอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก อาจเป็นเพราะว่าวิชามวยไทยเป็นวิชาที่มีการปะทะกัน และมีการเรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง จึงทำให้ครูผู้สอนในรายวิชามวยไทยต้องการที่จะพัฒนาทางด้านอุปกรณ์และสถานที่ เนื่องด้วยสาเหตุในการจัดการเรียนการสอนต้องการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ให้ผู้เรียนได้มีความรู้สึกที่ปลอดภัย อยากที่จะเรียน มีความกล้าในการแสดงทักษะของการเรียนการสอนวิชามวยไทยมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ พิเชษฐ กุลศิริ (2555: 56) กล่าวว่า การสอนมวยไทยในสถานศึกษาควรมีอุปกรณ์ป้องกันตัวไม่ให้เกิดการบาดเจ็บ ก็หามวยไทยที่ทำให้เกิดการบาดเจ็บเพราะว่ามีมีการปะทะกันโดยตรง ควรจะใส่เครื่องป้องกันเสมอในการเรียนวิชามวยไทย ดังนั้น สถานศึกษาและครูผู้สอนรายวิชามวยไทยต้องลดปัญหาความวิตกกังวลเกี่ยวกับความรุนแรงของการปะทะในการสอน โดยการใช้อุปกรณ์ที่ปลอดภัยจากการบาดเจ็บและอุปกรณ์ควรมีความทันสมัย และสอดคล้องกับ ชนิษฐา ห่องสวัสดิ์ (2553: 77) กล่าวว่า นักมวยไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใส่อุปกรณ์ป้องกันช่องปากในขณะที่ฝึกซ้อมเป็นประจำ รองลงมา ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนรู้ เพราะว่าการจัดการเรียนรู้นั้นวิชามวยไทยต้องมีการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับรายวิชามวยไทยในสภาพที่เป็นจริง ซึ่งอยู่ในสาขาวิชาพลศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ที่ชัดเจน สามารถนำมาปฏิบัติได้ถูกวิธีของการเรียนการสอนมวยไทย และเพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการเรียนการสอนมวยไทย สอดคล้องกับ บุญเลี้ยง ทุมทอง (2556: 86) ทฤษฎีสรรสร้างความรู้ที่มองว่า ความรู้ควรเป็นความรู้ที่พัฒนามาจากสภาพชีวิตจริง (real world) หรือการเรียนตามสภาพจริง (authentic learning) ที่เชื่อมโยงความรู้ออกไปสู่ประสบการณ์ชีวิตด้วยกัน โครงสร้างทางปัญญาที่สร้างขึ้นจึงเกิดจากประสบการณ์ในการคลี่คลายสถานการณ์ที่เป็นปัญหา และสามารถนำไปใช้เป็นฐานในการแก้ปัญหาหรืออธิบายสถานการณ์อื่น ๆ ได้ และยังเป็นการฝึกให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง สามารถใช้การประเมินเป็นเครื่องมือในการควบคุมการเรียนรู้และวิเคราะห์ตนเองได้มากขึ้น

2. เปรียบเทียบความแตกต่างความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) จำแนกตามเพศ พบว่า ครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา ฝ่ายวิชาการ และผู้อำนวยการสถานศึกษา ที่มีเพศต่างกัน มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทยในสภาพที่เป็นจริงไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา ฝ่ายวิชาการ และผู้อำนวยการสถานศึกษา เพศชายและเพศหญิงทราบถึงปัญหาของการเรียนการสอนในมวยไทยในสภาพที่เป็นจริงเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ส่วนในสภาพที่คาดหวัง พบว่า ไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา ฝ่ายวิชาการ และผู้อำนวยการสถานศึกษา เพศชายและเพศหญิงต่างที่จะต้องการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทยในรูปแบบที่

คล้าย ๆ กัน เพื่อก้าวไปสู่ความสำเร็จในการเรียนการสอนวิชามวยไทยในสถานศึกษา สอดคล้องกับ ปีพมา สารุ (2553: 98) ได้ศึกษาเรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูที่ปรึกษา ตามความคิดเห็นของ นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูที่ปรึกษาในภาพรวมและรายด้านอยู่ใน ระดับมาก เมื่อจำแนกตามเพศพบว่าไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สมปอง นกน้อย (2550: 90) ที่ศึกษาเรื่อง คุณลักษณะของครูผู้สอนนาฏศิลป์ไทยตามทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักศึกษา ในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีทัศนะ ต่อคุณลักษณะของครูผู้สอนนาฏศิลป์ไทยโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตาม หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) จำแนกตาม อายุ พบว่า ครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา ฝ่ายวิชาการ และผู้อำนวยการสถานศึกษา ที่มีอายุต่างกัน มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทยในสภาพที่เป็นจริงไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะ ครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา ฝ่ายวิชาการ และผู้อำนวยการสถานศึกษา ที่มีอายุต่างกันได้เห็นปัญหา ของการเรียนการสอนวิชามวยไทยในสถานศึกษาที่เหมือนกัน ส่วนในสภาพที่คาดหวัง พบว่า แตกต่าง กัน อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา ฝ่ายวิชาการ และผู้อำนวยการสถานศึกษา ที่มีอายุ ต่างกันได้เห็นความสำคัญของการเรียนการสอนมวยไทยที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ ตรามิสา อินคำ (2554: 90) ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นคุณลักษณะจรรยาบรรณครู ตามเกณฑ์ มาตรฐานวิชาชีพครู ของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษา สำนักงานเขตวัฒนา สังกัด กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี กับอายุ 46 ปีขึ้นไป มีความต้องการ จำเป็นด้านจรรยาบรรณต่อสังคมแตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากผู้ปกครองที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป มีความรู้ ความชำนาญ ความสามารถในการแก้ปัญหา และมีความรับผิดชอบต่อสังคมมากกว่าผู้ที่มีอายุน้อย ซึ่ง ผู้ที่มีอายุมากจะมองถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และมีความรับผิดชอบมากกว่า ผู้ที่มีอายุน้อย

เปรียบเทียบความแตกต่างความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตาม หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) จำแนกตาม วุฒิการศึกษา พบว่า ครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา ฝ่ายวิชาการ และผู้อำนวยการสถานศึกษา ที่มีวุฒิ การศึกษาต่างกัน มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทยในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ คาดหวังแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา ฝ่ายวิชาการ และผู้อำนวยการ สถานศึกษา จบการศึกษาคนละหลักสูตร จึงทำให้ครูครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา ฝ่ายวิชาการ และ ผู้อำนวยการสถานศึกษา ต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนในมวยไทยที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ จงรักษ์ มังธานี (2545: 119) ได้ศึกษา ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเข้าสู่ตำแหน่งทางการบริหาร ของครูผู้สอน ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษา จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัย พบว่า วุฒิการศึกษาที่ต่างกันมีการตัดสินใจเข้าสู่ตำแหน่งทางการบริหาร แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เปรียบเทียบความแตกต่างความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า ครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา ฝ่ายวิชาการ และผู้อำนวยการสถานศึกษา ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทยในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวัง ไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา ฝ่ายวิชาการ และผู้อำนวยการสถานศึกษา ที่มีตำแหน่งต่างกัน ต่างก็ได้เห็นถึงความต้องการที่จะพัฒนาวิชามวยไทยไปในทิศทางเดียวกัน ยกเว้นในด้านของหลักสูตรที่แตกต่างกันทั้งในสภาพที่เป็นจริงและในสภาพที่คาดหวัง อาจเป็นเพราะว่าในตำแหน่งหน้าที่ที่ต่างกัน ความคิดเห็นหรือการตัดสินใจก็ต้องต่างกันออกไปซึ่งสอดคล้องกับ วีระวัฒน์ ปณิตามัย (2544: 195) ที่มีความเห็นว่า ตำแหน่งหน้าที่ของผู้รับผิดชอบในงานที่กว้าง จะเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์ที่สูงกว่าผู้บริหารที่มีงานรับผิดชอบที่แคบกว่า และสอดคล้องกับ ประมวล คงทรง (2547: 135) ได้ศึกษา สภาพการปฏิบัติงานนิเทศภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่จัดการศึกษาช่วงชั้นระดับ 1-3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 อำเภอ พยัคฆภูมิพิสัย พบว่า เมื่อเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติงานนิเทศภายในสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูวิชาการ และครูผู้สอน โดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เปรียบเทียบความแตกต่างความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา ฝ่ายวิชาการ และผู้อำนวยการสถานศึกษา ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทยในสภาพที่เป็นจริงไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่า ครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา ฝ่ายวิชาการ และผู้อำนวยการสถานศึกษา ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน ได้เห็นถึงสภาพปัญหาในการที่จะพัฒนาครูผู้สอนมวยไทยได้เหมือน ๆ กัน เนื่องด้วยสภาพปัญหาในด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับบริบทในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน มีปัญหาที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ส่วนในสภาพที่คาดหวังพบว่าแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่า ครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา ฝ่ายวิชาการ และผู้อำนวยการสถานศึกษา ที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากหรือน้อยต่างกัน มีความคิดเห็น ทศนคติ หรือความต้องการในการพัฒนาครูผู้สอนในรายวิชามวยไทยแตกต่างกัน สอดคล้องกับ จุฑามาศ มุสิเกิด (2548: 119) กล่าวว่า การมีประสบการณ์ในการทำงานสูง หมายถึง เป็นผู้ที่มีระยะเวลาในการทำงานมานาน ซึ่งมีโอกาสในการได้รับความก้าวหน้า และผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานสูงสามารถเลือกปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสมและรวดเร็วกว่าบุคคลที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำ ส่วนครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา ฝ่ายวิชาการ และผู้อำนวยการสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานไม่เกิน 1 ปี 1-5 ปี 6-10 ปี 16-20 ปี มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทยมากที่สุด คือ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา ฝ่ายวิชาการ และผู้อำนวยการสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ใหม่ ๆ ได้เล็งเห็นถึงความปลอดภัยในการเรียนการสอนรายวิชามวยไทยมาเป็นอันดับหนึ่งในสมัยนี้ ส่วนประสบการณ์ในการทำงาน 11-15 ปีและมากกว่า 20 ปี มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทยมากที่สุดคือ ด้านการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา ฝ่ายวิชาการ และผู้อำนวยการสถานศึกษาที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี ส่วนใหญ่มีความชำนาญในการคิดออกแบบการเรียนการสอนมวยไทยได้ในทุก ๆ ด้าน



มาแล้ว เลย์ต้องการสิ่งที่เป็นแนวทางแม่บทในการจัดการเรียนการสอนมวยไทย ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันก็คือด้านการจัดการเรียนรู้ เพื่อที่จะมาพัฒนาครูผู้สอนมวยไทยได้ต่อไปในอนาคต เพราะองค์ประกอบเป็นแนวทางในการจัดการศึกษา ในด้านการจัดการเรียนรู้ การบริหารหลักสูตร การวัดและการประเมินผล การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร สอดคล้องกับ กาญจน์วีริชชา ชูกำลัง; และ สาร ทรัพย์รวงทอง (2558: 79) อธิบายว่า การพัฒนาครูทางด้านหลักสูตร ต้องส่งเสริมสนับสนุนให้ครูได้พัฒนาตนเอง ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่ประสบผลสำเร็จ และติดตามประเมินผลการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน

3. แนวทางในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)

3.1 ด้านหลักสูตร ให้ครูผู้สอนมวยไทยได้มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรมวยไทยในทุก ๆ ระดับ เป็นวิชาบังคับเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ อย่างน้อย 2 ช่วงชั้น และครูมวยไทยแต่ละสำนักควรปรึกษาหารือการจัดทำหลักสูตรมวยไทยในสถานศึกษาให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อเป็นฐานให้กับนักเรียนเป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนามวยไทยทั้งทางด้านความรู้ (K) กระบวนการ (P) และเจตคติ (A) นำร่องในทุก ๆ เขตพื้นที่การศึกษาให้เป็นระบบแบบแผนที่เหมาะสม ๆ กัน สอดคล้องกับ ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล (2554: 160) พบว่า หลักสูตรรายวิชาในยุคสมัยใหม่ให้ความสำคัญกับเนื้อหาวิชาที่เรียน สร้างองค์ความรู้อย่างเป็นระบบจากการศึกษาค้นคว้าและลงมือปฏิบัติ รายวิชามวยไทยเป็นวิชาทางพลศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติเพื่อเกิดการเรียนรู้ ดังนั้น การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาควรมีการพัฒนาให้ครอบคลุมทุกองค์ประกอบ ได้แก่ ด้านหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการสอน การวัดและการประเมินผล

3.2 ด้านครูผู้สอน ครูผู้สอนวิชามวยไทยควรมาจากผู้ที่มีประสบการณ์จริง เพราะวิชามวยไทยเป็นวิชาที่ต้องใช้ทักษะความสามารถในการถ่ายทอดสู่ผู้เรียน และครูผู้สอนควรมีการอบรมสัมมนา เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถในการเรียนการสอนวิชามวยไทยในสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการอบรมครูมวยไทยในระดับ A, B, C License โยงไปถึงสถาบันที่ผลิตครูและบุคลากรทางการพลศึกษา ควรให้วิชามวยไทยเป็นวิชาบังคับในการเรียนการสอน เพื่อการสร้างเสริมความสามารถและศักยภาพในการเรียนการสอนวิชามวยไทย สอดคล้องกับ วิทยา ทูมา (2552: 48) พบว่า ครูผู้สอนกีฬามวยไทยต้องสามารถจัดกิจกรรมกีฬามวยไทยในโรงเรียนได้ครบถ้วนและให้บริการแก่ชุมชนได้ดี มีความกระตือรือร้นที่จะยกระดับมาตรฐานกีฬามวยไทยให้สูงขึ้น แสดงให้เห็นว่าคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูผู้สอนกีฬามวยไทยด้านความรู้ความสามารถนั้นจะประกอบด้วยระดับความรู้ทางวิชาการ ความรู้ทั่วไป และความรอบรู้ในการปฏิบัติงาน สามารถแก้ไขปัญหา มีความถนัดเฉพาะงาน สามารถประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อให้เป็นที่พึงพาของสังคมได้ และพัฒนาให้สังคมดีขึ้น

3.3 ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ทางภาครัฐและภาคเอกชน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรร่วมมือกันในการพัฒนาการเรียนการสอนมวยไทยในสถานศึกษาทางด้าน อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกให้ครบครัน เพียงพอต่อการเรียนการสอนวิชามวยไทยในสถานศึกษา หรือทางสถานศึกษาควรจัดหาอุปกรณ์ง่าย ๆ ในสถานศึกษามาประกอบการเรียนขั้นพื้นฐานของวิชามวยไทยก่อน และส่วนอื่นให้ทางสถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดหาเพิ่มเติม ในขั้นต่อไปในการเรียนการสอนวิชามวยไทยในระดับที่สูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2544: 135) พบว่า อาคารเรียนและอาคารเอนกประสงค์ของโรงเรียนไม่มีเพียงพอ และส่วนใหญ่อาคารหรือสิ่งปลูกสร้างของโรงเรียนมีอายุการก่อสร้างมานาน มักเกิดการชำรุดเสียหาย และมีสภาพที่ไม่เหมาะสมกับการใช้งานในปัจจุบัน ดังนั้น รัฐจึงควรสร้างอาคารเรียน อาคารประกอบ ส้วมให้เพียงพอกับความต้องการของโรงเรียน และออกแบบการก่อสร้างให้ทันสมัย เป็นต้น

3.4 ด้านการจัดการเรียนรู้ ครูมวยไทยต้องมีความเข้าใจในหลักสูตรอย่างชัดเจน บูรณาการกิจกรรมมวยไทยเข้ากับสาระการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ ควรจัดให้มีการเรียนการสอนในระดับชั้น ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาอย่างน้อย 1 หน่วยกิต โดยจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องในทุกช่วงชั้น โดยจากการสร้างทัศนคติที่ดีต่อมวยไทย สอดคล้องกับ วิทยา ทูมา (2552: 49) พบว่า ครูผู้สอนกีฬา มวยไทยต้องมีความเชื่อมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความ ห่วงแหนในศิลปะป้องกันตัวแบบมวยไทย และควรบรรจุวิชามวยไทยให้เป็นรายวิชาการเรียนการสอน ในสาขาวิชาพลศึกษา เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียน ทำให้การเรียนการสอนวิชามวยไทย มีมาตรฐานและมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

3.5 ด้านการวัดและการประเมินผล ครูมวยไทยจะต้องมีความเข้าใจในหลักสูตรเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล และมีการจัดทำแบบประเมิน แบบสังเกตพฤติกรรม แบบวัดคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ของผู้เรียน แบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย และแบบประเมินผลทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ในการเรียนการสอนวิชามวยไทยทั้งทางด้านทฤษฎีและด้านการปฏิบัติให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันและมีความชัดเจน สอดคล้องกับ สุบิน เพ็ญยุระ (2550: 87) กล่าวว่า การ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ยังมีการประเมินการประกอบกิจกรรมระหว่างเรียน การประเมินจิตพิสัย การ ประเมินพฤติกรรมกลุ่ม การประเมินกิจกรรมส่งเสริมการคิด โดยสร้างแผนที่ความคิด สร้างความ สอดคล้องสัมพันธ์กันระหว่างสิ่งที่เรียนรู้ นำมาสร้างเป็นมโนทัศน์ไปสู่การปฏิบัติได้จริง

### ข้อเสนอแนะ

1. ในการศึกษาครั้งนี้ ผลการวิจัยที่ได้คือ ครูผู้สอนมวยไทยในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอ่างทอง มีความต้องการจำเป็นที่จะพัฒนาการเรียนมวยไทยในสถานศึกษามากที่สุด คือ เรื่องของการพัฒนาทางด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก รองลงมาคือด้านการจัดการ เรียนรู้ของวิชามวยไทย

2. ควรนำผลการวิจัยในครั้งนี้มาเสนอต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อ่างทอง หรือ ศึกษาธิการจังหวัดอ่างทอง เพื่อสืบทอดมวยไทยและดำรงไว้ซึ่งวิชามวยไทยให้ลูกหลาน เราได้เรียนรู้ ในฐานะที่เป็นศิลปะประจำชาติและภูมิปัญญาไทยที่ตั้งไกลไปทั่วโลก

### ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. การวิจัยในครั้งต่อไปควรมีการสร้างโปรแกรมที่เหมาะสม ในการเรียนการสอนมวยไทย ในสถานศึกษา ที่มีการแยกระดับช่วงชั้นออกแบบชัดเจน เพื่อเป็นการต่อยอดการเรียนการสอนวิชา มวยไทยในสถานศึกษาต่อไป
2. การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา ฝ่ายวิชาการ และ ผู้อำนวยการสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง จึงควรมีการศึกษาความต้องการ จำเป็นและแนวทางในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ในส่วนภูมิภาคที่มีความแตกต่างกันของบริบท เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมมากขึ้น

มหาวิทยาลัยการจัดการกีฬาแห่งชาติ

## บรรณานุกรม

- กรมส่งเสริมวัฒนธรรม. (2555). **เกณฑ์การคัดเลือกมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ**. กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม.
- กระทรวงวัฒนธรรม. (2555). **แผนปฏิบัติการราชการ 4 ปี (พ.ศ. 2555-2558)**. กรุงเทพฯ: กระทรวงวัฒนธรรม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). **คำชี้แจงประกอบพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- \_\_\_\_\_. (2542). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภาลาดพร้าว.
- \_\_\_\_\_. (2551). “ให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551” **คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ**. สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2559. จาก [http://lib.edu.chula.ac.th/FILEROOM/CABCU\\_PAMPHELT/DRAWER01/GENERAL/DATA0000/0000218.PDF](http://lib.edu.chula.ac.th/FILEROOM/CABCU_PAMPHELT/DRAWER01/GENERAL/DATA0000/0000218.PDF).
- ชนิษฐา ห่องสวัสดิ์. (2553). **ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการบาดเจ็บของฟันและกระดูกขากรรไกรในนักกีฬามวยไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การวิจัยทางทันตแพทยศาสตร์). คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จุฑามาศ มุสิกเกิด. (2548). **ความสัมพันธ์ของประสบการณ์ทำงาน เจตคติต่อวิชาชีพครู และความพึงพอใจในชีวิต ต่อวัฒนธรรมการทำงานของครู จังหวัดสุราษฎร์ธานี**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- จรงค์ มังธานี. (2545). **ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเข้าสู่ตำแหน่งทางการบริหารของครูผู้สอน ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษา จังหวัดสกลนคร**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- จิรนนท์ นุ่นชูคັນ; วรรณดี แสงประทีปทอง; และ ประยูร ครองยศ. (2557). **การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนด้านการจัดการเรียนรู้ โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร**. (มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ฉัตรชนก สายสุวรรณ. (2548). **อิทธิพลแบบปรับของประเภทของครูอาชีพศึกษาและบรรยากาศองค์การตามการรับรู้ที่มีต่อโมเดลเชิงสาเหตุของความต้อการจำเป็นระดับบุคคล ในการนำไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต (วิจัยและจิตวิทยาการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ณิชิรา ชาติกุล. (2552). การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาสมรรถนะด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของครูสังคมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. (วิชาการสอนสังคมศึกษา). คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ตรามิสา อ้นคำ. (2554). การประเมินความต้องการจำเป็นคุณลักษณะจรรยาบรรณครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษา สำนักงานเขตวัฒนา สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การวัดและประเมินผลการศึกษา). คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล. (2554). การพัฒนาหลักสูตรรายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต (วิชามวยไทยศึกษา) วิทยาลัยมวยไทยศึกษาและการแพทย์แผนไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- ธัญญภรณ์ เลาะห์เพ็ญแสง. (2554). การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและการนำเสนอกระบวนการนำนโยบายวิจัยในชั้นเรียนสู่การปฏิบัติในโรงเรียน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต (วิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา). คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธานินทร์ ศิลปจารุ. (2557). การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS. พิมพ์ครั้งที่ 15. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนสามัญปิซิเนสเซอร์แอนด์ดี.
- ธีรภูมิ เอกะกุล. (2543). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. (การศึกษาและการสอน). คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- นิตา ชูโต. (2548). เอกสารประกอบการอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตรพัฒนานักวิจัย. สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2556). ทฤษฎีและการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เอส.พรี้นติ้ง ไทย แฟคตอรี.
- ประภาพรณ เอี่ยมสุภชาติ. (2540). "รูปแบบการพัฒนาครูประจำการไปสู่ความเป็นมืออาชีพ." วารสารสุขโขทัยธรรมาราช 1.
- ปัทมา สารุ. (2553). คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูที่ปรึกษา ตามความคิดเห็นของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2 ปริญญาโทศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ฝ่ายวาริ ประภาสะวัต. (2555). การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาความสามารถของผู้ดูแลเด็กด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (วิชาการศึกษาปฐมวัย). คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิเชษฐ กุลศิริ. (2555). การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนมวยไทยในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษอุตรดิตถ์ เขต 1. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (วิชามวยไทยศึกษา). วิทยาลัยมวยไทยศึกษาและการแพทย์แผนไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.

- พิมพ์ลักษณ์ เสงสมบุญ. (2551). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณเพื่อพัฒนา **ครูมืออาชีพ**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (วิชาวิจัยการศึกษา). คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วาสนา คุณอภิสิทธิ์. (2539). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พิมพ์ดี.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2548). **ปรัชญา หลักการ วิธีสอนและการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชัย เสวกงาม. (2552). การพัฒนากระบวนการปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนการสอนโดย **การประยุกต์ใช้กระบวนการซิกซ์ซิกมาและการประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต (วิชาหลักสูตรและการสอน). คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิทยา ทูมา. (2552). **คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูผู้สอนกีฬามวยไทยตามแนวคิดของผู้บริหาร ครู นักเรียน ในโรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการ ท่องเที่ยวและกีฬา**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (มวยไทยศึกษา). วิทยาลัยมวยไทยศึกษาและการแพทย์แผนไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- วิริยา บุญชัย. (2529). การทดสอบและวัดผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- วีระวัฒน์ ปณิตามัย. (2544). **ผู้นำการเปลี่ยนแปลง**. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- \_\_\_\_\_ (2548). **ปรัชญา หลักการ วิธีสอนและการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภฤกษ์ รักชาติ. (2554). **การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นด้านความเข้าใจเกี่ยวกับอัตลักษณ์โรงเรียนและกระบวนการกำหนดอัตลักษณ์โรงเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. (วิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา). คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศศิธร เวียงวิลัย. (2556). **การจัดการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้งเฮาส์
- สถาบันอนุรักษ์ศิลปะมวยไทย. (2558). **ศิลปะมวยไทย**. กรุงเทพฯ: กรมพลศึกษา.
- สิริพร ทิพย์คง. (2545). **หลักสูตรและการสอนคณิตศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.) จำกัด.
- สมปอง นกน้อย. (2550). **คุณลักษณะของครูผู้สอนนาฏศิลป์ไทยตามทัศนะของผู้เชี่ยวชาญผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักศึกษา ในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์**. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (วิชาการอุดมศึกษา). คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุบิน เพ็ญยุระ. (2550). **การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมแผนที่ความคิดเรื่องกลวิธีการรุก การรับ การป้องกันและการโต้ตอบของกีฬามวยไทย**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน). คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุภางค์ จันทวานิช. (2549). **วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ**. (พิมพ์ครั้งที่ 14). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุภาณี ปิยะอนันต์. (2544). การเปรียบเทียบการแก้ปัญหาความคลาดเคลื่อนแบบกต/ปล่อย  
 คะแนนและแบบโวลในการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูระหว่างวิธีป้องกันกับ  
 วิธีการปรับแก้. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต (การวัดและประเมินผลการศึกษา).  
 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวพร แสงรักษา. (2543). สภาพและปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด  
 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต  
 (พลศึกษา). คณะศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2542) รายงานการวิจัยเรื่อง การสังเคราะห์เทคนิคที่ใช้ในการประเมินความ  
 ต้องการจำเป็นในวิทยานิพนธ์ของนิสิตครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.  
 กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- \_\_\_\_\_ (2545). การสังเคราะห์เทคนิคที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นใน  
 วิทยานิพนธ์ของนิสิตครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ:  
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- \_\_\_\_\_ (2548). การวิจัยการประเมินความต้องการจำเป็น. กรุงเทพฯ:  
 สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- \_\_\_\_\_ (2550). การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรไทย
- \_\_\_\_\_ (2550). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์  
 แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). แนวทางการประเมินคุณภาพตามมาตรฐาน  
 การศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา.  
 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2544). การวิจัยปฏิบัติการเพื่อพัฒนาระบบ  
 ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุ  
 ภัณฑ์ (ร.ส.พ.)
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). คู่มือการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการ  
 จัดการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงพิมพ์  
 ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- \_\_\_\_\_ (2560). นโยบายปีงบประมาณ พุทธศักราช 2560 สำนักงานคณะกรรมการ  
 การศึกษาขั้นพื้นฐาน. สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2559. จาก [http://www.petburi.  
 go.th/web/attachments/article/765/%E0%B8%99%E0%B9%82%E0%B8%A2%  
 E0%B8%9A%E0%B8%B2%E0%B8%A2%20%E0%B8%AA%E0%B8%9E%E0%B8  
 %9060.pdf](http://www.petburi.go.th/web/attachments/article/765/%E0%B8%99%E0%B9%82%E0%B8%A2%E0%B8%9A%E0%B8%B2%E0%B8%A2%20%E0%B8%AA%E0%B8%9E%E0%B8%9060.pdf).=สารสนเทศ
- สำนักงานเลขาธิการการศึกษา. (2560). (ร่าง) กรอบทิศทางแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ  
 2560-2574. สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2559. จาก [http://www.op.chandra.  
 ac.th/plan/images/pdf/Government-Plan-2560-2574.pdf](http://www.op.chandra.ac.th/plan/images/pdf/Government-Plan-2560-2574.pdf)=สารสนเทศ

- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา,กระทรวงศึกษาธิการ. 2547. **พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546.** กรุงเทพฯ: พิมพ์ลักษณ์.
- หุทัย อัจจุ. (2552). **การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการเรียนการสอนสาขาพยาบาลศาสตร์: การประยุกต์ใช้แนวคิดการประเมินความต้องการจำเป็นและการประเมินพหุพื้นที่.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต (วิชาการวัดและประเมินผลทางการศึกษา). คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อดิศักดิ์ พงษ์พิษณุ. (2550). **ผลการนิเทศแบบมีส่วนร่วมที่มีต่อพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้แบบใช้คำถามของครูประถมวัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ฐานการศึกษาเชียงราย เขต 3.** วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- อนันต์ เมฆสุวรรณ. (2559). **การพัฒนากลยุทธ์การนำนโยบายกึ่งมวยไทยสู่การปฏิบัติในองค์กรสังกัดการกีฬาแห่งประเทศไทย.** วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต (มวยไทยศึกษา). วิทยาลัยมวยไทยศึกษาและการแพทย์แผนไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- เอก เกิดเต็มภูมิ. (2560). **มวยไทยมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมของชาติ.** เอกสารประกอบการบรรยาย เรื่องการพัฒนาหลักสูตรรายวิชามวยไทย. อัดสำเนา.
- \_\_\_\_\_. (2560). **เรื่องการพัฒนาหลักสูตรรายวิชามวยไทย.** (2560, 29 มกราคม). สัมภาษณ์.
- Barnett. R. (1999). **Realizing the University in and age of Supercomplexity.** The Society for Research into Higher Education.
- Marshall, N. L., Roberts, J. and Mills, L. Boston public school K1 and K2 programs needs assessment. International report to the department of early Childhood, Boston publicschoools. **Wellesley centers for women, 2006.**
- Barnett, U. 1999. **Play therapy: finding the child in its own heaven.** Sydney: Gavemer.
- Fullan, M. G. 1990. **The new meaning of education change.** New York: Teacher 7UCollege Press.
- Kaufman, R & English, F.W. (1981). **Need assessment; Concept and application.** New Jersey: Education Technology publication.
- Mattox, Donalds. **A study of In service Needs of Illinois Public School Elementary Principals.** Dissertation Abstracts International. 12(1),1987.
- Parkay, W. F. 1992. **Bocoming aTeacher.** Massachusetts:A Division of Simon & Schuster.
- Stufflebeam, Danial L and Anthony J. Shinfield. (1985). **Systematic Evaluation Boston: kluwer- Nijhoff Publishing**
- Webster's Encyclopedic Unabridged Dictionary of the English Language. (1994). **New York : Gramercy Book.**



Witkin, B.R. and Altschuld, J.W. (1995) **Planning and Conducting Needs Assessments: A Practical Guide.** Sage Publications, Newbury Park.

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

## ภาคผนวก ก

- รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย
- หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

### รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

- |   |   |
|---|---|
| 1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนันต์ เมฆสุวรรณค์ | รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ<br>ประจำวิทยาเขตชัยภูมิ                     |
| 2. ดร.สาคร เพ็ชรสีม่วง                      | อาจารย์ประจำวิชาการวัดและประเมินผล<br>มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ<br>วิทยาเขตอ่างทอง |
| 3. นายสมศักดิ์ ชัยนโต                       | อาจารย์ประจำวิชาพลศึกษา<br>วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี                               |
| 4. นายสมศักดิ์ กลีบหอม                      | ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง   |
| 5. นายเจริญศักดิ์ กระแสร์                   | ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสามประชุม<br>(วันครู 2504)                                    |

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ



## บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี โครงการจัดการศึกษาระดับปริญญาโท โทร. ๒๖๑๑๖

ที่ กก ๐๕๑๘/๔๗๕

วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนันต์ เมฆสวรรค์

ด้วย นายคณิตชา ส่อนราช นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความต้องการจำเป็น และแนวทางในการพัฒนาครูผู้สอนรายวิชามวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.๒๕๕๑” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพียว เนตรประชา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ วิทยาเขตสุพรรณบุรี พิจารณาเห็นว่าท่าน เป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นักศึกษาผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จำสืบทวี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมพล มุลมงคล)

กรรมการวิทยาเขต รักษาราชการแทน

รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา ประจำวิทยาเขตสุพรรณบุรี



## บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี โครงการจัดการศึกษาระดับปริญญาโท โทร. ๒๖๑๑๖

ที่ กก ๐๕๑๙/๔๔๓

วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.สาคร เพ็ชรสีม่วง

ด้วย นายคณิตชา ส่อนราช นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความต้องการจำเป็น และแนวทางในการพัฒนาครูผู้สอนรายวิชามวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.๒๕๕๑” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพียว เนตรประชา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ วิทยาเขตสุพรรณบุรี พิจารณาเห็นว่าท่าน เป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นักศึกษาผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จำสืบัติ

  
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมพล มุลมงคล)

กรรมการวิทยาเขต รักษาราชการแทน

รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา ประจำวิทยาเขตสุพรรณบุรี

ที่ กก ๐๕๑๘/๔๕๒



สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี  
อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ๗๒๐๐๐

90 พฤษภาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นายสมศักดิ์ ชัยนโต

ด้วย นายคณิตชา สอนราช นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความต้องการจำเป็น และแนวทางในการพัฒนาครูผู้สอนรายวิชามวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.๒๕๕๑” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พเยาว์ เนตรประชา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ วิทยาเขตสุพรรณบุรี พิจารณาเห็นว่าท่าน เป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นักศึกษาผู้วิจัย จะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

จำสืบทวี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมพล มุลมงคล)

กรรมการวิทยาเขต รักษาการแทน

รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา ประจำวิทยาเขตสุพรรณบุรี

คณะศึกษาศาสตร์

โทร. ๐-๓๕๕๕-๕๗๔๔-๕ ต่อ ๑๐๘

โทรสาร ๐-๓๕๕๕-๕๒๖๓



## บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี โครงการจัดการศึกษาระดับปริญญาโท โทร. ๒๖๑๑๖

ที่ กก ๐๕๑๙/๔๔๐

วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง

ด้วย นายคณิตชา ส่อนราช นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความต้องการจำเป็น และแนวทางในการพัฒนาครูผู้สอนรายวิชามวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.๒๕๕๑” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพียว เนตรประชา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ วิทยาเขตสุพรรณบุรี พิจารณาเห็นว่าท่าน เป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นักศึกษาผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จ่าสิบตรี

  
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมพล มุลมงคล)

กรรมการวิทยาเขต รักษาราชการแทน

รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา ประจำวิทยาเขตสุพรรณบุรี



ที่ กก ๐๕๑๙/๔๔๑

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี  
อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ๗๒๐๐๐

๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสามประชุม

ด้วย นายคณิตชา ส่อนราช นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความต้องการจำเป็น และแนวทางในการพัฒนาครูผู้สอนรายวิชามวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.๒๕๕๑” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพียว เนตรประชา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ วิทยาเขตสุพรรณบุรี พิจารณาเห็นว่าท่าน เป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ ที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นักศึกษาผู้วิจัย จะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

จำสืบทวี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมพล มุลมงคล)

กรรมการวิทยาเขต รักษาการแทน  
รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา ประจำวิทยาเขตสุพรรณบุรี

คณะศึกษาศาสตร์

โทร. ๐-๓๕๕๔-๕๗๔๔-๕ ต่อ ๑๐๘

โทรสาร ๐-๓๕๕๕-๕๒๖๓

ภาคผนวก ข

- ผลการวิเคราะห์การหาคุณภาพเครื่องมือ
- แบบสอบถามการประเมินความต้องการจำเป็น

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

## Reliability สภาพที่คาดหวัง

### RELIABILITY

```

/VARIABLES=หลักสูตร1 หลักสูตร2 หลักสูตร3 หลักสูตร4 หลักสูตร5 หลักสูตร6 หลักสูตร7
ครูผู้สอน1 ครูผู้สอน2 ครูผู้สอน3 ครูผู้สอน4 ครูผู้สอน5 ครูผู้สอน6 ครูผู้สอน7 อุปกรณ์สถานที่1
อุปกรณ์สถานที่2 อุปกรณ์สถานที่3 อุปกรณ์สถานที่4 อุปกรณ์สถานที่5 อุปกรณ์สถานที่6
อุปกรณ์สถานที่7 การจัดการเรียนรู้1 การจัดการเรียนรู้2 การจัดการเรียนรู้3 การจัดการเรียนรู้4
ประเมินผล1 ประเมินผล2 ประเมินผล3 ประเมินผล4 ประเมินผล5 ประเมินผล6 ประเมินผล7
ประเมินผล8
/SCALE('ALL VARIABLES') ALL
/MODEL=ALPHA
/SUMMARY=TOTAL.

```

### Reliability

[DataSet1] C:\Users\petch\Desktop\เครื่องมือ\สภาพคาดหวัง\สภาพที่คาดหวัง.sav

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded <sup>a</sup>	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.965	33

## Reliability สภาพที่เป็นจริง

### RELIABILITY

```

/VARIABLES=หลักสูตร1 หลักสูตร2 หลักสูตร3 หลักสูตร4 หลักสูตร5 หลักสูตร6 หลักสูตร7
ครูผู้สอน1
ครูผู้สอน2 ครูผู้สอน3 ครูผู้สอน4 ครูผู้สอน5 ครูผู้สอน6 ครูผู้สอน7 อุปกรณ์สถานที่1
อุปกรณ์สถานที่2
อุปกรณ์สถานที่3 อุปกรณ์สถานที่4 อุปกรณ์สถานที่5 อุปกรณ์สถานที่6 อุปกรณ์สถานที่7
การจัดการเรียนรู้1
การจัดการเรียนรู้2 การจัดการเรียนรู้3 การจัดการเรียนรู้4 ประเมินผล1 ประเมินผล2 ประเมินผล3
ประเมินผล4 ประเมินผล5 ประเมินผล6 ประเมินผล7 ประเมินผล8
/SCALE('ALL VARIABLES') ALL
/MODEL=ALPHA
/SUMMARY=TOTAL.

```

### Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded <sup>a</sup>	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.969	33

## ผลการวิเคราะห์ค่า IOC ในแบบสอบถามงานวิจัย

ข้อคำถามรายด้าน	ประเด็นของข้อคำถาม	ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์
<b>ด้านหลักสูตร</b>			
1	หลักสูตรมวยไทยมีความเหมาะสมกับสภาพสังคมในปัจจุบัน	1	ใช้ได้
2	หลักสูตรมวยไทยทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมของชาติ	1	ใช้ได้
3	หลักสูตรมวยไทยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้อวัยวะของร่างกายในการต่อสู้ป้องกันตัวได้	1	ใช้ได้
4	หลักสูตรมวยไทยทำให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะมวยไทยไปใช้ในการออกกำลังกายได้	1	ใช้ได้
5	หลักสูตรมวยไทยทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนมวยไทย	0.4	ใช้ไม่ได้
6	หลักสูตรมวยไทยกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรไม่ชัดเจน	0.6	ใช้ได้
7	หลักสูตรมวยไทยกำหนดโครงสร้างหลักสูตรไม่ชัดเจน	0.8	ใช้ได้
8	เนื้อหาของหลักสูตรมวยไทยมีจำนวนมากและไม่ชัดเจน	0.4	ใช้ไม่ได้
9	หลักสูตรมวยไทยสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาที่ดีขึ้น	1	ใช้ได้
<b>ด้านครูผู้สอน</b>			
1	ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถทางด้านทักษะมวยไทย	1	ใช้ได้
2	ครูผู้สอนเข้าใจถึงวิธีการถ่ายทอดด้านความรู้และด้านการปฏิบัติทักษะมวยไทย	0.8	ใช้ได้
3	ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการสอนตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้	1	ใช้ได้
4	ครูผู้สอนเตรียมแผนการจัดการเรียนรู้ก่อนการสอน	1	ใช้ได้
5	ครูผู้สอนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง เป็นแบบอย่างแก่ผู้เรียน	1	ใช้ได้
6	ครูผู้สอนมีความเชี่ยวชาญด้านมวยไทยอย่างแท้จริง	1	ใช้ได้
7	ครูผู้สอนฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ด้านมวยไทย	1	ใช้ได้

ข้อความรายด้าน	ประเด็นของข้อความ	ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์
<b>ด้านอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก</b>			
1	มีบริเวณ สถานที่ ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้วิชามวยไทย	1	ใช้ได้
2	มีห้องเรียนรู้อากาศทฤษฎีเหมาะกับการจัดการเรียนการสอน	1	ใช้ได้
3	สนามกีฬาที่มีความเหมาะสมเพียงพอกับการเรียนการสอนวิชามวยไทย	1	ใช้ได้
4	มีสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายและทันสมัย	1	ใช้ได้
5	มีอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย	1	ใช้ได้
6	มีอุปกรณ์กีฬาที่เพียงพอ เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอน	1	ใช้ได้
7	อุปกรณ์การเรียนการสอนมีคุณภาพและปลอดภัย	0.8	ใช้ได้
<b>ด้านการจัดการเรียนรู้</b>			
1	การจัดการเรียนการสอนไม่สามารถจัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่กำหนด	0.8	ใช้ได้
2	ระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอนที่ไม่เหมาะสมกับเนื้อหาของหลักสูตร	0.6	ใช้ได้
3	การจัดการเรียนการสอนมวยไทยไม่เป็นไปตามวิธีการสอนมวยไทยที่ถูกต้อง เช่น เริ่มจากการกราบครู	0.6	ใช้ได้
4	การจัดการเรียนการสอนไม่สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้และทักษะที่ถูกต้อง	0.8	ใช้ได้
5	ผู้เรียนไม่สามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนด	0.4	ใช้ไม่ได้
6	การจัดการเรียนการสอนทำให้ผู้เรียนเกิดการบาดเจ็บ	0.4	ใช้ไม่ได้

ข้อคำถามรายด้าน	ประเด็นของข้อคำถาม	ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์
<b>ด้านการวัดและการประเมินผล</b>			
1	ครูผู้สอนวิชามวยไทยกำหนดวัตถุประสงค์ของการวัดและประเมินผลรายวิชามวยไทยได้อย่างชัดเจน	0.8	ใช้ได้
2	ครูผู้สอนวิชามวยไทยวัดและประเมินผลในรายวิชามวยไทยได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้	1	ใช้ได้
3	ครูผู้สอนวิชามวยไทยมีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายและเชื่อถือได้	1	ใช้ได้
4	ครูผู้สอนวิชามวยไทยมีการวัดและประเมินผลเหมาะสมกับความแตกต่างของผู้เรียน	1	ใช้ได้
5	ครูผู้สอนวิชามวยไทยมีความยุติธรรมในการวัดและประเมินผล	0.6	ใช้ได้
6	ครูผู้สอนรายวิชามวยไทยมีการแปลผลอย่างถูกต้องชัดเจน	0.6	ใช้ได้
7	ครูผู้สอนวิชามวยไทย นำผลของการวัดและประเมินผลมาปรับปรุง พัฒนาทางผู้เรียน	1	ใช้ได้
8	ครูผู้สอนวิชามวยไทย นำผลของการวัดและประเมินผลมาปรับปรุง พัฒนาทางด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	1	ใช้ได้

แบบสอบถามความต้องการจำเป็นและแนวทางในการพัฒนาครูผู้สอนในรายวิชามวยไทย  
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นและแนวทางในการพัฒนาครูผู้สอนในรายวิชามวยไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ในสถานศึกษา ในฐานะที่ท่านมีส่วนช่วยในการส่งเสริม และมีบทบาทในการบำรุงรักษาวัฒนธรรมไทย ศิลปะประจำชาติไทย เห็นคุณค่าของความเป็นไทยที่ดำรงเพื่อการรักษาไว้ คำตอบของท่านนั้นไม่เป็นผลต่อตัวของท่านและองค์กรของท่านแต่อย่างใด มีแต่จะเป็นประโยชน์ต่อการต่อการพัฒนาศิลปะประจำชาติไทยคือมวยไทยสืบไปในภายภาคหน้า

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความต้องการและความเป็นจริงในการพัฒนาครูผู้สอนในรายวิชามวยไทย  
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551  
(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ



ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน  หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ  ชาย  หญิง

2. อายุ  ไม่เกิน 25 ปี  26-30 ปี  31-35 ปี

36-40 ปี  41-45 ปี  45 ปีขึ้นไป

3. วุฒิการศึกษา

( ) ปริญญาตรี

( ) ปริญญาเอก

( ) ปริญญาโท

( ) อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

4. ตำแหน่งหน้าที่การงาน

( ) ครูผู้สอนพลศึกษา

( ) ฝ่ายวิชาการ

( ) ผู้อำนวยการสถานศึกษา

( ) อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

5. ประสบการณ์ในการทำงาน

ไม่เกิน 1 ปี

1-5 ปี

6-10 ปี

11-15 ปี

15-20 ปี

มากกว่า 20 ปี









6.ครูผู้สอนรายวิชามวยไทยมี การแปลผลอย่างถูกต้อง ชัดเจน	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
7.ครูผู้สอนวิชามวยไทย นำผล ของการวัดและประเมินผลมา ปรับปรุง พัฒนาผู้เรียน	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
8.ครูผู้สอนวิชามวยไทย นำผล ของการวัดและประเมินผลมา ปรับปรุง พัฒนาการเรียนการ สอน	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

แบบสัมภาษณ์ผู้อำนวยการโรงเรียนเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาครูผู้สอน  
รายวิชามวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551  
(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาครูผู้สอนรายวิชามวยไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ประกอบด้วย 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ถูกสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แนวทางในการพัฒนาครูผู้สอนรายวิชามวยไทย 5 ด้าน

ตอนที่ 3 ปัญหา อุปสรรคในการพัฒนาครูผู้สอนรายวิชามวยไทย

โปรดพิจารณาข้อความในแต่ละข้อคำถาม และขอความอนุเคราะห์ให้ท่านตอบแบบ สัมภาษณ์ให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด เพื่อให้การวิจัยนี้มีผลสรุปที่น่าเชื่อถือได้ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง ข้อมูลที่ได้มาจากแบบสัมภาษณ์จะเป็นความลับและไม่ นำไปเปิดเผยในที่ใดๆ โดยมุ่งนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์เฉพาะการศึกษาเพื่อการวิจัยเท่านั้น

ขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงที่เล็งเห็นถึงความสำคัญของการวิจัยในครั้งนี้ และให้ความร่วมมือในการตอบแบบสัมภาษณ์เป็นอย่างดี

นายคณิตชา ส่อนราช

นักศึกษาปริญญาโท สาขาพลศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ถูกสัมภาษณ์

1. โรงเรียน ระบุ.....

2. ตำแหน่ง ระบุ.....

3. เพศ

ชาย

หญิง

4. อายุ ระบุ.....

5. วุฒิการศึกษา

ปริญญาตรี สาขา.....

ปริญญาโท สาขา.....

ปริญญาเอก สาขา.....

6. ประสบการณ์ในการทำงาน ระบุ.....

7. ขนาดของโรงเรียน

ระดับประถมศึกษา

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

8. สถานที่ให้สัมภาษณ์ ระบุ.....

9. วัน เดือน ปี ที่ให้สัมภาษณ์ ระบุ.....

10. เวลาที่ให้สัมภาษณ์ ระบุ.....



ตอนที่ 2 แนวทางในการพัฒนาครูผู้สอนรายวิชามวยไทย 5 ด้าน

ข้อที่	ประเด็นสัมภาษณ์	การบันทึกผลการสัมภาษณ์	หลักฐาน
1	ท่านคิดว่าแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรมวยไทย ควรมีแนวทางในการพัฒนาอย่างไรเมื่อปัญหาทางด้านหลักสูตรมวยไทยยังไม่เป็นที่ประจักษ์ชัดเจน		
2	ท่านคิดว่าแนวทางในการพัฒนาครูผู้สอนมวยไทย ในเมื่อปัญหาด้านครูผู้สอนวิชามวยไทยก็ยังเป็นปัญหาอีกหลายประเด็น ควรมีแนวทางในการพัฒนาอย่างไร		
3	ท่านคิดว่าแนวทางในการพัฒนาด้าน อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนวิชามวยไทยควรมีแนวทางอย่างไร		
4	ท่านคิดว่าแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในการเรียนการสอนวิชามวยไทยควรเป็นอย่างไร		
5	ท่านคิดว่าแนวทางในการพัฒนาการวัดและประเมินผลในการเรียนการสอนวิชามวยไทย ควรเป็นอย่างไร และมีวิธีการขั้นตอนอย่างไร		

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

- ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพที่เป็นจริง กับสภาพที่คาดหวัง

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

## Frequencies ข้อมูลพื้นฐาน

		Statistics				
		เพศ	อายุ	การศึกษา	ตำแหน่ง	ประสบการณ์
N	Valid	321	321	321	321	321
	Missing	0	0	0	0	0

		เพศ			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ชาย	153	47.7	47.7	47.7
	หญิง	168	52.3	52.3	100.0
Total		321	100.0	100.0	

		อายุ			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เกิน 25	19	5.9	5.9	5.9
	26-30ปี	60	18.7	18.7	24.6
	31-35ปี	17	5.3	5.3	29.9
	36-40ปี	24	7.5	7.5	37.4
	41-45ปี	23	7.2	7.2	44.5
	45ปีขึ้นไป	178	55.5	55.5	100.0
	Total		321	100.0	100.0

		การศึกษา			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ปริญญาตรี	207	64.5	64.5	64.5
	ปริญญาโท	112	34.9	34.9	99.4
	ปริญญาเอก	2	.6	.6	100.0
	Total		321	100.0	100.0

		ตำแหน่ง			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ครูพลศึกษา	107	33.3	33.3	33.3
	วิชาการ	107	33.3	33.3	66.7
	พอ	107	33.3	33.3	100.0
	Total	321	100.0	100.0	

		ประสบการณ์			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เกิน 1 ปี	14	4.4	4.4	4.4
	1-5ปี	96	29.9	29.9	34.3
	6-10ปี	27	8.4	8.4	42.7
	11-15ปี	27	8.4	8.4	51.1
	16-20ปี	24	7.5	7.5	58.6
	มากกว่า20 ปี	133	41.4	41.4	100.0
	Total	321	100.0	100.0	

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุธวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ



มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ



มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ



มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

## ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นายคณิตชา ส่อนราช
วัน เดือน ปีเกิด	16 กรกฎาคม พ.ศ. 2530
สถานที่เกิด	อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี
ที่อยู่ปัจจุบัน	76 หมู่ 3 ตำบลบางระกำ อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครูอัตราจ้าง โรงเรียนวัดสามประชุม (วันครู 2504)
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวัดสามประชุม (วันครู 2504) หมู่ 3 ตำบลบางระกำ อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง 14120
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2549	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง
พ.ศ. 2554	ศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอ่างทอง
พ.ศ. 2562	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี